

Красота и добро

Петър Дънов – Учителя
Съставителство – Емил Стефанов

Съдържание

Красота и добро

Красота

Бог
Божествено
Христос
Царство Божие
Невидим свят
Небе
Същества, ангели
Светии
Душа
Светлина
Виделина
Материя
Форма
Красива черта
Мисъл
Динамика
Специфично
Особено
Разнообразие
Природа
Навътре
Вътрешен свят
Клетки
Ценност
Истина
Идеал
Лице
Тяло
Изложба
Чистота
Лекуване
Разумност
Самонаблюдение
Огледало
Красиво – грозно
Скулптор
Линия
Образ
Движения
Трите свята
Възпитание
Морал
Молитва
Тайна
Отношения
Съдържание
Хранене
Знание - умение

Слово
Аромат
Любов
Вяра, Надежда, Любов
Себе си
Фокус
Справедливост
Облекло
Спретнатост
Още за красотата
Нова форма
Добро
Възцаряване
Контакт
Бог – контакт
Себе си – Бог
Себе си
Вътре – вън
Причинно тяло, център
Най-малкото добро
Тайна
Добродетел
Богатство
Основа
Крака
Подвижност, динамика
Зъби
Очи
Истина
Разумност
Ум, глава, знание, наука
Права мисъл
Идея
Семе, сеене
Сърце
Храна
Любов
Жертва
Милосърдие
Слугуване
Живот
Лекуване, здраве
Причинност
ПримирениеТроица
Дуалност
Трансформиране
Равновесие
Дело, прилагане
Работа
Образец, идеал
Изящество, финес
Връзка
Верига
Сродяване
Оправяне
Слово
Почва
Възприемчивост
Ново
Магнетизъм
Топлина

Красота
Музика
Вяра
Разбиране
Раждане
Сила
Подтик
Радост
Щастие
Подмладяване
Растене
Свежест
Насърчение
Създаване
Победа
Свобода, освобождение
Светлина, Слънце
Ближен
Даване
Щедрост
Протичане, обмен
Взаимопомощ
Преграда
Контрасти
Егоизъм
Безкористно
Извор

Красота и добро

... красотата е външен израз на хармоничното действие на силите в човека. Това хармонично съотношение и действие на силите в човека, в когото се явява като външен израз красотата, ние го наричаме с думата добро. Ако доброто не седи зад красотата, то такава красота няма смисъл.

... красотата има една основна черта, която всред всичката променчивост не се губи. Това е доброто. Изгуби ли се в живота на човека тази основна черта и красотата му изчезва. [Вл П 2, с. 38]

Доброто е всякога красиво като закон. Но красивото не всякога е добро. Когато в красотата няма доброта – не е красота, тя е маска. В лицето трябва да има всякога известни черти, които да останат неизменни, а всички мускули наоколо могат да се изменят. Това говори за добър, установен характер. А ако всичко се мени в лицето и нищо постоянно не остава, такъв човек е без характер. Има хора, които се смеят така, че всичката им сериозност изчезва от лицето. А има хора и като се смеят, сериозността остава. Сериозността е добро качество: това говори, че той създава, че има някои неща, които трябва да придобие и затова е сериозен. Скръбта, това е един висок връх, от който идват всички рекички. И една особена черта в лицето на човека е висок планински връх. ... Човек, който се отличава с постоянство, притежава една ярка, пълна светлина. Човек, който е достигнал почти до съвършенство, е като една горяща свещ, дето горенето е пълно, без дим. [Движение нагоре, с. 142 – 143]

Ако поискаш от Господа по-голяма красота, отколкото ти трябва, то ти ще имаш цяла беля на главата си.

Вие били ли сте една красива, угледна жена? Аз не съм виждал между вас красива жена. Това не е красота. Още като я видиш, тя запалва чергата и ти тръгваш подир нея. И не можеш да се освободиш от нея. Не е грехът в красотата. Тая красота има вече магнетическа сила. Ти от една красива жена си толкоз свободен, колкото е свободна земята от слънцето. Ти може да си какъвто и да е философ, но ти не си свободен човек. Щом дойде тая красота в нея, този израз на лицето ѝ се дължи на една колективна сила, която действа. Ако тая млада мома, млада жена не е умна, тя ще си създаде нещастия. Тя ще привлече много мъже около себе си и като не знае как да се справи с тях, тя ще ги опълчи един против други и да се бият помежду си кой да я има. И последният, който има надмощие, той ще почне да ѝ дава педагогическо възпитание. Докато се състезават за нея, тя е в безопасност, но като няма кой да се състезава, тя ще опита върху себе си насилието. Ако двама мъже се бият за мене и аз съм една красива жена, аз няма да взема нито единия, нито другия, нищо повече. Това е морал.

Красотата – това е външната страна на живота. Да кажем някой се влюбва в една красива жена. В какво седи нейната красота? Красотата седи най-първо в нейната доброта. Красотата седи външно в нейното лице; но

вътрешно тя е милостива, милосърдна. Една красива жена има много добри черти. Една красива жена, както я схващам аз, тя никога не се сърди. Като дойде един грозен мъж към нея, тя ще се усмихне като го погледне. На нея е приятно, че има един грозен мъж, че и той я обича. И красивите жени са много добри. Ония, грозните, са лоши. Лошият човек е изгубил своето отношение към Първата Причина. Всеки един човек става лош от мисъл да уреди живота си. [Божеств. импулс, с.443 – 444]

Една добра мисъл, която всички хранят в себе си е мисълта за красивото, за красотата. Всички хора искат да бъдат красиви. Как се създава красотата? Може ли злото да създаде красотата? Не може. Злото създава грозотата в живота. Въпреки това, ще забележите, че най-лошите, най-злите хора най-много говорят за красотата. Лошият човек никога не може да бъде красив. Външно той може да тури някаква красива маска, но тази маска всякога може да падне от лицето му. ...

Красотата е привлекателна сила. Тя е уловка, за която всички се залепват. Красотата привлича и мъже и жени. Ако жена види красива жена, в нея се поражда завист. Обаче, ако тя види красив мъж, веднага пожелава да го владее. Ако мъж види красив мъж, той му завижда. Види ли красива жена, той пожелава да я обсеби. ... В "Песен на песните" един от най-мъдрите израилски царе, като говори за красотата, туря в устата на възлюбената думите, че нейния възлюбен по красотата личи между десетки хиляди хора. Тук се говори за външна красота. Но трябва да се знае, че красота без съзнание не съществува. Без мъдрост, без съзнание, красотата може да се вкисне, да се превърне в оцет. Когато тази киселина влезе в организма, тя изсушава. Ако пък красотата е образувала вино, всички знаят какво е действието на виното върху организма. То опиянява, огрубява човека. Това, което става в организма, става и със съзнанието на човека. И тогава, щом попадне под влиянието на тази красота, човек губи съзнание, опива се и не може да разсъждава правилно. Тази красота е опасна област за човека. И в Писанието е казано: "Не любете света, защото неговата красота е опасна". Затова именно Христос е слязъл на земята с милион ангели около себе си, които да учат, да направляват човечеството в Божествения път. Казва се по-нататък, че като видели красивите дъщери на човеците, ангелите се влюбили в тях, оженили се и останали на земята да живеят. Синът Божи трябвало сам да завърши своята мисия. Тия ангели и до днес още са затворени в плътта и не могат да се върнат назад в небето.

[4те кръга, ООК, с. 64 – 66]

Един млад, образован човек свършил университет, но нийде не може да намери служба; отива при един богат банкер да иска работа от него или пък да му послужи временно с някаква сума. Банкерът го поглежда строго и му казва: Господине, няма работа за вас, пък и пари не мога да ви услужа. След малко, при същия банкер дохожда млада, хубава мома, която е свършила едва трети прогимназиален клас и поисква от него известна сума. Банкерът поглежда приветливо момата, изважда един чек и го подписва. Без да я пита защо ѝ са тези пари, той веднага дава исканата сума. Питам: Как ще си обясните това нещо? Казвате, че науката е сила, а в случая, младият господин, който учил цели 16 години, нямал сила да извади пари от банкера. Красивата мома, която е свършила само три класа, можа да извади пари от касата на банкера. Значи красивата мома крие в себе си някаква особена, вътрешна сила, която влияе на душите на хората. Тази сила не е нито в лицето, нито в погледа на красивата мома, но се крие някъде дълбоко в нея и несъзнателно я проявява. Когато красивата мома влезе в кантората на банкера, още при влизането ѝ той застава прав пред нея, като войник пред своя генерал и казва: Заповядайте! Какво обичате? Може ли войникът да не изпълни волята на генерала си? Значи в случая, образованият човек с висша наука е посредствен човек, т.е. голямо шише с малко съдържание, красивата мома е генералът, който има сила да издава заповеди. Тя е малко шише, но пълно със съдържание.

... Биолозите са правили изследвания на мозъчните клетки на гениални и на обикновени хора и са намерили голяма разлика между едните и другите. Също така има различие и в погледа на хората, в строежа на цялото им тяло. Красивата мома, която може да застави банкера щедро да отвори касата си, има особен израз на очите си, особен строеж на цялото тяло. Добрите хора са необикновени и всеки ги слуша. На обикновените хора никой не обръща внимание. Който е необикновен, той трябва да разполага с необикновена сила. [4те кръга, с.5 – 7]

Оставете доброто само да говори за себе си. Речете ли вие да говорите за него, ще развалите хубавото, което сте направили. [Из Словото, с. 80]

... лошите хора постоянно мислят за добрите, вследствие на което се свързват с тях и стават красиви; добрите хора пък често мислят за лошите и губят красотата си.

Онази красива мома не е заета с тебе. Тя е заета със своята красота, с прическата, с роклите си, иска да излезе, да се покаже. Тя ще иде пред огледалото, ще се оглежда. Ако ти очакваш нещо от красивата мома, лъжеш се... Грозният, ако иде при красивия, на нему ще му стане приятно. Красивите хора обичат да виждат грозните хора. Той като го погледне, радва се. Грозният ще започне да се измъчва, да се пържи, а красивият ще му стане приятно. Тогава добрият човек е красив, а грешният е грозен. Затуй грешният при добрия се мъчи. [Божествен импулс, с. 657]

Когато направите добро, човекът когото срещнете, без да знае какво сте направили, ще ви се усмихне. Бог ще ви се усмихне чрез него.

В деня, в който изпълните една Божествена мисъл, всички ще ви се усмихнат: и дърветата, и животните, и хората, и ще ви кажат: "Много хубаво нещо е това". [Учителя, с. 300]

Колкото по-хубави и добри мисли имате, толкова по-добре ще изградите духовното си тяло. [Новата начало, с. 202]

КРАСОТА

Бог

Очите ти ще видят Царя в красотата Му. [Исая 33; 17]

... човек може да живее само по един начин, той е най-красивият начин. Това е начинът – човек да служи на Бога. Това е съзнателния живот. [Значение на изслушването, с. 162 – 163]

Само по пътя на Любовта можем да дойдем до съприкосновение с Бога. Няма по-красиво същество от Бога.

Новото е да виждаш Бога в другите и те да виждат Бога в тебе.

... когато някой ви повдига, когато ви създава радости, дава ви условия за растене, ще знаете, че това е Бог. Всичко положително, възходящо, красиво идва все от Бога. [Възможности за щастие, с. 243]

Бог е Любов. Той обича всички живи същества, всички хора, но същевременно е много възискателен. Той иска хората да бъдат красиви, свършени. [Добри и лоши условия, с. 38]

Най-красивото, най-великото, най-разумното същество в света е Бог. Красотата е свързана с истината. И човек може да бъде красив, но ако обича Любовта, Мъдростта и Истината.

[Езикът на Любовта, с. 60]

Всяко нещо, което съдържа в себе си Истината без никакви прибавки, без никакви преувеличения и намаления, е красиво. [Двата пътя, с. 111]

Казвам: зад красотата седи Истината. Красивият носи в себе си образа на Истината. Следователно, ако Истината е във вас и вие ще бъдете красиви. [Мнозина казваха, с. 68 – 69]

Красотата е вътрешна страна на човека. Красота трябва да има човешкото лице. Зад тази красота трябва да седи истината. Зад истината трябва да седи твоята интелигентност, зад твоята интелигентност трябва да седи твоята сила, твоята мощ. Красотата е печат на Божието благоволение. [Живият хляб, с. 326]

Да бъдеш чист като светлината, прозрачен като водата, обилен като Любовта, светъл като Мъдростта, хубав като Истината, устойчив като Добродетелта. [Свещени думи на Учителя, 2, с. 8]

Най-хубавото, най-красивото, което трябва да желаете в света, щото мисълта ви за Бога да бъде положителна и да обхваща цялото ви естество. Само в това ще намерите допирната си точка с Бога.

Чрез красотата ние идваме до Бога. Всички велики хора на изкуството и почитатели на природата търсят навред красотата, търсят Бога. [Свещени думи на Учителя, 2, с. 147]

Бог не е нито на слънцето, нито на звездите. Той е извън времето и пространството, извън този свят. ... Поне за момент всеки човек е могъл да влезе в света извън времето и пространството, да изпита неговата красота. Тя не е външна красота, вследствие на което не се поддава на описание. [Закони на доброто, с. 92]

Вечността е един начин, чрез който Господ може да се прояви, но и в тази вечност пак няма всичките форми, чрез които Господ може да се прояви напълно. То е най-красивото в света.

[До скончанието на века, с. 22]

Най-хубавото, красиво и чисто място в човешката душа се пада на Бога. Той е слънцето на човешкия живот. Той огрява и най-забутаните ъгли на неговото естество и го прави добър, силен и красив. [Форми в природата, с. 106]

Когато Духът Господен дойде върху човека, той ще се очисти вътрешно. Красиво е обаче да не чакаме Божествения огън да дойде и тогава да се чистим, но да се очистим преди да е дошъл той върху нас. [Вечно веселие, с. 23 – 24]

Щом си красив, умен и добър, Господ е с тебе. Щом изгубиш красотата, мъдростта и силата си, Господ те напуска. [Новият светилник, с. 96]

Станеш ли сутрин, отправи една светла мисъл, едно красиво чувство и една сладка дума към Господа. Постъпиш ли така, всичките ти работи ще се наредят добре.

Няма по-красиво, по-хубаво нещо за човека от това, да става всяка сутрин рано, да се помоли на Бога и да влезе в общение с Него. [Любов към Бога, с. 196]

Всеки ден мисли за Бога. Само като помислиш за Него, ще дойде нещо хубаво за теб. Бог е вложил всички условия за добър живот и чистота в сърцето ти. [Свещени думи на Учителя, 2, с. 268]

Кажи: “Господи, макар да не Те познавам, искам да Те обичам по моему. Аз не зная как. Искам да Те обичам!” Това е най-хубавото, което можеш да направиш. [Вземи детето, с. 262]

Който е видял Бога, той се променя. Онзи, който е видял онази девствена, красива мома, той е замислен, дълбоко замислен.

Вечна красота – това е Бог.

Бог е най-красивото същество, което можете да видите.

Да обичаш всички хора, това значи да ги събереш на едно място и от тях да образуваш един човек. В този човек трябва да виждаш красивото лице на Единния. Както слънцето огрява едновременно всички същества, така и човек трябва да обича всички. – Слаб съм, не мога да обичам така. – Слаб си, защото не проявяваш доброто в себе си. Доброто прави човека силен.

Истинската близост означава разбиране между два ума, две сърца, две души и два духа. Като знаеш това, не търси Бога отвън, не желай да бъдеш близо до Него. Желай да Го разбираш. Щом разбираш Бога, Той ще се всели в тебе. [Работа на природата, с. 75]

Докато човек се вдъхновява от материални работи, той върви още в обикновения път на живота. Види ли обаче реалното, познае ли Бога, той става мощен, силен човек. Той се вдъхновява вече от идейното, от великото и красивото в живота. [Влизане, с. 88]

Да ви покажа сега: ако един такъв момент на Любовта дойде като един лъч от слънцето и падне случайно върху едно цвете или кристал, този цвят в 20 минути отгоре, вие ще видите, ще вземе всички красиви форми и ще се превърне в един много красив и разумен човек. [Сила и живот, с. 60]

Грозно лице е това, по което човек пише и задрасква. Красиво лице е онова, по което Бог пише, а човек го пази чисто.

Защо идат страданията? – Защото си се отдалечил от Бога. Наистина, като се отдалечиш от това, което обичаш, ти страдаш. Щом си далеч от светлината, ти изпитваш страдание; щом си далеч от въздуха, ти изпитваш страдание; щом си далеч от водата и хляба, ти изпитваш страдание. – Защо идат страданията? – Защото си далеч от красотата на своите мисли, чувства и постъпки. Щом се приближиш да тази красота, страданията се прекратяват. [Събуждане, с. 294 – 295]

Ако нямаш вслушване в онова, което ти се говори, Бог не може да ти се изяви. Ако ти се вслушваш в Бога отвън, изявен като мисъл, твоите работи ще почнат да се изправят. ... Всички добри и възвишени мисли предават на човека нещо възвишено и красиво. [Път към светлината, с. 153]

Щастието е нещо вътрешно, обусловено от вътрешни закони. Човек може да бъде красив, само когато е щастлив. Той може да придобие всички способности, когато е щастлив. Без щастие човек нищо не може да постигне. Щастието представя първата допирна точка на човека с Бога или на ученика със своя Учител.

Нека Бог бъде идеал в живота ви! Щом е ваш идеал, Той ще спре вниманието си върху вас и ще каже: Ето една велика душа! Тази душа се отличава с красота; дете мине тя пръска светлина. [Простите истини, с. 104]

Колкото по-далеч сте от центъра на двата основни закона – любовта към Бога и любов към ближния, толкова по-грозни ще бъдете.

Няма по-красиво нещо от това да отправи човек ума и сърцето си към Бога. [Из Словото, с. 278]

Няма по-велико, по-красиво сдружение в света от дружбата на хората с Бога.
[Мнозина казваха, с. 197]

Великото в света е да познаем Бога като Любав.
Красотата на живота е във връзката ни с Бога на Любовта. [Из Словото, с. 24]

Ако виждаш хубавите неща, ти си в Божествения свят и всичко около тебе е Божествено.
[Новият светилник, с. 16]

Щом дойде Божественото у тебе, ти виждаш хубавото, красивото в човека. Щом изчезне Божественото, ти виждаш звяра в човека. Под “звяр” разбирам неорганизирано нещо.
[Мисли, 1979 – 80]

Изобщо добрите, разумните, хубавите неща винаги идат от Бога. [Из Словото, с. 95]

Като срещне някоя грозна мома, на която никой не обръща внимание, Бог се спира пред нея. Веднага грозотата ѝ изчезва. След това хората започват да се интересуват от момата.

Където Бог присъства, всичко се превръща в добро: страданието се превръща в радост, нещастие в щастие, сиромашията в богатство, грозотата – в красота. [Из Словото, с. 39]

Ако река да подмладя една от старите сестри, да я направя красива, тя ще започне да се люби с този, с онзи, ще запали чергата на много млади момци и няма да знае какво да прави със своята красота. Има смисъл да направиш една стара сестра млада и красива, но ако тя съумее да обърне всички тия мъже, които се влюбват в нея, към Бога и знае как да постъпва. Не е въпросът да запали чергата на младите момци, да се любува, целува и прегръща с тях, но да събуди в тях любов към Бога; да развие техните благородни чувства. [Божествен импулс, с.63]

Когато Божият Дух проговори на човека, в неговия ум се явява светлина, а в сърцето – широта и той обиква всички хора, всички животни, цветя, мушици, дървета, листа. За него всичко е красиво.

Равноденствието внася в човека най-хубави мисли и желания. От този ден скритите семена на земята започват да никнат, да растат, да цъфтят и да пръскат своето благоухание. И човек без Божествения Дух е като черната земя. За такъв човек се казва, че е студен, мрачен, лишен от всякаква красота. Щом Божественият Дух, т.е. скритите сили в него започнат да се изявяват, всички семена, треви, цветя започват да никнат, да растат и цъфтят, да се обличат в различни цветове. Така човек става красив. [Мисли за всеки ден, 1993 94]

За Бога ще мислите като за някаква идея, като за най-красивото, най-великото нещо в света. Като мислите постоянно за Него, най-после Той ще ви се открие. [Възможни постижения, с. 97]

За да те привлича някой, причината се крие в Божественото начало в него.
[Новият светилник, с. 55]

Дето е любовта, там има хармония и красота. [Вечното благо, с. 10]

Човекът на Любовта се отличава със здраве и красота: очи, уста, нос – всичко в него е красиво.; движенията му са хармонични и пластични. Дето мине, всички се обръщат да го гледат. От него лъха свежест и аромат. [За съдба, Вечно веселие, с. 20]

Красивото у Бога е това, че Той помни само доброто, което сме направили. Злото Той не помни. [Учителят говори, с. 45]

Ето коя е истинската наука: като срещна един човек, да го позная – има ли нещо скрито, Божествено, хубаво заровено в него. Това ме радва мене. Като видя, че има хубави черти, казвам: този човек има нещо хубаво, очаква го нещо хубаво. Той покрай това хубаво ще доразвие други хубави работи. Ще го обикнете за това, което сте открили в него и ще го благословите.

[Живият Господ, с. 253]

Не избягвайте онези съчетания, които Бог е предвидил; не избягвайте възможностите, които природата е вложила. Това са най-красивите неща в живота. [Новите схващания на ученика, с. 67]

За Бога единственото красиво нещо на земята са тези противоречия. И ако някой пита защо са тези противоречия, ще кажете: “За да седи Господ тук”. [Движение нагоре, с. 94]

Естественият човек аз наричам “красивия Божествен човек” – Божественото да се прояви у човека. Да бъде човек естествен, то значи да се прояви красивия Божествен живот у него.
[Движение нагоре, с. 85]

За да разберете Господа, трябва да имате светлина в себе си. Най-първо трябва да обичате Господа, да имате копнеж към Него. Вие искате да Го видите, че тогава да Го залюбите. Той не е някакво дърво, нито някакъв камък, който можете да видите. Той е светлина. Под “светлина” аз разбирам събуждане на твоето съзнание, освобождаване от всички тревоги и дразни на съвременния живот. Да си свободен от всичко. Да си свободен от сиромашия, да си свободен от болести, да си свободен от остаряване. Да си свободен в пълния смисъл на думата, да си в безсмъртието. И ти трябва да търсиш това, което подкрепя хубавото и красивото в живота. Ако не намериш Бога в себе си, ти ще изгубиш всичко хубаво, което имаш. Ние трябва да намерим Бога, понеже, като не Го намерим, ще изгубим всичко хубаво в себе си, което имаме. Човек съдържа Божествени заложи в себе си, които той трябва да развива. ... И само като намериш Бога, всичко в тебе ще израсне, ще се развие и ще стане едно съприкосновение между Бога и твоята душа. Само тогава ще се развият всички сили и способности в тебе. [Събуди се, ООК, с. 120 – 121]

Господ всякога отбелязва това малкото и красивото у вас, което никой не вижда. Това е великото у Бога, че Той отбелязва онова, което никой не е видял. [Движение нагоре, с. 21]

Красивото в живота това е разнообразието. Докато вие се стремите към Божественото разнообразие, ще имате най-красивите чувства. Станете ли еднообразни, във вас ще се яви дисхармония или във вас ще влезе грехът. Красивото в света е първата стъпка в живота. [Разумният живот, с. 18]

Ако искате да ви обичат, трябва да седите близо до Бога. Не седите ли близо до Него, по-малко ще ви обичат. Ако ви малко обичат, значи вие седите далеч от Бога. Питам: Възможно ли е да не обичате чешма, която постоянно извира? Можете ли да не обичате дърво, увиснало от сладки, зрели плодове? [Мнозина казваха, с. 44]

Проявлението на Бога у нас се характеризира с това, че всички недъзи се махват моментално, но и цялата вселена може да се създаде моментално. Ако това не може да стане, нямаш идея за Бога. Имате ли идеята за Бога в себе си, вие и учени можете да станете, и богати, и свети, и гениални хора – всякакви можете да станете. Щом Бог се отдалечи от вас, тогава вие ставате най-грозното, най-слабото същество и можете да направите всички престъпления. И всички престъпления в света стават по единствената причина, че Бог отсъства от това място. [Изново, с. 43]

Човек трябва да усилва вярата си, да се свърже с Първичното съзнание, а не да се занимава теоретически с въпроса, какво нещо е Бог. Държите ли връзката си с Бога, вие дохождате до съзнанието, че всичко красиво, всичко хубаво в света е проява на Божественото начало. Видите ли чист извор, който непрестанно блика, знайте, че той е проява на Божественото в света. Узрелият плод, ароматният цвят, добрият човек също представят проява на Божественото. Бог прониква навсякъде и във всичко. Красивият ден е също една от проявите на Божественото. Като живее, човек трябва да вижда навсякъде проявите на Божественото начало и да се убеди в съществуването му. [Определени движения, с. 38]

Човек трябва да се стреми към реализиране на своите стремежи, към постигане на известно съвършенство. Да постигне човек някакво съвършенство, това значи да изработи човек някаква красива форма, с която да обърне внимание на разумния свят. Човек иска да бъде обичан, без да се запитва за какво трябва да го обичат. Всеки иска да бъде обичан от Бога, да се ползва от Неговите блага. За какво може да ви обича Бог, ако нямате ум, който да възприема Неговите мисли? За какво ще ви обича, ако нямате сърце, което да възприема Неговите чувства? За какво ще ви обича, ако нямате воля, с която да реализирате Неговите желания? За какво ще ви обича, ако не сте готови да се жертвате за Него? Бог иска от човека или всичко или нищо.

[Доброто оръжие, с.183]

Когато човек има правилни отношения към Бога, ще има правилни отношения и към обществото, и към отделния човек, и към себе си. Като резултат на правилните отношения на човека към Бога, към обществото и към себе си, ще се яви красотата. [Влад Пашов, 2, с. 37 – 38]

Не е важно какви са отношенията на човека към хората; важно е какви са отношенията му към Бога и към възвишените същества. Вторите отношения определят първите. Когато свириш в оркестър, никой няма да обърне внимание на красивото ти лице и на меките ти ръце. Всеки ще гледа как свириш, дали се хармонизираш с главните музиканти. Да мислиш, да чувстваш правилно, това значи да свириш добре. Това значи да бъдеш красив. Всеки може да бъде красив при условие, че чувства най-фините вибрации на любовта. [Да възлюбиш Господа, с. 38]

И ако хората вярват, че Господ управлява света, че трябва да се подчинят на Неговата мисъл, че чувствата им са изблик на Неговото сърце, те ще бъдат носители на Божия живот. ... При тази жива вяра, като дойде в ума на човека една красива мисъл, той ще благодари на Бога; като дойде в сърцето му красиво, велико чувство, той пак ще благодари на Бога; най-после, като извърши едно велико дело, той пак ще благодари на Бога и ще каже: "Господи, по-често се проявявай по този начин в мене!" [Мнозина, с. 46]

Първоначално човек бил облечен в огнена дреха, вследствие на което нищо не било в състояние да му причини зло. Значи като допуснал лъжата в себе си, той отворил вратата на злото. Каквото става вътре в човека, това става и вън от него. И след всичко това човек се чуди на неуспеха си. Дойде една красива мисъл в ума му, но не се минава много време и тя изчезва – изяжда я някой; дойде едно красиво чувство в сърцето му, но скоро след това изчезва – изяжда го някой.

Казвате: Какво трябва да се прави сега? Ето какво трябва да правите: Изключете насилието от себе си! Изключете лъжата от себе си! Изключете злото от себе си! ... Важно е вътрешно да се освободите от тях, да дойдете в единство с Бога, да му се подчините. – Как ще се подчиним на Бога? – Като не вършите насилие, като не говорите лъжливи работи, като не правите зло. По този начин само човек може да види красивото лице на Бога, да се съедини с Него и да получи Неговото одобрение. При това положение, от всеки косъм на човешката глава ще излиза огън, ще пръскат искри. След това ще му израснат криле, с които ще хвърчи навсякъде из пространството, без да го види някой, без да му се препятствува. Тогава човек може да каже: Сега разбирам дълбокия смисъл на живота. Разбирам какво значи служене на Бога.

[Отиване и връщане, с. 34 – 35]

Само Божественото в човека разрешава живота във всички негови фази. Няма по-хубаво, по-красиво нещо от това, да живее човек в Бога! Само тогава той може да разбере какво нещо е Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата, Добродетелта, милосърдието, кротостта, въздържанието и т.н. Всички същества, които живеят при Бога и с Него, се усмихват.

[Ключът на живота, с. 30]

Не искайте от Господа дрехи, обувки, шапки – започнете с основното – с живота. Дрехи, обувки, шапки ще дойдат сами по себе си. Дойде ли Божествения живот във вас, всичко ще придобиете. Красив е този живот! Той носи свобода за вашите души. Като станеш сутрин радостен, знай, че това е Божието лице в тебе. Няма по-голямо благословение от това, да видиш лицето на Господа радостно и весело. [Ключът на живота, с. 34 – 35]

Божествено

Единственото нещо, което облагородява хората, то е божественото чувство. То повдига човека. Религия която не дава красота на лицето, черепа, тялото каква е?

Всичко красиво, възвишено, благородно е Божествено. [Закони на доброто, с. 57]

Щастието на човека е в горната част на главата му. Дайте ход на божественото в себе си, на своите красиви и възвишени мисли, чувства и постъпки и не мислете за миналото.

Ако виждаш хубавите неща, ти си в Божествения свят и всичко около тебе е божествено.

[Новия светилник, с. 16]

Божествената искра сте вие. Истината е Божествения зародиш. Да се събуди Божественото в нас и да го оценяваме. Обръщайте внимание на хубавото във вас, туй, което ви хвали и критикува. Каквото направим на земята и горе на небето да става, та да си образувате приятели в невидимия свят. Тежкия земен живот казва, че нямаме горе приятели. [Път към светлината, с. 109]

Красотата не е във формите, но в Божествения живот, който се крие в тях.

И тъй, човек всеки ден трябва да отива в рая, т.е. в Божествения свят – да приема от там хубави мисли и чувства и след това да се връща на земята да ги обработва. Красив и съвършен е Божественият свят. [Старото отмина, с. 164]

В ума ви трябва да се роди една хубава мисъл. В сърцето ви да се роди хубаво чувство и в тялото ви една хубава, благородна постъпка. Бог ще ви благослови, когато станете носители на Божественото. За в бъдеще ще се раждат само онези, които обичат. Само по този начин ще се изправи светът. [Свещени думи на Учителя, 2, с. 90 – 91]

Красотата е едно велико Божие благословение. Когато красотата дойде в нашия дом, тя ще остави своето благословение. Една красива жена за хиляди години ще я помнят. Една грозна жена – за сто години. Грозната какво ще остави в къщи?

В красотата има нещо Божествено, което изтича. Това, което изтича от слънцето не е самото слънце. В красотата има нещо, което изтича. То е Божественото, неувимото. Вие казвате: “Той се е захласнал”. Хубаво е човек понякога да се захласне.

Не трябва само да се афектирате, но да знаете, че всичко хубаво, красиво, което е посято във вас, ще израсне. Вложете обаче повече вяра! Всеки от нас трябва да бъде един лъч от този вечен, този Божествен ден. ... Имайте вяра в Божественото, което е във вас. ... ние сме елементи, които носят хубавото, красивото за един по-идеален свят. [Зазоряване, VIII серия, с. 171]

Божественото съзнание винаги ни нашепва какво трябва да правим. Някога хората прекъсват течението на хубавите мисли в себе си, но Божественото в тях ги запитва: “Защо прекъсна хубавото, красивото в себе си?” – Какво да направим, Господи? – Престанете да прекъсвате течението на хубавите мисли в себе си и аз ще поправам всичко. ... Не прекъсвай инсталацията, която аз съм направил! Внимавай да не прекъснеш нейде жиците й! [За съдба, Бог е Дух, с. 166]

Когато говорим за себе си ще говорим тъй, както Бог ни е създал. Ще кажем: зная положително, че Бог е вложил в моя ум много хубави работи. Зная положително, че Бог е вложил в моето сърце много хубави работи. Зная положително, че Бог е вложил в моята душа и моя дух велики работи. И сега моето силно желание е да разработя всичко това, което Бог е вложил в мене и да бъда верен на всички блага, които ми е дал. Като говорим така на себе си, ще можем да говорим същото на своите братя. ... Това е красивото в света! Да бъдем запознати с човешката душа, да бъдем запознати с човешкия ум, да бъдем запознати с едно човешко сърце, това са най-красивите положения, които можем да придобием в живота си. Това са най-хубавите екскурзии, които можем да направим навсякъде по света. Какво ни интересува месечината, ако не можем да намерим на нея едно разумно същество, едно разумно сърце, един разумен ум? Какво ни интересува едно грамадно светло тяло, ако няма на него нито едно живо същество? Какво красиво има на слънцето, ако отидем там и не срещнем нито едно от неговите разумни същества, нито разберем тяхната култура, нито възприемем нещо от тяхната доброта, от техните знания и мъдрост? Но видим ли тия разумни същества на слънцето, разберем ли тяхната култура, придобием ли нещо от тяхното знание и мъдрост, това е най-хубавото нещо. [Съборни 1926, с. 92 – 93]

Христос

Любовта на Христа отчасти може да се уподоби на красивия и светъл слънчев образ. Когато почувствате Неговата Любов, земният ви живот ще се осмисли. [Из Словото]

И тъй, основната религия е учението на Христос за физическото поле и то е религия на красивите форми, на музиката, на съзвучието, на поезията. [Съборни 1915, с. 26]

... когато една душа навлезе под влиянието на отрицателните качества, тя започва да слабее и да губи първоначалната си хубост. Ако искаме да бъдем красиви, ние трябва да търсим нашия идеал, който е Христос. Така трябва да се върнем към нашата изходна точка и да потърсим Христа, който е една колективна личност и съдържа в себе си светлината, озаряваща еднакво всички плодове от Дървото на Живота. [Съборна среща на Беригата, 1912, с. 173]

Ако вие бяхте готови, аз бих ви говорил за красотата на Божествения свят, за неговата вътрешна страна, как живеят там съществата и т.н. Но сега, както и да ви го описвам, вие ще го разберете по земному. Истината вие може да я научите само от един Велик Учител или при едно вътрешно вдъхновение, на което източникът е един и същ. Само при един извор, на който дъното е чисто, можете да видите красотата на този извор. И тъй, истината ще научите от Христа, защото няма по-велик Учител от Христа.

Царство Божие

Тези, които ще се спасят, ще влязат в Царството Божие, където ще бъде небивала красота.

Ще си кажеш определено и категорично: Ще вляза в Царството Божие. Веднага ще скъсаш връзките си със света, ще заключиш куклите си в съндъка, наследство на по-малките и няма да мислиш вече за тях. Пред тебе се открива нов, красив свят. [Почуваше ги, с. 177]

... онова, което аз нося в своята душа; онова, което ми дава достойнство като човек, то е онзи импулс в мене, който ме кара да съзнавам, че в мене има нещо Божествено. То е Бог, Който живее в мене. Този момент, в който аз съзнавам, че съм човек, че имам връзка с Бога, това е Божественото в мене ... това е , което ме убеждава във великата Правда на света, за която аз няма да се кълна, но с живота си ще изнеса; това е, което ще ме увери, че аз съм гражданин на Великото. Ако ние пазихме великите закони на Царството Божие, какви правилни лица, какви красиви очи, какви правилни устни щяхме да имаме! [Той заповядва на слънцето, VIII серия, с. 21]

Смисълът на живота е в придобиване на Царството Божие, т.е. придобиване на света на хармонията и красотата, на светлината и простора. Към този свят именно се стремят, съзнателно или несъзнателно, всички мъже, жени и деца. Търсите ли красиви форми, възвишени идеи, Божествена музика и поезия, ще ги намерите в Царството Божие, в света на безсмъртието. Не е далеч от нас този свят. Той ни обикаля отвред; той прониква и в нас. Разстоянието от нашия свят до Царството Божие е само една сто милионна част от милиметъра. Причината, дето хората не могат да видят тази близост, е стремежът им към периферията на живота. С това те се отдалечават от Бога и от Царството Божие. Има хора, които се стремят към центъра на живота, т.е. към Бога, към Неговото Царство, но те са малко на брой. Повечето вървят към периферията.

[Дали може, с. 259 – 260]

Невидим свят

Като изучавате красивите линии и движения, вие се свързвате с духовния свят, с мислите и чувствата на духовните същества.

Скоро ще влезем в една по-рядка среда. Щом влезете съзнателно в Невидимия свят, там нещата са много красиви. Там всичко е в движение, бързо се мени.

Като кажем “да се молим”, пред нас изпъква възвишен, красив свят, напълно хармоничен. Молитвата въвежда човека в света на хармонията. И да не е влязъл той в този свят, за предпочитане е да мисли за него, отколкото никак да не мисли. Благословение е за човека да потъне в мисли за възвишения свят, макар и да не живее още там.

[Методи за самовъзпитание, с. 142]

Небе

Най-красивото място в света е Небето. Искате ли сила, здраве, богатство, любов – ще ги намерите на Небето, оттам ще искате. Когато люби, човек е на Небето, между светлите, разумни същества. Изгуби ли любовта си, слиза на земята. Ако живее дълго време на Небето, става силен и лесно може да се справя с всяка мъчнотия. [Свещени думи на Учителя, 3, с. 336]

Сегашните хора се нуждаят от една здрава, основна мисъл. Човек трябва да има тил, за да има в какво да вярва. Няма по-хубаво нещо от това. ... Проследете историята на най-великите хора в света, били те поети или музиканти или философи, учени, държавници, царе, патриарси, или каквито и да са, ще видите, че в живота си те винаги са имали някого, когото да обичат. Зад всеки поет е имало по една красива жена и то млада, най-много около 25 – 30 години. И като започне да пише, той вижда нейните красиви очи и казва: “Заслужава да се пише за тия красиви очи!” ... За мене небето представлява много красиво лице. По-красиво от небето аз не съм виждал. Понякога то се سماлява, прилича на лицето на една красива мома. После се изгуби, след това се превърне пак в една красива мома и пак се изгуби. ... Аз казвам какво преживяват великите хора в света. Великият човек, поетът вижда в едно дърво живо същество.

Същества, ангели

Има безброй разумни същества, цяла градация същества, по лицата на които се чете благородство и велика красота. [Закон за съпоставяне, с. 31]

Всички възвишени същества са много красиви. И според степента на тяхната красота е и тяхната разумност. Най-разумните са най-красиви. [Мисли 1987]

Всички ангели са красиви. [Беседи обяснения и упътвания, 1922, с. 88]

Влезете ли в света на съвършените същества, ще видите, че всички са красиви. Външно всички си мязат, но вътрешно се различават. Попаднете ли в този свят на красота между ангели и възвишени същества, вие ще се унесете, ще се забравите. Все за тях ще мислите. И наистина, който веднъж само е видял красивото, великото, той никога не го е забравил. Когато човек срещне красотата, той постоянно мисли за нея и се чуди отде се е взела тя, как се е придобила. Не е важно отде е дошла красотата, важно е какво може тя да направи от човека. [Из Словото, с. 64]

Ангелите се обличат в красиви дрехи, които вие никога не сте виждали. [Да им дам живот, с. 49]

Те са крайно интелигентни и красиви. Като дойдат между хората, за да не ги изкушават, веднага се превръщат на лампи с голяма светлина. [Сеятелят, с. 151]

Красотата е подобна на богатството. Красивите са богати хора. Лицето на красивия е динамично, живо. Дето мине, той пали огън. Ако един ангел остане да живее между хората, ще запали земята. За да не стане това, вземат предпазни мерки. Красотата е оръжие, с което ангелите си служат. Мощни са енергиите на ангелите. [Заветът на Любовта, т. III, с.164]

Време е вече хората да се откажат от своя минал живот, от проявите на животинското си естество и да дадат ход на светлите и красиви мисли и желания в себе си, останали в наследство от възвишените същества. Красивият и чист живот ще спаси човека. Чрез него той ще разреши своята карма и ще влезе в новия живот. [Закони на доброто, с. 305]

Ако влезете между ангелите, ще видите, че всички са около 30 годишни – млади, красиви, спретнати. Дойде ли един от тези ангели между хората, всички ще се влюбят в него. Моми ще напуснат родителите си, жени – децата и мъжете си и ще тръгнат след него, както гладният след хляба. Ангелите носят в себе си велик живот. [Лъчи на живота, с. 204]

Когато дойде един такъв ангел, има разширение, светлина. Човек е доволен вътре в себе си, радостен е. Леко му е на душата. Където и да ходи, който и да го срещне, всеки иска да му направи услуга. ... Той озарява и ти си като една хубава местност, всички искат да разработват тази местност, явяват се много кандидати за нея.

... когато през ума на човека Бог прекара десет красиви ангела, те събуждат в него великото, възвишеното и красивото и той се пренася на третото небе. Красотата събужда възвишени, благородни чувства в човека. Красивата мома и красивият момък представят красиви души, които като минават покрай човека, събуждат в него нещо възвишено и благородно. Тези души са в състояние да сменят енергиите на човека от низши във висши, от отрицателни в положителни. Светът се нуждае от красиви моми и момци, а не от стари баби и дядовци. ... Под "красиви моми и момци" разбирам онзи велик Божествен елемент, който е неопетнен и носи безсмъртието в себе си. На какво може да се уподоби красивата мома? На студа. Студът представя красива, здрава, спретната мома, която само минава покрай вас, усмихва се малко и заминава, отива да върши работата си. Студът е сериозна мома. Когато навън е студено, тогава имаме най-здрavo време. [Синове на възкресението, с. 87 – 88]

Вие сега казвате: "Господ всичко ще оправи". Как ще оправи Господ света, я ми кажете? За да оправи света, трябва да изпрати своите ангели с техните арфи. Като дойде един такъв ангел в къщи, където се скарали мъжът и жената, като дръпне на арфата и започне да свири, дойде съзнанието – жената се изправи, после и двамата се наведат, започват да плачат, казват: "Съгрехихме". Ангелът свири, прегърнат се двамата докато е той при тях. ... Във всяка една къща любов без пеене и без свирене не може да има. Музика трябва! Да обичаш някого, значи да го виждаш като ангел. Често той се проявява не само като ангел, но важното е да влага във всичко изкуство, красота и да пръска навред красотата. Този, когото обичаш, той има Божествена дарба в себе си. Що е красотата в света? Тази мома е красива, вие сте красиви дотогава, докато има един ангел у вас, който свири. Като престане ангелът да свири около вас, вие сте грозен. Докато свири ангелът около вас, вие сте добър, престане ли да свири, вие сте лош. Казват в такъв случай: "Духът дошъл".

Ако отидете на Небето между ангелите, вие ще се намерите заобиколени само с красота. Ангелите са много красиви същества. Ако един ангел би слязъл на земята, всички мъже и жени, всички учени ще тръгнат

подир него. Голяма е красотата на ангела и никой не може да устои на нея. И ако ангелите днес не искат да слизат на земята, причината за това е, че те не искат да създават нещастия на хората. В това отношение те са високо благородни и възвишени. Като знаят, че хората не могат изведнъж да постигнат тяхната красота, те се пазят да не ги обезсърчат. Когато трябва да дойдат на земята, ангелите се обличат в най-скромна дреха, да не предизвикат съблазн между хората. Обаче има случаи, когато ангели са идвали на земята във всичката своя красота и величие и който е могъл веднъж само да види тия ангели, той се е простирал на земята. Данаил, виден израилски пророк, като видял един от тия ангели, изгубил съзнанието си и паднал на земята. Трябвало този ангел да се доближи до него, за да го изправи на краката. Това показва, че хората още не могат да издържат на мощното, на благородното, на възвишеното и красивото в света. ... Ангелите са хора, които някога са живели на земята и са минали през особена област на мъчнотии и страдания, за да достигнат до пътя на съвършенство. Значи те са минали от човешката раса до расата на съвършените хора или в положението на ангели. Съвършените хора или ангелите служат за образец на човечеството. Днес няма още такива гениални художници, които могат да нарисуват образ с ангелска красота. Защо? Защото красотата е неуловимо качество. Красивият човек е самоуверен в себе си, той никога не се обезсърчава. Той не знае какво нещо е обезсърчение, нито какво нещо е обезверяване. [Бъдещото верую на човечеството, с. 92 – 93]

Светии

Светиите, които са живели преди вас, минавали за аномални, за глупави хора. Ако те не бяха дошли на земята, не бяха проповядвали и служили на Бога, животът на хората щеше да бъде пустиня. На тях се дължат всички блага и придобивки. Красотата на живота се дължи на тях. [Старото отмина, с. 246]

Душа

Видите някой млад и хубав човек и казвате: “Колко е хубав!” Тази хубост се дължи на човешката душа и на човешкия дух.

Какво представлява красотата? Тя дава живот, осмисля нещата и никога не се губи. Красотата, която се явява и губи, не е истинска. Тя е рефлексия, сянка на нещо. Красотата е качество на човешката душа. Когато душата се проявява, човек става красив.

... един човек външно грозен, може да ви стане приятен и любим. – Кога? – Когато видите душата му като светъл лъч, като изгряващо слънце. Каквото да прави този човек, както и да ви говори, вие се възхищавате от него, радвате му се. Любовта е проникнала в душата му и го прави красив, светъл, любещ. [Утринни слова, 1943, с. 168]

Като срещнете една красива мома, усмихвате се; като срещнете грозна мома, мръщите се. Жената символизира душата. Когато гледате на нея като на външна форма, всякога ще грешите. ... Истинският човек се познава тогава, когато душата му се пробуди и започне да мисли за Господа.

Чрез сладките думи се изявява физическият свят, чрез силните думи се изявява духовният свят, а чрез красивите – Божественият свят. Чрез силата си човек помага на по-слабите от него същества. Чрез красотата той се импулсира към велики работи. Когато е доволен от човека, Бог го прави красив. Не е ли доволен от него, Той го лишава от красотата. Ако в духовния свят човек се проявява добре, Бог му дава сила. Не се ли проявява добре в духовно отношение, човек става безсилен. И най-после, ако Бог е доволен от проявите на човека във физическия свят, дава му се сладчина. За такъв човек се казва, че е сладък. Не се ли проявява добре на физическия свят, човек става горчив. Значи красотата има отношение към човешката душа, силата – към човешкия дух, а сладчината – към човешкото сърце. Ако не се храни със сладки работи, сърцето на човека огрубява. [Двигатели на живота, с. 40]

Светлина

Красотата е външен израз на светлината, която излиза от Бога. Красивият човек отразява божествената светлина върху другите хора. [Мисли за всеки ден, 1979, 80]

Светлината е тъкан в невидимия свят. Тя е дреха на душата. И на тази дреха всички създания се радват, защото е красива. Ако съществува душата, съществува и светлината. Изчезне ли душата, изчезва и светлината. Затова е казано, че Бог живее и съществува в светлината. [Съборна среща на Веригата 1909]

Красивият човек отразява Божествената светлина върху другите хора. А пък грозен човек е този, който има някакъв дефект, вследствие на което част от тази светлина не може да се отрази.

Красивият, гениалният, справедливият отразява светлината, която излиза от Бога.

Който знае да съчетава краските, тоновете в себе си, той може да стане красив. Но понеже краските съставят елементи на светлината, той трябва да разбира тези елементи. Същевременно светлината е храна за човека. Като мисли, той се храни със светлина. [Мнозина казваха, с. 169]

Истинският поет живее в светлина. Той вижда нещата светли и красиви.

... красотата е свързана с човешкото съзнание, а оттам и със светлината. Чувствата са свързани с топлината, а постъпките – със свободата. Само свободният човек постъпва добре.

[Фактори в природата, с. 184]

Светлината, която се предава чрез човешкия ум предава мек, ясен, чист израз на очите; тя предава красотата и приятност на устата. Без нея човешката уста е лишена от магнетизъм, от жизненост. [Ще управлява всички народи, с. 117]

Всички хора са добри, но трябва да знаеш как да погледнеш човек. При известни условия трябва да видиш човека както трябва. Както един художник гледа слънцето, когато изгрява, той рисува, има хубава светлина. Светлината правилно пада в лицето, да го види. Ако не пада правилно, той не може да го рисува. Всеки един човек, когато любовта го озарява както трябва, този човек тогава се проявява. Ако любовта не се проявява както трябва, ти не може да го видиш.

Как трябва да гледаш човека? – Както гледаш изгряващото слънце. Излез рано сутрин преди изгрев на слънцето и почакай да видиш първите лъчи. Погледай най-много десет секунди и се прибери в стаята си. Ако останеш още една-две минути, ще изгубиш хубавото, което си придобил. Видиш ли нещо красиво, хвърли бърз поглед към него и отправи погледа си на друга страна. Не е позволено да задържаш погледа си с часове върху красивите неща. [Новият човек, с. 120 – 121]

Виделина

Христос казва: “Аз съм виделината на света”. Какво означава виделината, това знаят само посветените. Христос донесе виделината в света, т.е. красивите отношения между хората. Той донесе любовта, но и до днес още хората не я разбират и прилагат. [Доброто оръжие, с. 164]

Питате: “Какво нещо е виделината?” Когато влезе тя във вашата душа, лицето ви ще бъде красиво, очите блестящи, от ръцете ви ще излиза една приятна топлина, ще изпускате хубава миризма.

Материя

Греховете на сегашните хора зависят от особения състав на материята, в която живеят. Тази материя е неустойчива и в нея става особен род гниене. В бъдеще тази материя ще кристализира и светът ще се преустрои. Тогава грехът ще бъде невъзможен, защото няма да има такава материя, която да го създава. Тогава ще разберете какво значи красота и хармония. Тогава ще видите кристалните води на безсмъртието, отдето извира животът.

Форма

Животът сам по себе си е красив, той дава най-хубавите форми. [Из Словото, с. 98]

Най-първо човек трябва да си създаде една красива форма. Лицето и цялото му тяло трябва да изявяват онова Божественото, което работи в него. Хубавите мисли и желания създават красиви форми, защото в природата съществува един закон, според който не могат да се избегнат последствията на мислите, желанията и постъпките. [Влад Пашов 2, с. 17]

Та казвам сега: Каква е била първоначалната красота, когато Бог създаде човека, всички части са били правилно отмерени. Всяка една част е била отмерена геометрически, но чрез онзи нередовен живот в света, в ред поколения, не само в индивида, но и в семейството както е живял, и народът както е живял, и цялото човечество както е живяло, туй се е отразило върху формата на нашето тяло. [Божествен импулс, с. 267]

Ако искате да бъдете красиви, трябва да обръщате внимание на всички красиви форми и да ги държите в съзнанието си. Мислете всякога за хубавото.

Каквато мисъл избере човек в живота си, такъв става. Тази мисъл упражнява известно влияние върху него. Човек не може да избегне влиянието на своите мисли, както и последствията от тях. Ето защо, когато човек избира форма, дреха, в която да се облече, тя трябва да бъде красива, идейна, защото в нея се крият възможностите за изява на неговия дух и ум, на неговата душа и неговото сърце. Колкото по-красива и идейна е човешката форма, толкова по-благоприятни са условията за развитието ѝ.

Красива черта

Една наука съществува в света. Тази наука седи в това: да виждате хубавото във всяка душа! Като срещнете един човек, търсете хубавото в него и кажете: Този човек има едн каква си хубава черта.

Философията на живота седи в това, човек да намери както в себе си, така и в другите хора хубавите, красивите неща и да ги посажда и разработва. Истински философ е този човек, който може да посажда в себе си хубавите неща и да ги култивира. [Ако говоря, беседа, с. 19]

... искате ли да победите смъртта, вие трябва да дойдете до правата мисъл, до правите разбирания и чувства. Срещнете ли един човек, потърсете красивото в него. Той е подобен на орех и за да го разберете и познаете, вие трябва да снемете горните му черупки, да дойдете до сладкото в него. [Двигатели в живота, с. 162]

Ето едно нещо, чрез което любовта може да се изяви на човека: започнете да виждате красивото във всеки човек.

Да обичаш един човек, значи да виждаш в неговата душа нещо красиво, хубаво, добро, да внесеш в нея нещо ново, да му пожелаеш доброто. И той като те обича, ще види в себе същото. Туй е красивото, божественото в живота. [VIII серия, Откъде ида, с. 26]

Само красивото в човека се обича. Като казвам, че Бог обича и грешния, Той обича доброто, което е вложено в него.

Гледайте красивото в света и работете върху себе си и вие да го придобие. Радвайте се, че срещате хора с красиви очи, уши, носове, ръце и крака. Да знаете какво се изисква от всеки човек. Красиви са очите на някой човек, защото той възприема и предава Божията светлина чрез тях. Ако очите на някого не са красиви, това показва, че Божествената светлина не се пречупва правилно чрез тях и вместо светлина от него излиза тъмнина. Тъмнината, която излиза от очите на човека говори за неговия изопачен живот. [Възможности за щастие, с. 62]

Това именно е интересно да знаете за себе си, коя е чертата, която отличава едно "аз" от друго. Като ви наблюдавам, виждам, че някой от вас се усмихва така, както никой друг. Значи неговата отличителна черта е в усмивката. На друг пък очите са светли, ясни, както на никой ученик в класа. Трети пък прави такива хубави движения с ръката си, каквито никой друг не прави. Четвърти има красива уста, която веднага спира вниманието. Красивата, правилно развита уста говори за добре развита реч. Някой пък е строг, има сериозен израз на лицето, което показва, че той има философска мисъл. Някой има нещо хубаво, поетично в себе си. Изобщо всеки човек има по една особена, отличителна черта, която изразява нещо хубаво в неговия характер. За тази черта именно, той се ползва от обичта на невидимия свят. Когато всички красиви, благородни черти в характера на хората се съединят в едно, те ще образуват едно хармонично цяло. Това хармонично цяло може да се уподоби на поема, съставена от сто различни думи, изговорени от сто малки деца. При изговарянето на всяка дума, стоте деца ще внесат нещо хубаво, красиво, специфично за всяко дете. [Четири кръга ООК, с. 53 – 54]

Мисъл

Човек, ако знае как да мисли, може да направи, да построи едно съвършено тяло и едно красиво, съвършено лице.

Деформирането на човешкия организъм започва от мисълта.

Силата на мисълта седи в това да може всеки да задържи една хубава мисъл в ума си.

Вечерно време вие седите на леглото и мислите за нещо хубаво, нежно. Веднага ще забележите някаква малка хладина, студенина, като че те лъха по лицето. Като мислиш така, някое същество от възвишените светове

ще дойде, ще те погледне и казва: “Много хубаво четеш, много хубаво мислиш”, погледне те любовно, защото, ако мислиш нещо лошо, хване те за ухото, мушне те нещо и ти почувстваш някаква болка. Мислете всякога хубаво. [Божественият импулс, с. 239]

Ако двама души, които имат права мисъл се съберат на едно място, те имат красиви, правилни отношения. Когато изгуби правата мисъл, човек опорочава живота си.

Хората на идейната и светла мисъл са с хармонични черти на тялото. [МОК, Vг., с. 3]

Човек е красив докато носи някаква идея в себе си.

Аурата е кожата на духовната тяло. Тя се храни с мисли, чувства и постъпки. Те са материя за нея. Хубавите мисли образуват правилна аура.

Хубавите мисли и чувства, които храним, те са които привличат хората. Даже и от невидимия свят нашите хубави мисли и желаниа привличат съществата, тъй както цветята нас ни привличат. Нашите мисли и чувства са тъй необходими, както плодните дръвчета, както цветята са необходими. С чувствата, с мислите си градим бъдещето си.

... ако човек мисли само хубави неща и разумни работи, тези негови мисли ще обиколят земята, ще проникнат в умовете на хората и те ще почнат да ги реализират. По този начин онова, което сега е невъзможно, по силата на този закон ще стане възможно. ... За да могат хората да си помагат, трябва преди всичко да изхвърлят отрицателните мисли от съзнанието си и всеки да пожелава и препраща на приятелите и близките си най-красивите и най-хубавите мисли. Само така ще се създаде взаимно предразположение и братско чувство и светът ще се радва на взаимно творчество и прогрес. [Новата култура в епохата на водолея, I, с. 66]

Красотата зависи от мисълта. Трябва да участват ред способности и чувства, за да стане човек красив.

Човек, който има красиво лице и отличен гениален ум, веждите му имат особен строеж. Носът на гениалните хора не е такъв, какъвто е носът на обикновените хора.

Човек трябва да мисли върху красивото в живота, върху благата дадени от Бога. Той трябва да се стреми да бъде мъдър и любещ към Бога. Следователно, човек трябва дълго време да мисли върху красиви неща, да възприема красиви и възвишени чувства и да проявява добри постъпки, да изработва ценното в своя характер.

Научете се да обличате грозните неща в красиви обвивки, както прави природата, за да не се разстройвате и гневите за нищо и никакво.

Грамадна е разликата между живото човешко око и рисуваното. В живото око ще видите движение, мисъл, чувство. Движението на окото зависи от волята на човека, топлината му от неговите чувства, а светлината – от мисълта. Светлината, която излиза от човешкото око може да се разложи на седем цвята. Следователно, от цвета, който излиза от окото на човека, определяме неговата мисъл. Ако мисълта е Божествена, цвета на светлинния лъч се различава от този на обикновената мисъл. Този човек е красив, от очите му излиза мека, приятна светлина. Ако мисълта не е правилна, от очите на човека излиза груба светлина и той губи красотата си. Погледне ли се в огледалото, той сам е недоволен от себе си. В лицето му има нещо грубо, сурово. /Божият глас, с. 90/

Може ли младата мома да запази за дълго време хубостта си? Ето едно изкуство. Силен човек е онзи, който може да запази своята хубост и своята будна мисъл завинаги.

Динамика

Какво ще добиете от външната красота? Ако красотата не може да я пренесете в мисловния свят, откъдето да я снемете в духовния свят и оттам – на физическото поле, вие не разбирате законите на красотата. Красотата не бива да бъде статична, а динамична. Тя е, която може да ви ползва. Коя красота е статична? Имате една хубава статуя, но бихте ли желали да бъдете като тази статуя? Какво ще се ползвате? Вие ще имате само една фаза от красотата.

Красиво е това лице, на което се забелязват всички промени в мислите, чувствата и действията на човека. При тази промяна обаче, в чертите все пак остава една неизменна черта. Такова лице е израз на една благородна, възвишена душа. Красив човек е този, в лицето на когото можеш да четеш. Това лице изразява всичко онова, което се крие в душата.

Специфично

Всеки носи нещо специфично, хубаво, което друг не може да го носи.

Не изисквайте щото всички хора да мислят точно като вас, да са напълно като вас. Вие трябва да знаете, че ако се обича някой човек или ако се уважава, то е за неговата специфична мисъл, различна от мисълта на всички други. Това е красивото в човека. [За съдба, с. 12]

Особено

През годината всеки ще се старае по един особен начин да работи върху себе си. Ще си комбинирате един метод в себе си, за да се образува у вас тази особена черта, всинца да имате нещо особено, да няма между вас двама души еднообразни. То е красивото, хубавото.

Разнообразие

Хубавото в света е в разнообразието, в различието между хората.

Не искайте всички да знаете едни и същи неща! Няма по-лошо нещо от еднообразието. Вие всинца трябва да се проявявате тъй, както разбирате живота. В това седи красотата. Всеки от вас трябва да бъде едно особено цвете. Всички хора трябва да бъдат разнообразни.

Природа

Спирайте вниманието си върху хубавите картини, записвайте си ги, за да останат в паметта ви за вечни времена. Спирайте се пред чистите планински извори, пред красивите местности, като пред здравословни картини, които предизвикват хубави мисли и чувства във вас. Хората помнят повече отрицателните и грозните неща, а положителните и красивите забравят. Помнете красивите неща, а всички спомени за счупени, паднали, разрушени неща дръжте далеч от паметта си.

[Възможности за щастие, с. 81]

За да бъде здрав, човек трябва да вижда красотата в природата и да я цени. Красотата храни човека. Изучавайте природата с любов, да се свържете с нейните красиви линии, които помагат за правилното свиване и разширяване на капилярите. Излизайте сутрин да наблюдавате изгрева на слънцето и вечер да наблюдавате звездите, да видите красивите линии на природата. Благословение е да гледа човек красивото. Ако очите не гледат и не търсят красивото, човек не може да се развива. [Методи за самовъзпитание, с. 202]

Навътре

Колкото по-навътре влизате, животът става по-дълбок и по-приятен, по-красив и по-уреден. [Старото отмина, с. 5]

Вътрешен свят

Всеки човек представя един красив, велик свят. [Условия за растене, с.65]

Във вътрешния човек процесите са завършени, той няма нужда да учи. Той знае. А у външния човек процесите са незавършени и той трябва да учи. Когато външният човек се учи от вътрешния, животът е красив, разбран и има смисъл, а когато външният човек остане сам, той не разбира езика на природата, не разбира и законите на живота и тогава животът е тежък и безсмислен. Само когато има връзка между външния и вътрешния живот, човек може да бъде щастлив.

[Влад Пашов 3, с. 62]

Клетки

Всеки желае да бъде красив: да има красиви, изразителни очи, красиви уши, красиви уста и т.н. Това зависи от вас. Каквото пожелае, човек може да го постигне. Достатъчно е да се свърже с клетките на очите, ушите, носа, устата си, като с разумни, интелигентни същества и да им предаде желанието си. Като възприемат желанието му, те ще преустроят органите му и в скоро време той ще се радва на добро зрение, с което ще възприема само добри впечатления от външния свят; ще се радва на добър музикален слух, с който ще възприема само

хармонични тонове в природата. От съзнателната работа на човека върху себе си зависи неговата физическа и духовна красота и мощ. [Възможности за щастие, с. 197]

Ценност

Вие обръщате голямо внимание на красотата. В какво седи красотата? По какво се отличава красивият от грозният? По ценността. Грозният материал не е ценен, а красивият е ценен. Човек трябва да бъде разумен. Значи ония материали, с които борави да бъдат ценни. Ако той борави с ценни материали, забогатява. Ако работи с обикновени материали, огрубява.

Истина

... красотата на стила и на речта се крие в истината. Без истината нещата имат само външна форма. Истината носи светлина и разкрива същината. [Трите родословия, с. 218]

Лицето на човека е мястото, където може да се прояви истината. ... Ако има известни линии на човешкото лице, никаква лъжа не може да съществува. Аз говоря за живите линии, за подвижното лице, което не е маска. За онова лице, което постоянно се мени от сутрин до вечер. Няма да го видиш и две минути, през които да е едно и също – това е вечното разнообразие на човешкото лице. Туй вечно разнообразие аз наричам красота. Красотата е израз на вечното разнообразие, което е израз на великата природа. Нашето лице дотолкова е красиво, доколкото то е израз на онази жива велика, разумна природа. От това гледище ние можем да съдим и физиогномически. Има степени на истината: умствената страна на истината, сърдечната страна на истината и волевата страна на истината. Умствената страна е в челото, сърдечната страна е в носа, а волевата страна е в устата. Най-хубавото и най-опасното е човешката уста.

Няма по-голяма красота в света от истината. Обаче тази красота може да се схване само от добре организиран ум, който се занимава с велики и светли идеи. Ако един мъж си позволи да погледне някоя красива жена, веднага ще го запитат: “Защо гледаш тази жена?” ... Турците обаче казват: “Привилегия е за човека да гледа красивото в живота”. Човек ще може свободно да гледа красивите жени и красивите мъже, когато дойде до положение да положи душата си за приятелите си и да служи на човечеството. Тогава той ще може да вижда и Бога. Какво по-хубаво от това? Такъв човек навсякъде ще вижда Бога и ще се радва на човешката красота.

Идеал

За да бъдете красиви и да не остарявате, носете висок идеал в себе си.

Лице

Гледайте да не огрубява вашето лице. Щом то огрубява, това показва, че огрубяват вашите мисли и чувства. Ще работите, за да възстановите пластичността на своето лице, за да почне да излиза от него известна светлина. Трябва да имате желание лицето ви да стане възприемчиво към Божественото в целия свят. Кога става загрубяването? Когато възприемате отрицателните мисли и чувства.

Някои хора погрозняват, когато мислят или говорят лошо за хората.

Желая идващата година лицата ви да станат красиви. Ние сме красиви, когато нашият дух работи.

Ще употребите всички усилия с молитви, с работа и пр. да възстановите пластичността на вашето лице, докато най-после лицето ви дойде до онова състояние, че да светне... Тогава то ще има израз. И Божествената светлина ще почне да влиза в мозъка, в душата ви.

Когато лицето на човека е чисто и светло като на светиите, от сърцето му излиза пламък, светлина. От мозъка и от сърцето на много учени излиза също такава светлина. Приятно е на човека да срещне хора, на които главите, лицата и сърцата светят. Това значи култура! [Ни мъж, с. 132]

Тяло

С идването си на земята, човек се облича в проста, скромна дреха – неговата плът. Един ден, когато завърши земния си живот, т.е. когато възкръсне, той ще се облече в най-красивата си дреха. [Лъчи на живота, с. 20]

Каква е общата идея, за която трябва да работят всички хора? – Да създадат по-красиви и по-здрави тела от тия, които имат днес. [Божествен и човешки свят, с. 184]

С кои тела ще възкръснете? Физическите ще останат на земята. Значи с други тела ще възкръснете. Казано е: “Ние няма да умрем, но ще се изменим”. Като се освободите от временната обвивка на тялото, тогава ще проникнете в красотата на духа и на душата, на ума и на сърцето и ще разберете какво представлява човекът. Знаете ли каква топлина и светлина излиза от сърцето на оня, който има любов в себе си? ... Най-приятният и красивият пламък, който човешкото око може да види, е пламъкът на любовта. Животът се осмисля само при тоя пламък. [Новият човек, с. 279]

... дрехата не прави човека красив, но работата му, която той е свършил добре. Докато не свърши работата си добре, човек никога не може да има красиви дрехи. Щом свърши работата си както трябва, той непременно ще облече най-красивата си дреха – дрехата на възкресението. Дрехата на човека е неговото тяло. [Лъчи на живота, с. 20 – 21]

Изложба

Красотата принадлежи на целия свят. Красивият човек е търговец на едро. Готов ли си по всяко време да тропат на вратата ти, да дохождат хора? Всеки има право да види красотата, дай се порадва, да я целуне. Днес това не се позволява, но в миналото е било така.

Всяка придобивка е свързана с известна отговорност. Кой не би желал да бъде красив, да има стройно тяло, да има ангелско лице, с изящни, красиви черти? Знаете ли с какви неприятности, с каква отговорност е свързана тази красота? Дето минавате, всички ще ви спират или ще тръгнат след вас. Как ще се справите с тия хора? Не е лесно човек да се справи с красотата. Красивият човек няма право да отбягва хората. Той е длъжен да ги търпи. Защо? Защото красотата не е нищо друго, освен изложение, на което Божественият свят изпраща своите произведения. Красивият човек ще бъде изложен на погледите и на учени и на прости хора. Учените ще минат край него, ще го оценят и без да го пипнат ще продължат пътя си. Простите хора, които не разбират и не знаят как да постъпят, ще се спрат пред красивия, тук ще пипнат дрехата му, там ще я пипнат, докато оставят пръстите си върху нея. Дълго време след това той трябва да чисти своята дреха. Обаче и при това положение за предпочитане е човек да бъде красив и да го пипат хората, отколкото да е грозен и никой да не го пипа.

Чистота

Момата е свободна – нея има право да целува само слънцето. А пък зад слънцето е Господ, Който я създал. Какво ще я целуват хората? Ако ти искаш да я целуваш, първо ще попиташ Господ позволява ли да целунеш тази красота.

Лекуване

Красотата има магическа сила, тя може да лекува. Грозотата носи тъмнота.

В живота красотата е една лечебна сила. Красивите хора трябва да лекуват болните хора. Красотата лекува. Ако вие не вярвате, може да проверите. Ако при един болен човек, който е изгубил смисъла на живота, дойде една красива жена, той веднага ще оздравее. Само като го пипне с ръка ще оздравее. Красотата има магическа сила. Болният казва: “Отивам на оня свят”, но той като я погледне ще каже: “Струва си да се живее”. Грозотата в нас носи тъмнота. Ние не виждаме нищо. Тъмно е. Не ни се живее, защото няма никакъв прозорец, нито звезди, нито слънце, което да изгрява и казваме: “Не искам да живея”. Красотата в този смисъл е изгревът на слънцето. Но от красотата трябва да дойде светлината, топлината и любовта. [Живият хляб, с. 252]

Няма ли човек красиви, пластични движения, губи от красотата си. Набръчква се рано вашето лице, защото не знаете как да се движите.

От невидимия свят постоянно ви възпитават. Болките са възпитателни методи. Когато се научим да се движим правилно, всички болки ще изчезнат. Природата обича правилните, разумните движения. Трябва да има хармония, трябва да се научите да се движите красиво. В движенията на краката, очите, ръцете, навсякъде трябва да има красота.

Разумност

Красотата има отношение към разумността и хармонията. Само разумният човек е красив.

Между разумността и красотата има отношение. Между справедливостта и добротата има отношение. Те се допълват.

Ако мислите на човека не са хармонични, те правят лицето му несиметрично. [МОК, Vг. т. 3]

Красотата е външна форма, външна страна на чистотата, а чистотата е вътрешната, духовната страна. Но причината за красотата и чистотата е разумността на човека. Разумността съдържа едновременно и двете неща – красива форма и чиста вътрешност. Човек не може да бъде красив, ако не е чист и не може да стане чист, ако не подобри своята красота. Следователно, това е един жив барометър – като се погледнеш в огледалото, от своята красота ще познаеш дали си чист, а по чистотата ще познаеш каква е твоята разумност. Щом си нечист, разумността ти е слаба. В такъв случай, ти си човек изложен на страдания и не можеш да очакваш никакво участие в света. [Влад Пашов – 1, с. 190]

Бог създаде красотата за човека, не да я пожелава и обсебва, но да се учи и да разбере какво представлява разумния свят и как работи той. Следователно, гледайте красивите неща без да ги желавате. Те допринасят нещо към възпитанието на човека. Не разделяйте хората на млади и стари, не поставяйте преграда между тях. Млад и стар това са две състояние, през които човек минава всеки ден.

Когато имате една хубава картина, на какво се радвате? Радвате се на разумността, която е вложена в нея. Ако тази картина най-първо е микроскопическа и вие я увеличавате колкото цялото земно кълбо, какво ще видите? Ще видите вече нейните черти, но тъй груби, тъй дебели, че ще изгубят своята предишна красота. Когато тази картина е малка, сбита в един малък мащаб, в това именно седи красотата. Красотата седи в разумното съчетание на тия малки, живи чърти.

Самонаблюдение

Един ден наблюдавах една млада мома 25 – 30 годишна, добре облечена, външно красива, благородна, възпитана. Трябва да е свършила поне един факултет. Обърна ми внимание и я проследих къде ще влезе. Тя влезе в една колбасница и поиска салам. В това време очите ѝ се отвориха като на котка и в един момент лицето ѝ се измени – красотата ѝ изчезна. Тя взе салама, тури го в чантичката си и след малко придоби първото си изражение. Това беше цяла картина. Казвам: Мъчно е човек да се поправи, докато не започне да се наблюдава сам вътрешно. Само така той ще знае как да регулира енергиите си. [Сеятелят, с. 47]

Огледало

Станеш сутрин, виж лицето си, огледай се. Щом забележиш някой дефект в себе си, веднага го коригирай. Ако устата ти се е изкривила или ако устата е почерняла, че няма тази красота, то е мярка, ще гледаш цвета на устата. ... Езикът ти да не побелява. Щом езикът ти побелява, ти остаряваш. Щом почервенява, ти се подмладяваш. Белият език показва, че храносмилането не е правилно.

Първото начало Бог създаде света и после го даде под наем на хората. Един ден Той ще дойде при тях и ще им иска сметка за всичко, което те са развалили. Цялата инсталация на този свят е развалена, вследствие на което съвременният свят може да се нарече свят на развалини. Като погледнете лицата на хората, те са асиметрични ..., като се погледнете в огледалото, вие виждате, че ви липсва онази красота, онази хармония, онази съразмерност между частите.

[Прости истини, с. 56, 57]

Ако бяхте се поглеждали по-често, голям прогрес щяхте да направите! ... Никога не сте наблюдавали строежа на вашите вежди, на вашето чело, израза на лицето, строежа на вашите очи, на вашия нос, на устата ви, да се запознаете с лицето си. Писанието казва: “Човек се оглежда и после забравя”. Хората и сега още забравят. Ако питате някого какво представлява, той не знае. Казва, че е красив и угледен, но в какво седи неговата красота, не знае. Като махне огледалото, той всичко забравя, понеже няма опорна точка. Като се погледнеш в огледалото, трябва да имаш една опорна точка. И в духовния свят хората се оглеждат. Но и там трябва да има една опорна точка.

Човек, който се оглежда в огледалото е разумен човек. Някои говорят против огледалото, но в света има едно физическо огледало, има и едно духовно огледало. И за да спасите дъщеря си или сина си от какъвто и да е порок, ще ви съветвам да спазвате правилото: нека се оглеждат! Срещна някой човек, огледам се в него, видя хубава черта, казвам си: “Бих желал и аз да имам тази черта”. Единственото нещо, което ни пречатства е, че не можем да запомним своя образ. Като се оглеждам в огледалото, ще видя една своя черта, която не харесвам и ще искам да я поправа.

Ти не можеш да бъдеш красив, ако нямаш съдържание, а не можеш да имаш съдържание, ако нямаш едно хубаво разположение на духа, ако с ума си не вникваш в смисъла на нещата, ако не ги оценяваш. Само онзи, който знае да цени може да бъде радостен. Кое е онова, което ви радва? Щом погледнеш в огледалото и видиш една добре оформена глава, едно правилно, красиво лице, ти се радваш. Хубаво е човек да се оглежда и да види, че във всички линии на лицето, на главата и на тялото има едно вътрешно съответствие. Бог е вложил във външната форма на тялото, в изражението на лицето подтик да се насърчаваме.

Трябва да виждаш себе си в другите хора. Трябва да разглеждаш всички хора, като ги погледнеш да видиш себе си. Нали всички хора трябва да представят като огледало, че като се оглеждаш да ти е приятно да виждаш себе си. Кой от нас не се радва на огледалото, понеже себе си вижда. Хилядите огледала са ценни, понеже себе си виждаш. Ти си ценен заради другите, понеже в тебе виждат себе си. Ние сме ценни един за друг, понеже виждаме себе си. Аз виждам себе си във вас и вие виждате себе си в мене. Вие сте ценни заради мене дотолкоз, доколкото аз мога да се огледам във вас. Дотолкоз, доколкото аз мога да ви услужа за вашия живот, аз съм ценен заради вас. Дотолкоз, доколкото вие може да ми услужите, вие сте ценни заради мене. Тъй седи Божествения закон. То е новото разбиране. Всички хора са условия на нашия живот, ние трябва да ги ценим, без тях не може да се изявим. Без тях не можем да бъдем щастливи.

Красиво – грозно

Красотата се отнася до външната страна на живота, а грозотата – до вътрешната страна. Радостта е красотата, а страданието – грозотата.

Срещнеш един човек, който е красив, радвай му се. Срещнеш един грозен човек, пак му се радвай и на него се радвай. Защото красотата и грозотата са два полюса. Ако няма грозота, не може да има и красота. Грозотата е сянка на красотата. При грозотата красотата изпква.

Красивите жени носят греха на света, а грозните носят добродетелите. Красивата жена е благословение, без нея животът щеше да бъде ад. Но и без грозните животът щеше да бъде ад. Понеже на земята има и красота и грозота, да благодарим: едните изкупуват греховете на хората, а другите носят утешение за човешката душа.

Често красивият човек по-малко оценява нещата. Ако искате да оценят постъпките ви, търсете грозните хора. Дайте един хубав обяд на няколко грозни моми, да разберете какво значи благодарност. Красивите моми са крайно възискателни. Когато ги каните на обяд, трябва да знаете как да ги задоволите. За това се иска гениалност. Само гениалният може да кани красивия на обяд. Талантливият може да кани само красиви хора на обяд.

Без любов човек е сляп. Слепият, като срещне своя близък, не намира никакво съдържание в него. Обаче като прогледа, той вижда красиви неща в човека. Не е достатъчно само човек да има очи, но той трябва да знае да гледа. И в най-грозния човек художникът намира нещо, за което заслужава да го рисува. И като го рисува, той става знаменит. В грозното художникът намира красиви черти, поради което грозотата се отваря за него и го прави велик. Когато рисува нещо красиво, красотата също се отваря за него и му казва: “Понеже ти вярваш, че можеш да ме нарисуваш и аз ще те направя велик”. Следователно, който има окоето на художника да вижда великото и в грозотата и в красотата, той ще стане велик. Грозотата и красотата еднакво прославят човека.

Скулптор

Всеки един от вас е една незавършена картина, незавършени бюстове. Има да се дяла върху вас още хиляди години. Казвате за някого, че е много красив. Каква ти красота? Аз не съм срещнал красиви хора. Не съм срещнал завършени бюстове. Гледаш, челото му много хубаво, но носът го няма никъде, има още много да работи скулпторът. Устата, ушите, ръцете и те не са довършени. Всеки ден скулпторът идва да работи.

Процесът на носа не е завършен още, процесът на устата не е завършен, процесът на ушите не е завършен. Казват: “Бог направи човека”. Първият човек е направен, но сегашните хора са копия на първия човек. Онези, които са ги рисували, които са ги правили, не са ги направили както трябва. Има много неща, които са пропуснати.

Линия

Човек трябва да работи 20 – 30 години в областта на художеството, за да нарисува една линия, която да го препоръча като художник. Външно една линия може да е правилна, красива, но ако я увеличите и се вгледате в

нея, виждате, че има нещо неправилно. Същото се отнася и до човешкото лице. Външно то е красиво, но ако го увеличите, виждате, че има нещо, което не ви харесва.

Образ

За да развива ума или сърцето си, човек трябва да си създава красиви образи за нещата. За пример, ако искате да имате високо чело, ще мислите за хора с високи чела, ще изучавате пътя, по който те са изработили своето чело. Ако искате да развиете някоя добродетел, мислете за хора, които носят тази добродетел в себе си. Ако искате да станете атлет, мислете за хора, които са развили голяма физическа сила. Затова е казано: За каквото мисли човек, това става. [Божествената мисъл, с. 203]

Всички ние в съвременния живот сме достигнали до първата стъпка на реалността, до формите. Всичко онова, което ни радва в живота, това са формите. Външното е, което ни привлича. Каквото и да казвате, каквото и да мислите, нас може да ни радва само това, което има образ. Не мислете, че в образите няма реалност. Образите са израз на разумния живот.

Движения

Няма ли човек красиви, пластични движения, губи от красотата си. Набръква се рано вашето лице, защото не знаете как да се движите.

От невидимия свят постоянно ви възпитават. Болките са възпитателни методи. Когато се научим да се движим правилно, всички болки ще изчезнат. Природата обича правилните, разумните движения. Трябва да има хармония, трябва да се научите да се движите красиво. В движенията на краката, очите, ръцете, навсякъде трябва да има красота.

Има хора, ... в мислите, в чувствата и в постъпките на които има единство. Те са свързани с нещо цяло, стройно и хармонично. Движенията им също така са пластични, хармонични. Това говори за здрав човек. Само здравият се отличава с такава пластичност и хармония в движенията. Всички кости, всички мускули в него са в движение. В това движение има красота. И наистина, красотата се проявява чрез движение. Който иска да бъде външно красив, той ще изгуби и тази красота, която има. Красотата се създава сама по себе си, по известни вътрешни закони, а не по желание на човека. Колкото и да желае да стане красив, ако не работи върху себе си, човек никога няма да стане красив. Колкото повече мислите и се безпокоите за някои неща, толкова по-лесно ще ги изгубите. [4те кръга, ООК, с. 93 – 94]

Винаги да знаете, че във всяко движение, което правите да присъства съзнанието. Понеже, ако го направите без съзнание, както правите някои гримаси, след време лицето на човека ще се обезобрази. Мислете красиво. Дръжте образа за някой ангел пред себе си, на някой светия. Срещнеш някоя хубава жена, или някоя хубава, красива мома, някой мъж, направи хубаво движение на ръката, всичко туй е хубаво или виждаш някой плод. Ако искате да бъдете красиви, трябва да обръщате внимание на всички красиви форми. Видиш бистър извор, спри се. Така се възпитава човек. [Божествен импулс, с. 238]

Трите свята

Красотата на човека се определя от неговата глава, от белите дробове и от стомаха.

Дръжте стомаха си в изправност, за да бъдете красиви. Дръжте дробовете си в изправност, за да пеете добре. Дръжте мозъчната си система в изправност, за да мислите добре и да се справяте лесно с мъчнотиите си. Работете върху себе си външно и вътрешно, да бъдете здрави, красиви и разумни.

... красивите очи са ония, които са подобни на слънцето. Енергията, която излиза от мозъка, трябва да се отразява в очите. Красиви очи са ония, в които се отразяват проявите на човешкия дух и на човешката душа. – Какво представят душата и духът? – Душата е човекът, който се проявява в духовния свят между ангелите. Духът е човекът, който се проявява в Божествения свят, между разумните и мислещи същества. Тъй щото, умът се проявява между хората, душата – между ангелите, а духът – при Бога. За да се прояви в своята пълнота, човек трябва да обедини своя ум, своята душа и своя дух в едно цяло. [б. Направления в живота – МОК, 1930 г., с. 146]

Чрез сладките думи се изявява физическият свят, чрез силните думи се изявява духовният свят, а чрез красивите – Божественият свят. Чрез силата си човек помага на по-слабите от него същества. Чрез красотата той се импулсира към велики работи. Когато е доволен от човека, Бог го прави красив. Не е ли доволен от него, Той го лишава от красотата. Ако в духовния свят човек се проявява добре, Бог му дава сила. Не се ли проявява добре в духовно отношение, човек става безсилен. И най-после, ако Бог е доволен от проявите на човека във

физическия свят, дава му се сладчина. За такъв човек се казва, че е сладък. Не се ли проявява добре на физическия свят, човек става горчив. Значи красотата има отношение към човешката душа, силата – към човешкия дух, а сладчината – към човешкото сърце. Ако не се храни със сладки работи, сърцето на човека огрубява. [Двигатели на живота, с. 40]

Възпитание

Възпитанието седи в събуждане на красивото, възвишеното и великото, което живее у човека. Събуди Божественото у обезсърчения и той ще се повдигне сам. [Зазоряване VIII серия]

Морал

Докато не е придобил морален устой, човек всякога ще губи красивото и великото, което е придобил. [Ключът на живота, с. 46]

Да допуснем, че вие живеете в едно общество, в което моралът е паднал на нула градуса Целзий или на 10 градуса под нулата. Вие сте майка, оженили сте се и искате да родите една красива дъщеря. Питам: желаете ли да имате много хубава дъщеря? При такъв един морал аз казвам, че вашата дъщеря трябва да бъде най-грозната в света, ако искате да спасите нейната чест. А ако искате да живеете в едно общество, дето моралът е 100 градуса над нулата, тогава вие може да имате най-красивата дъщеря: тя ще бъде едно благословение и за себе си и за окръжаващите я. А пък при първите условия тя ще бъде проклетие и за себе си и за окръжаващите я близки: тя ще бъде един елемент, който ще се съединява и ще разрушава навсякъде.

Молитва

И тъй, ще отворите душата си, ще се молите и лицата ви ще станат малко по-красиви, ще светнете, ще се запалите, а сега сте малко стеснени. [Из Словото, с. 176]

Който се моли, не може да има грубо лице и ще бъде здрав и бодър. [Хигиена на храненето, с. 261]

Тази сутрин запример ви заобиколиха войници. Какво направихте вие? – Всички заедно направихте една колективна молитва и ви се отговори – освободиха ви. Красиво, хубаво е това нещо. То трябва да ви послужи като импулс в живота, да знаете как да постъпвате.

[Съборни беседи 1926 г, с. 33]

Тайна

Не създавайте условия за низшите духове да ви посещават и ограбват. Не ги привличайте. Не им показвайте красотата на вашата душа, не разкривайте свещените си мисли и тайни.

Готвачът може да предаде изкуството си само на онзи, който истински го цени. Музикантът има особени парчета, които свири само за себе си и на никого не ги съобщава. Художникът рисува особени картини само за себе си, които на никого не показва. Няма човек в света, който да не е скрил от другите нещо красиво в себе си. И така трябва да бъде! В красивото, което човек понякога крие и от себе си, се съдържат всички възможности за постижения. [Четирите кръга, ООК, с. 91]

Отношения

Правилните отношения към Бога, обществото, отделния човек и себе си раждат красотата. [Влад Пашов 2, с. 37]

Съдържание

В онази истинска, велика наука на живота не се гледа на външната форма, не се гледа какво е външното лице на нещата, а се гледа на вътрешното съдържание. Сега ние говорим за формата, но формата сама по себе си е една необходимост за проява на реалността.

Когато се възхищаваш от красотата и съдържанието на една мисъл, ти си щастлив. Щом изгубиш красотата, изгубваш съдържанието и смисъла на живота и ставаш нещастен. Красотата е нещо живо. Тя е външен израз на реалността. Съдържанието е туй, което носи в себе си вътрешния смисъл, то е животът. Ако един живот няма красота, ако един живот няма съдържание и смисъл, това не е живот. Животът е това, което има

красота, съдържание и смисъл. Всяка една мисъл, всяко едно чувство, всяка една постъпка, трябва да бъдат красиви, съдържателни, смислени.

Хранене

Човек се храни със светлина, топлина и сила. Човек се храни от изобилието на Любовта, Мъдростта и Истината. Тази храна носи свобода, знание и живот. Стремете се към нея, за да бъдете всякога здрави, любящи и красиви.

От енергиите на приетата храна човек образува красиви форми на тялото и на удовеите си. Който се храни правилно, той има красив строеж на тялото си, красиви очи, уши, нос, уста и т.н.

[Нова книга за здравето, с. 275]

Ако човек не се храни с разбрани мисли и чувства, духът постепенно отслабва и става немощен като тялото на човек, който не се храни добре. Слабият не може да бъде красив. Красотата не е само външно качество, но и вътрешно. Искате ли човек да бъде красив, с приятна външност, с ясен поглед, той трябва да знае каква храна да дава на духа си. Храни ли го със съответна за него храна, човек придобива физическа и духовна красота.

Най-малката задача за една седмица: Като се ръкуваш с някого, мислено си кажи: Всичко хубаво, което е в мен, в моята душа, да бъде и твое. Благославям те и ти предавам от мен най-хубавото. Ще предавате хубостта на Божественото. Хубостта ще я приемате от водата, хляба, плодовете и ще я предавате на ближните. [Мисли за всеки ден, 92 – 93, с. 17]

Аз не искам да убеждавам хората в нищо. Искам да кажа: Живейте тъй, както Господ ви е създал. Яжте от хубавите ябълки, от хубавите череши, от хубавия хляб, пийте хубава вода. Никаква друга теория! Яжте хубаво, пийте хубаво, ходете хубаво и не правете пакост на себе си. [ООК, 31 III 43 г]

Ако искате да бъдете красиви, който иска хас боя да имат, да ядат грах. Цяла година грах яжте.

Знание – умение

Човек иска да бъде силен, за да се прояви, но сила без знание не съществува. Човек иска да бъде и красив, но и красота без знание не съществува. Само душите са красиви; само светлината е красива; само животът е красив и най-после само знанието е красиво. Дето има знание, там има и красота. Оставете знанието само да говори за себе си. Ако сте велик художник, няма защо да говорите за себе си: вземете четка и бои и започнете да рисувате. От вашата работа хората ще ви оценят. [Мнозина казваха, с. 210]

Слово

Човек не може да бъде красив, ако от езика му не излизат сладки, силни и красиви думи.

Една американка през целия си живот прочела съзнателно, с любов и разположение Библията 90 пъти. Това занимание с Библията дало отпечатък на лицето ѝ. Тя придобила особени линии, които ѝ придали нежност, красота и пластичност. Тя възприела добрите черти на библейските пророци и апостолите. Затова е казано: “С какъвто дружиш, такъв ставаш”. Дружбата не подразбира само външни приятели, но и приятелство с възвишените и светли мисли и чувства на разумни и велики хора. Като четете живота на великите хора, вие се свързвате с тяхното величие и подсъзнателно възприемате някои техни черти. [Божествената мисъл, с. 35]

Аромат

Ако тази теменужка, ако тази роза е могла да изкара такъв хубав аромат, че ние искаме да го обсебим за себе си, защо по същия закон ние да не можем да култивираме един такъв жив аромат за нашата душа? Защо ние да не можем да култивираме тази роза в нашето сърце и да имаме този аромат? Можем да обработваме тази роза вътре в нас и да използваме нейния аромат. Аз не съм против ароматите, но има мъртви аромати, има и живи аромати, които произтичат от самия живот. [Значение на изслушването, с. 133]

Любов

Силата има смисъл само когато се свърже с живота; светлината има смисъл, когато произтича от знанието; любовта има смисъл, когато се подтиква от красотата. [Из Словото, с. 223]

Щом дойде до любовта, тя събужда великото, славното, красивото в човешката душа.

Който обича с Божествена любов, става красив. И когото обичат с Божествена любов, става красив.

Всички хора на любовта са красиви. Когато те обикнат и когато обичаш, ставаш красив.

Най-хубавото, най-красивото е любовта. Където видим хубавото, красивото, там е любовта.

В Писанието е казано: “Когато любовта дойде в човека, тя ще отвори очите му да вижда всичко, което е приготвено за него.” Без любов човек е сляп. Слепият като срещне своя ближен, не намира никакво съдържание в него. Обаче, като прогледа, той вижда красиви неща в човека. ... и в най-грозния човек художникът намира нещо, за което заслужава да го рисува. И като го нарисува, той става знаменит. [Двигатели в живота, с. 223]

Нека дойдат всички учени, писатели, поети, музиканти и художници да опишат красивото, великото в любовта, което досега не е описано. [Из Словото, с. 225]

Любовта се чувства, а не се говори за нея, това е Божествен закон. Езикът, с който се изказва любовта е принципен, красив, поетичен. [Из Словото, с. 109]

Животът на любящия е подведен под особена гама. Каквото и да му се говори, каквито и неща да гледа, той навсякъде чува и вижда красивото. [Из Словото, с. 157]

Има една любов в света, при която човек се занимава само със себе си. Но има и друга любов, при която човек се занимава със своите ближни, като им помага и създава красива връзка с тях. [Из Словото, с. 117]

Един ден той /Соломон/ срещнал една млада, красива мома, в която се влюбил, но тя го пренебрегнала. Той не могъл да понесе този отказ, вследствие на което изпаднал в голямо противоречие и казал: “Суета на суетите, всичко е суета”. С отказването ѝ животът му се обезсмислил. Всичкият труд, който положил за царството си, всичко, което до това време направил, се обезсмислило. Той разбрал, че освен любовта нищо друго няма смисъл.

[Из Словото, с. 15]

Мнозина се спъват, понеже се увличат в живота си от външни неща. Външното е отражение на нещо друго. Например, физическият свят е отражение на Божествения, красотата на физическия свят е отражение на божествената красота. Ето защо, ако срещнете една красива жена, знайте, че тя е отражение на божествения принцип, който живее в човешката душа. Жената е символ на сърцето, чрез което се изявява Любовта. [Божествен и човешки свят, с. 222]

...можеш да имаш отвън само това, което имаш вътре в себе си. И обратно, не можеш да имаш отвън това, което нямаш вътре в себе си. Не можеш да бъдеш външно богат, ако нямаш вътрешно богатство. Трябва да имаш злато в кръвта си, за да бъдеш външно богат. Срещате бедна, но красива мома. Дето отиде, тя получава блага: пари, дрехи, скъпоценности. Ще кажете, че тя продава красотата си. Красотата не се продава. Защо? – Защото ще се изгуби. Но красотата има сила да заповядва. Ако умът ти е светъл, сърцето ти топло и волята ти е силна, те заповядват на условията. Сила се крие в тях. За да дойдеш до това положение, ти трябва да не допусчаш за никого нито една лоша мисъл, нито едно лошо чувство. [Събуждане, с. 283-284]

Да мислиш, да чувстваш правилно, това значи да свириш добре. Да свириш добре, това значи да бъдеш красив. Всеки може да бъде красив, при условие, че чувства най-фините вибрации на любовта. [Да възлюбиш Господа, с. 38]

Посещението на любовта е един от великите моменти в човешкия живот. Момент, за който той се е приготвявал от хилядолетия. Всички скърби и радости, всички опитности, които е събирал, са го поставили да разбере и приеме любовта. Когато тя го посети, това е момент, когато човек излиза от тъмните подземия на личния живот и влиза в един необятен, красив свят, дето има всички условия за подем и творчество.

Няма по-красиво нещо от оня ден, когато човек почувства, че е във връзка с великия живот. Всеки човек, който има тази опитност, през където мине, носи благословение и всичко, което пожелае може да направи.

Няма човек, който да не се поклони на красотата! Грозният човек се моли, но за него няма време. А за красотата има и време и пари. И аз обичам красивото. Грозното не го обичам.

Онези, които обичат музиката, ще ме обичат заради музиката. Ако си художник, ще те обичат заради художеството. Певец си, обичат те заради пеенето. Имаш мощно тяло, обичат те заради тялото. Имаш хубави

очи, обичат те заради очите. Имаш хубав нос, обичат те заради носа. Имаш хубава уста, обичат те заради устата. Имаш хубави крака, обичат те заради краката. Имаш хубаво слово, обичат те заради словото. Казвате: за Божественото ме обичат. Че кое е Божественото? Божественото е онова, което любовта носи. То е безсмъртие, което не се разваля, в което няма скръб. Не, че няма скръб, но тази скръб, който има, нему е приятно.

Както за семката благоприятната почва е условие, за да се изявят скритите ѝ възможности, по същия начин и любовта представя тази среда, в която красивото у човека може да се изяви и възрасне. [Учителят за образованието, Боян Боев, с. 39]

Всеки организъм, създаден по законите на любовта, се отличава с голяма устойчивост. Умът, сърцето и волята на такъв човек функционират правилно. Няма по-велика сила в света от любовта, която твори, организира и пресъздава нещата.

Човек може да се обича за неговия ум, за неговото сърце, за неговата воля и за неговото тяло. Тялото на човека е направено по образ и подобие на Божествения сват. Следователно, разчитайте на това, което е вложено във вас. Бъдете доволни от тялото си и не казвайте, че не се харесвате. Мнозина боядисват лицата си, главно жените, да изглеждат красиви. Боядисвайте лицето си, но с боята на любовта.

Красотата е един резултат. Силата на човека не седи в неговата красота. Красотата е външната страна. Красотата трябва да произтича от моята мисъл, красотата трябва да произтича от моите чувства и красотата трябва да произтича от моята воля.

Но мисълта произтича от любовта. Никога не може да имам права мисъл, ако нямам в себе си Божията Любов. И следователно, ако имам тази красота, тя трябва да произтича от моята мисъл, от моите чувства. А всичко това произтича от закона на любовта, който се обективизира отвън.

Но има една красота външна. Тя не е изработена, тя е маска, която може да се слага на лицето. Под "красота" се разбира онази красота, която е изразителна. В това лице, в тази мисъл, в това чувство, в тази постъпка виждаш едно движение. В това е красивото лице. Като видиш едни очи, които изразяват подвижната мисъл, ти никога не може да ги забравиш. Онова хубавото лице на мисълта, никога не може да го забравиш. Аз разбирам красиво лице онова, което изразява доброта, честност, справедливост. Един човек, който всякога може да застане на твоята страна, да ти помогне, туй е красивият човек, туй е добрият човек, благородният човек. В красивия човек трябва да влезе чувството за красота, туй равновесие, което съществува в човешката мисъл.

Когато срещне млад, красив момък, момата започва да се чисти, да се облича добре. Защо прави това? Защото красивият момък обича чистотата и тя иска да бъде чиста, за да се хареса. Който не разбира този закон, той е готов да осъди момата, че губи напразно времето си да чопли, да чисти ноктите си. Не, като чисти ноктите си, момата върши важна работа. Тя иска да изчисти и най-малката погрешка, която се е скрила някъде под ноктите ѝ. Като влезе в човека, любовта внася в него възвишеното и благородното и той казва: "Аз трябва да бъда абсолютно чист в мислите, в чувствата и в действията си, за да задържа любовта в себе си. Иначе изгубя ли чистотата, ще изгубя и любовта си.

Ако съединяваме частиците на цялото една по една без любов, нужни са наистина милиони години. Обаче, приложите ли любовта, вие ще ги съедините в един момент и ще образувате общия, красив образ на Бога. Когато любовта действа, всички части се съединяват моментално и образуват цялото. [Божественото благо, беседа, с. 49]

Когато дойде любовта, ще ви направи цял един рай, в който ще имате на разположение всичко хубаво и благородно, което желае душата ви. [Влад Пашов, 2, с. 28 – 29]

Вяра, Надежда, Любов

Надеждата създава красотата, вярата я развива, а любовта я осмисля

Себе си

Докато не видиш любовта в себе си, в другите хора никога няма да я видиш. Следователно, търсиш ли красивото в живота, в себе си го търси. [Мусала 1928 г, с. 235]

... невидимият свят с разни методи ви въздейства, докато ви направи господари на себе си. Станете ли господари на себе си, тогава ще започнат да растат и да се развиват във вас красиви и възвишени неща.

Фокус

Прекалената близост е опасно нещо. Не се приближавайте много един до друг. Мисълта е, която трябва да бъде близка. Ако един човек се приближи близо до някого, той изгубва своята красота. И ако се отдалечи много, пак я изгубва.

Справедливост

Вземете вие две малки момиченца: ако еднакво им давате ябълки, дрешките им са еднакви, еднакво се отнасяте към тях; и двете се поправят, щом виждат, че ти си справедлив: и те следят как ще постъпиш. Като им даваш храната, те имат вяра в тебе, но направиш ли едно малко отклонение, покажеш даже привидно едно пристрастие, веднага ще се измени лицето на едното. Едното ще стане по-хубаво, другото ще погрознее. ... И вашите лица са погрознели от този закон. Остарели сте по този закон.

Облекло

Красотата е необходима и във физическия и в духовния и в Божествения свят. Да бъде човек красиво облечен, това не значи да следва модата. Модното облекло не е всякога красиво. Красива дреха е онази, гънките и линиите на която съвпадат с тия на тялото. Като се движи човек, дрехата трябва да образува вълни. Обличането, сядането, движението на човека оказват влияние върху проявите на неговия характер. Седне ли правилно, човек има разположение да слуша, да мисли, да наблюдава. Не седне ли правилно, той е неспокоен през всичкото време. Човек не подозира, че една добре скроена и ушита дреха може да окаже влияние върху разположението му. Обуца, които не прилягат добре на краката, внасят неразположение в човека. Те осакатяват не само краката, но и характера му.

Едно трябва да знаете: истинската дреха е онази, която е изтъкана от красиви и светли мисли и чувства. Всеки човек трябва да си изтъче такава дреха именно и с нея да се облече.

[Из Словото, с. 158]

Спретнатост

Всеки трябва да е чист, спретнат, стегнат и да мисли така: “Господ ще ме види, ангелите ще ме видят, трябва да изглеждам добре”. Добре да сте облечени. Никакви скъсани обуца! Никакви паднали чорапи! Обуцата да са винаги чисти и лъснати!

Още за красотата

Разумната природа е създала човека красив и ако той е изгубил своята красота, причината за това не е природата, а той сам. [Възможни постижения, с. 57]

Дайте ход на малкото, красивото, божественото в себе си. [Из Словото, с. 172]

Външната обстановка, при която живеем, не дава условия да се прояви нашата красота, светлината на нашата душа. Човек, който е заставен да работи непрекъснато, който е подложен на непосилен труд, той не може да бъде красив. Постоянните терзания сбръчкват лицето. Хармоничната среда създава красотата. [За съдба, Бог е Дух, с. 100]

Красотата има външни и вътрешни качества. Външната красота се изразява в правилни линии. Лицето на красивия човек трябва да бъде правилно, между всички линии да има хармонично съчетание. Вътрешните качества на красивия човек са разумност, доброта и характер. Ако едно от тия качества липсва, човек не е напълно красив. Външната красота без вътрешни качества не е истинска. Тя скоро се губи. Красивият човек трябва да бъде устойчив, да издържа на всички изпитания.

Добре би било, ако всяка частица от тялото на човека бъде тъй чувствителна, че да възприема красиви впечатления от небето, от земята, от растенията, от животните и т.н. Човек трябва да бъде проводник на Божиите блага, безразлично откъде идат те, дали от небето или от земята. Каквото минава през пространството, трябва да се предава чрез човека. Той ще съдържа в себе си онова, което е нужно за него и след като си послужи, ще го пусне пак да тече. Не може и не трябва да се спира Божествената енергия. Тя непрестанно трябва да тече. Така става със здравия човек. Здрав човек е онзи, през когото Божествените енергии текат правилно. [4те кръга, ООК, с. 98 – 99]

Вие трябва да си създадете нови възгледи, според природата. Само тия възгледи правят човека вътрешно свободен. Няма по-красиво нещо от свободата. Затова всички трябва да работите, да придобиете свобода в движенията, в мислите, в чувствата си. Засега вие още не сте свободни. Защо? Защото сте ограничени от миналото, с него още не сте ликвидирали. Материята, от която сте направени, ви ограничава. [четирите кръга, с. 45]

Трябва да имате качеството на един поет, който като гледа едно малко цветенце, наблюдава го цял ден и пише най-хубавите куплети. И аз се чудя откъде е намерил хубавите тия работи в цветето! Аз само гледам няколко листа и цветове, а пък той колко неща вижда скрити в цветето. В това просто цвете той вижда велики работи, а пък вие в хубавия човек не виждате нищо. [Божествен импулс, с. 454]

Не мислете, че красивите форми се създават лесно. За това са нужни милиарди години. Материята на красивите форми се взема от звездите и планетите.

За да роди едно умно и красиво дете, майката е работила в това направление десетки години. За да роди гениално дете, майката е поддържала тази мисъл с векове. Ако очите на някой човек са красиви, това показва, че той е мислил дълго време в това направление. Ако нищо не е мислил, очите му не са красиви. Тъй щото, искате ли красиви очи, които да предават Божествените мисли, работете съзнателно върху това желание. [Езикът на любовта, с. 390]

Човек трябва дълго време да мисли върху красиви неща, да възприема красиви и възвишени чувства и да проявява добри постъпки, за да изработи ценното в своя характер.

[Святото място, с. 164]

За възпитанието на човешкия ум, на човешкото сърце и на човешката воля са необходими красиви, хармонични образи. Всеки човек трябва да има добро мнение за другите, защото в това именно се крият хубавите образи, които пречистват ума на човека. Който иска да се повдигне, трябва да предизвика в ума си един добър, умен и силен човек. Такъв човек създава красиви, хармонични образи, а тези образи дават стимул за дейност към доброто и великото в света.

[МОК, 1924-25 г, с.49]

Мислете върху красивите образи в природата, върху хармонията, за да се свържете с Великата Разумност, която работи в нея. [Божествени условия, с. 363]

Човек се стреми към красиво лице. Красивото лице е израз на един богат вътрешен живот. [Свещеният огън, с. 29]

Когато говорим за красотата, ние имаме предвид главно вътрешната красота – красотата на душата. Който е вътрешно красив, той е и външно красив. Красивият човек се радва на всички и на всички изпраща своята светлина. [Езикът на Любовта, с. 60]

Преди всичко човек трябва да бъде красив, да ти е приятно да го гледаш. Като погледнеш очите му, да виждаш дълбочина в тях – цялото небе, всички звезди да се оглеждат там. Като погледнеш устата му, да предвкусваш разумното Слово, което излиза от нея. Като погледнеш ухото му, да те пренася в свят на музика и хармония, да виждаш в него възвишената мъдрост и знание. Това ухо трябва да схваща и най-тихите нашепвания и да ги разбира. Красивият човек трябва да има още силна и възвишена воля. [По Бога направени, с. 125]

Има хора, които са любимци на средата, в която се движат. – Защо? – Имат топлина в чувствата си. Студеният човек не може да бъде обичан. Топлината разполага хората.

[Закони на доброто, с. 325]

Какво трябва да правим, за да развием съзнанието си? Дръжте в ума си красиви и възвишени образи и старайте се да им подражавате. Ако си музикант, дръж в ума си образа на някой велик виртуоз, като идеал, към който да се стремиш. [Светлина на мисълта, с. 126]

Човек трябва да има будно съзнание, да различава нещата, да намира красивото във всички форми.

Ако безименният пръст е добре устроен, ти си музикален, разбираш хубавото; този пръст е на красотата. [Божествен импулс, с. 425]

После, забележете си известни ваши добри мисли, които ви идват. И каквито хубави работи срещнете, забележете си ги. [Движение нагоре, с. 84]

Противодействайте на лошите форми с красиви или ги сложете под заслон да не се виждат. Всяка красива форма има сила да привлича. Искате да ви прелъсти например една красива жена, но вие си представяте веднага още по-красива жена, по-добродетелна, по-устойчива по характер, по-сериозна и ще се уверите, че няма да се изкушавате от първата. Ако това не ви спаси и бягството не може да ви спаси.

Когато виделината проникне във вашата душа, лицето ще стане красиво, изразът светъл и благороден, ще излъчвате приятност, мекота, няма да миришете и няма да става нужда да се пръскате с есенции, за да убивате естествената си миризма, защото тогава ще ухае.

Лицата ви и телата ви да са красиви и пластични, да са изразителни.

Изправени, стройни, спретнати, чисти. Всяко поглеждане, всяко движение да е красиво, осмислено, и като ходите, и като се спирате, и като говорите, и като гледате, всичко да е хубаво.

Ходите ли, сядате ли, пиете ли – във всичко, което правите да има красота. Музика да има във всичките ви действия.

Дрехите трябва да имат красива форма, да прилягат добре, да правят ефект, да ги обичате и носите с радост. И къщата ви да бъде красива, не претрупана, но красива, като влезете вътре, да усетите разположение. Малко, но красиви предмети, да въздействат добре.

Няма по-красиво нещо от това да срещнете човек, в когото няма абсолютно никакво желание да ви използва, но да е готов нещо да ви даде. Щом почувствате добротата, безкористието на някой човек, във вас се заражда желание непременно да му бъдете полезен. [Учителю благи, с.23]

Не говорете излишни работи; не мислете излишни работи; не чувствайте излишни работи; не действайте излишно! То е красивото в живота. [Абсолютна справедливост, с. 29]

Сега на вас да не ви се вижда чудно, когато заплаче едно дете и майка му му даде една ябълка, и неразположението веднага изчезва. Коя е причината, задето изчезва това неразположение? – Формата. Колкото ябълката е по-красива, толкова това дете повече ще се радва.

[Движение нагоре, с. 6]

Поезията, музиката, изкуството имат за цел да създадат условия за красота и щастие в живота. Който иска да бъде щастлив и красив, той непременно трябва да е музикант, поет и художник. ... Щастието и красотата се постигат само чрез музика, чрез изкуство и чрез поезия.

[Синове на възкресението, с. 139]

Когато говорим за себе си, ще говорим тъй, както Бог ни е създал. Ще кажем: Зная положително, че Бог е вложил в моя ум много хубави работи. Зная положително, че Бог е вложил в моето сърце много хубави работи. Зная положително, че Бог е вложил в моята душа и в моя дух велики работи. И сега моето силно желание е да разработя всичко това, което Бог е вложил в мене и да бъда верен на всички блага, които ми е дал. Като говорим така на себе си, ще можем да говорим същото и на своите братя. ... Това е красивото в света! Да бъдем запознати с човешката душа, да бъдем запознати с човешкия ум, да бъдем запознати с едно човешко сърце, това са най-красивите положения, които можем да придобием в живота си. Това са най-хубавите екскурзии, които можем да направим навсякъде по света. Какво ни интересува месечината, ако не можем да намерим на нея едно разумно същество, едно разумно сърце, един разумен ум? Какво ни интересува едно грамадно светло тяло, което пламти като пещ и свети като слънце, ако няма на него нито едно живо същество? Какво красиво има на слънцето, ако отидем там и не срещнем нито едно от неговите разумни същества, нито разберем тяхната култура, нито възприемем нещо от тяхната добродетел, от техните знания и мъдрост? Но видим ли тия разумни същества на слънцето, разберем ли тяхната култура, придобием ли нещо от техните знания и мъдрост, това е най-хубавото нещо. [Съборни беседи, 26 г, с. 92-93]

Казано е в Писанието: “Две жени ще бъдат на нивата; едната ще се вземе, другата ще остане”. Какво означава този стих? – Бащата има две дъщери: едната е красива, другата – грозна. Когато дойде жених, красивата ще вземе, а грозната ще остави в къщи. На същото основание казвам: Когато има трудни, мъчно разрешими въпроси, викат или гениалния или светията или Учителя. Дойде ли до груби, физически работи, дето е нужна груба сила, там викат обикновения и талантливия. [Трите родословия, с. 40]

Ами че всяка една дума, която изкажеш, да бъде скъпоценен камък в човека и където ходи да помни своята дума. И като погледнете, научете се да гледате. Казвате: "Тъй мило ме погледна". Един ми разправя: "Тъй мило ме погледна, не мога да забравя този поглед". Преди 20 години го срещнах, но тъй мило ме погледна, не може да го забравя. Та казвам: Като погледнете, пратете един мил поглед диамантен, като кажете една дума някой път, тъй да си подвижите ръката, че ръката ви да бъде проповядване. [Божествен импулс, с. 239]

Нова форма

Един ден ти ще излезеш от тая форма, ще се издигнеш. ... Друго нещо ли ще бъда? – Друго нещо, по-красиво и по-съзнателно. [Из Словото]

ДОБРО

Възцаряване

Трябва да се внесат между народите и между обществата онези принципи за доброто, които могат да внесат култура, подем между тях. [20, с. 32]

В бъдеще ще се направи друг един свят, в който доброто ще царува, а злото ще слугува. Злото в света спомага, за да дойде доброто. Очаквайте това време, когато доброто ще господарува, а злото ще слугува. Доброто ще почне да господарува, когато Бог се всели в нас. [112, с. 199]

... докато злото царува, а доброто робува, радости не могат да съществуват. Когато доброто започне да царува, а злото да робува, тогава ще дойдат радостите в света. Очаквайте времето, когато Бог ще се всели между хората и доброто започне да царува, за да дойде и радостта в света. Работете за идването на това време.

Доброто и злото не са нищо друго, освен топлина и студ. Топлината разтопява нещата, а студът ги смразява. Отворете сърцата си за топлината, да се разтопи твърдото и кораво вещество в тях и да изтече навън. [8, 168 – 169]

... днешният ден е ден на доброто. Човек трябва да воюва за доброто в света, но той трябва да знае, как да воюва. Значи, човек не трябва да бъде миролюбив. Ако въпросът е за мир, човек трябва да е в мир с доброто, но не и със злото. Между доброто и злото не може да има нито мир, нито съгласие, нито равновесие. Злото всякога се стреми да подчини доброто, да му стане господар и го използва, но и доброто от своя страна, се стреми да подчини злото. В края на краищата един от двата принципа ще подчини другия, ще го застави да му слугува. Досега доброто е слугувало на злото, но отсега-нататък злото ще слугува на доброто. Искате ли да бъдете свободни, станете господари на злото. Вие не можете да бъдете приятели със злото, но господари можете да му станете. [66, с. 111-112]

Контакт

Добрият черпи от природата, а лошият - не може.
Добрият се свързва с живите сили на природата, приема ги в себе си.
Те внасят в него живот.
Ето защо, той има условия за правилно развитие.
По тази причина добрият е умен и силен. [138, с. 294]

... стремете се да проявявате доброто, справедливостта, любовта, да се свързвате с разумните и напреднали същества, които са завършили развитието си на земята. За най-малкото добро, което виждат в човека, те са готови да го възнаградят материално и морално. [9, с. 181-182]

Добрата постъпка има отношение към цялото и те свързва с цялото небе. [113, с. 109]

Щом носите доброто в себе си, разумните, светли същества ще бъдат на ваша страна. [105, с. 89]

Доброто е нещо реално, което всеки може да опита. Добрият лесно трансформира състоянията си. Доброто е капитал, с който човек всякога може да разполага. Чрез доброто той се свързва със същества от разумния свят. Достатъчно е да помисли за тях, за да му се притекат на помощ. Не става ли същото и с детето. Достатъчно е да извика "мамо", за да се притече веднага майка му на помощ.

Доброто е духовна, а не материална сила. То е подобно на антената в радиото. Каквото е антената за радиото, такова нещо е доброто в слънчевия възел на човека. Щом възприемеш доброто, не трябва вече да се страхуваш. Ти разчиташ на него като на сила, която може да ти помогне. [79, с. 210-211]

Бог - контакт

Който казва, че може да направи всичко, което е добро, той е в процеса на Божественото. [146, с. 54]

Духът, това е първото проявление на Бога в света. Второто изявление на Бога, това е Любовта. Третото изявление е доброто, плод на Духа. [113, с. 140]

Под думата Бог ние подразбираме разумното върховно начало, от което произтичат всички души и богове, и на което не знаем същинското име. По естество и по строеж всички хора мязат на Бога. И когато хората се освободят от материята, с която днес са преплетени, ще видят, че във всеки човек има стремеж към добро, а същевременно и условия за постигане на доброто. [120, с. 19]

Доброто е връзка между Бога и човешката душа. [123, с. 173]

Всъщност, движението на кръвта не се дължи на свиването и разпуцването на сърцето, но на особен род космическо течение, наречено електричество. То е причина за свиването и разпуцването на сърцето. Когато това течение спре, човек моментално умира. Сърцето спира движението си. - Коя е причината за прекъсване на космичното течение, което движи сърцето? - Прекъсване връзката не човека със закона на доброто. Щом престане да служи на доброто, човек умира - сърцето спира своята дейност. Достатъчно е да възстановиш връзката си с доброто, за да започне сърцето ти отново да работи.

И тъй, доброто е връзка между Бога и човешката душа. [123, с. 172-173]

Няма по-велик акт от този да направиш едно добро. И при най-микроскопическото добро, всички на небето стават на крака, защото в доброто е скрит Бог. [54]

В онази свещена идея, която ти е дала потик да направиш едно добро, действа един възвишен и свят дух, който ще освети това дело и ще покаже, че животът на онзи, който служи на Бога, всякога се реализира. [139, с. 79]

Доброто изпъжда навън всяко противоречие, всяко неразположение, всяка скръб. Доброто е Божествения огън. То иде от Бога. [64, с. 55]

Само онзи има прави отношения към Бога, към Първата Причина, който е близо до Нея. По какво се познава тази близост? - По добротата на човека. Който се приближава до Бога, той е добър. [28, с. 182]

Дръжте в ума си живата мисъл: Всякога, когато човек иска да извърши едно добро дело, Божието съзнание е будно. Щом решиш да извършиш едно добро дело, между теб и Бога се явява връзка, повежда се вече разговор. В момента, в който решиш да вършиш добро заради Бога, Той мисли за теб. [15, с. 55]

Ако извърши престъпление, праведният прекъсва връзката си с Бога. Ако извърши добро, грешникът се свързва с Бога. [74, с. 230]

Едно трябва да знаете: няма по-здравословни условия за човека от правене на добро. Правете добро при всички условия и никога не се отказвайте от него. Да прави човек добро, това е от значение първо за самия него, а после за другите. Когато правите добро, Божественото око, т. е. висшето съзнание на космоса наблюдава, помага ви и се радва, че се поддавате на импулса, който доброто произвежда във вас. Вие възприемате тази радост и се чувствувате мощни в приложение на доброто. От доброто, което човек прави се определят неговите дарби, както и здравословното и материалното му състояние. [48, с. 24-25]

Знайте, че доброто в човека е повече от злото. Щом е така, всеки трябва да работи усилено, да развива доброто в себе си. За да успее в тази работа, човек трябва да вярва първо в Бога, после в себе си и най-после в своите ближни. Да вярвате в Бога, това значи да работите в Божествения свят. Да вярвате в себе си, това значи да живеете в духовния свят. Да вярвате в ближните си, това значи да работите на физическия свят. Без ближния си човек не може да расте. Всеки ваш ближен е условие за вашето растене и повдигане. Колкото ближният ви е необходим за вашето растене и повдигане на Земята, толкова и висшият Аз, който е вън от човека, е необходим за връзка между него и разумните същества на небето. Така че гледайте на ближния си като условие за вашето развитие. Гледайте на висшето Аз като вътрешна връзка между Разумните Същества и вас, а на Бога, като най-велика цел, към която трябва да се стремите.

Бог е Великият Извор на живота, от Който изтича всичко възвишено и разумно. Какво са писали пророците преди хиляди години, какво говорят сегашните разумни и учени хора, все от Бога излиза. Като знаете това, давайте път на всяка светла и възвишена мисъл, която прониква в ума ви. Колкото малка да е, тя иде от Великия Източник на живота. Приемете я с любов, тя върви пред вас, отваря пътя ви, приготвя условията на вашето светло бъдеще. [54]

... младият се стреми към придобиване на свобода. Старият - към придобиване на доброто. Докато е млад, човек търси свободата. Като придобие свободата той става стар и започва да търси доброто. Щом придобие свободата и доброто, той влиза в царството на любовта и става неин гражданин. Влезе ли в царството на любовта, човек е влязъл вече в Божествения свят. Това може да стане още днес, а може да стане и след хиляди години, от човека зависи. [65, с. 204]

Ако житното зърно не се стреми към Бога, не се насочи към слънцето, никога няма да израсте, т. е. не може да бъде добро. Без любовта, без слънцето, житното зърно не може да придобие онези сокове, които са необходими за неговия живот, за неговото развитие.

Второто положение: когато Бог се приближава към хората, Той проявява своята милост. Това наричат философите "Божествен Промисъл." [28, с. 183]

Изобщо, може да се помага на човек, който има любов, стремеж към Бога, бил той съзнателен или несъзнателен. Има ли човек този стремеж, може да му се помага, може да се учи; няма ли този стремеж, нито може да му се помага, нито може да се учи. [111, с. 42]

Като правиш добро, Бог те обича и приближава към себе си. Като правиш зло, Той те отдалечава от себе си. Питате: Кога ни обича Бог? - Когато правите добро. - Как да правим добро? - Това е все едно да питате, как се преде. [75а, с. 47]

Доброто е заложено у вас. Като проявите доброто, вие сте във връзка със съзнанието на природата и всички хора в света. Всяка връзка, направена с Бога, е вечна. На земята тя само се проявява, тя не се прави сега. [112, с. 336]

Доброто не се заключава нито в даване пари на човека, нито в даване на почести, нито в подобряване условията на живота му. Истинското добро, което можете да направите на човека, е да го свържете с Първата Причина, да му покажете правия път в живота." Щом се обърне към Бога, животът му се обновява и той се предава в служене на Бога. [38, с. 45]

Казваш: Искам да стана добър. - Много просто, свържи се с Бога. Той ще отправи своята добра мисъл към тебе, и ти ще станеш добър. Свържи се и с добрите хора. И те ще отправят своята добра мисъл към тебе. - Искам да стана музикант. - Свържи се с добрите музиканти в света и ще станеш музикант. Иначе, с години ще стържеш на цигулката, ще станеш обикновен цигулар и така ще заглъхнеш. Без връзка с великите музикални същества нищо не се постига. Истински музикант е онзи, който прави хората добри, който лекува болни. Ако не можеш да преобразиш човека със своята музика, никакъв музикант не си. [1, с. 283-284]

Казвам: всеки човек трябва да направи такова добро, такова жертва, която да го свърже с Първата Причина. Това значи добро. Добро, което не свързва човека с Първата Причина, не е истинско добро. Ако се свържат с Първата Причина, всички хора ще живеят помежду си тъй, както Бог изисква от тях. Според новото учение, само онзи може да ви обича, който преди всичко обича Бога. [119, с. 226]

Човек е добър, докато е свързан с Цялото и правилно изпълнява своята служба. [123, с. 40]

Какво представя добрият живот? Добрият живот не седи само в една или две добри постъпки, но той е съзнателно отношение на частта към Цялото. Докато мисли как трябва да постъпва с хората, човек не може да подобри живота си. Започне ли да мисли какви трябва да бъдат отношенията му към Цялото, човек е на път да подобри живота си. Личният живот не е отношение на частта към Цялото. Животът на ума и на сърцето също не са отношения на частта към Цялото. Обаче, свърже ли човек живота на своята личност, на своя ум, на своето сърце, на своята душа и на своя дух в едно цяло, той има вече правилни отношения към Цялото. Животът на личността е едно нещо, а този на душата и на духа - друго нещо. [84, с. 5-6]

... човек може да бъде добър, по-добър, най-добър и мистично-идейно добър. Станеш ли мистично-идейно добър, ти влизаш вече в Божествения свят, дето ще имаш здрава основа, като човек, който е минал през всички степени на доброто. Стане ли човек мистично-идейно добър, Господ вече му говори с положителен, с категоричен език. Докато той е добър, по-добър и най-добър, Господ ще му говори чрез Духа, и той ще има свобода на избора. [57, с. 183-184]

... само онзи човек има възможност да се повдигне, който съществува в съзнанието на Бога. - Тогава какво трябва да правят лошите хора? - Много просто - трябва да станат добри. В който момент лошият човек измени посоката на своето движение, Бог моментално го записва в книгата на учениците и в него започва да блика нов живот. [56, с. 52]

Бог привлича добрите хора към себе си. Който проявява доброто, лесно изпълнява своите задължения. Ако прояви злото, той се отказва от задълженията си. Когато греши, човек предизвиква любовта на Бога към себе си; когато прави добро, той предизвиква свободата. Любовта иде да ни спаси. Тя е майката, която иде да спаси сина си, който не върви в правия път. Тоя син причинява страдания на майката, но въпреки това, тя го спасява. [63, с. 73]

Да направиш добро, значи да призовеш Бога да действа чрез тебе. Щом Бог действа, Той действа за всички. Затова, когато се извършва едно добро, всички свършени същества вземат участие. [54]

Онзи, който прави добро е Бог.

Когато правиш добро, считай, че Бог го прави чрез тебе и кажи: "Благодаря Ти, Господи, че вършиш това чрез мен."

Когато ти направят добро, кажи: "Господи, благодаря Ти, че ми правиш добро чрез този човек."

Когато даваш, мисли, че това, което даваш, не е твое, а на Бога; не мисли, че ти си, който даваш.

Добро е да слушаш туй, което Бог ти говори и да го последваш.

Добро е всичко това, което обединява хората, което е в хармония със закона на Единството.

Законът на доброто гласи: Това, което Бог прави на вас, правете го на другите. [138, с. 255]

Блага има много. Но спънката е в разположението и желанието да помагате. Блага има изобилно, но в хората няма разположение да изпълнят волята Божия на Земята. Не са хората, които ще оправят света, но хората трябва да станат проводници на Божествената Воля, която ще оправи света. Като станат проводници, те ще се повдигнат. Това е едно условие за всеки човек, неговата душа да се повдигне в една по-висока степен и да забогатее в знание и сила, а изпитанията и страданията са нещо временно. Тогава ще се прояви Божественото, което всеки човек носи в себе си и на него трябва да се разчита. [7, с. 114]

Без за правим добро, не можем да направим крачка напред. Доброто е силата, храната, чрез която човешката душа може да се движи и да се развива в този свят. Всяко знание, всяка мъдрост се основава на плодовете на тази добродетел. Затова трябва да правиш добро, ако искаш да имаш знания.

Когато човек живее добре, той върши волята Божия, а щом изпълнява волята Божия, той е здрав, силен, богат.

Когато направите добро, Бог веднага се проявява като светлина вътре във вас. В този момент Бог ви проговорва.

Защо трябва да бъдем добри? - За да имаме условия за съвършенство. Доброто е условие за съвършенство. Който се стреми към съвършенство, той влиза в досег с Великия Живот, който носи мир и неопируемо блаженство.

Когато правите добро от любов към Бога, ще почувствувате една радост. Божественото Око, т. е. Висшето съзнание в космоса ви помага и се радва, че следвате Божествения поток. И вие възприемате тази радост и се чувствувате мощни.

Добър човек ще нарека онзи, който като ме срещне, ще измени моето неразположение на духа [138, с. 258]

Дето се работи за славата Божия, там е доброто. Не се ли работи за славата Божия, и доброто отсъствува. Дето се работи за славата Божия, там има и здраве, и богатство, и знания, и светлина. Дето не се работи за славата Божия, там всичко добро изчезва. [110, с. 255-256]

Като правите добро, бъдете внимателни. Доброто, което правите трябва да ползва първо душата на човека. Няма по-голямо добро от това, да обърнеш една душа към Бога. Това добро стои над всяка човешка слава. Хората няма да ви славят, но Бог ще ви слави. Турете в ума си мисълта: каквото придобивате - знание, добродетели, изкуство, всичко да е за благото на вашата душа, както и за благото на вашите ближни. Който се стреми към това благо, той знае как да го придобие. Който не мисли по този начин, той търси благото по външен, механически път. Не, отворете прозорците на вашия ум и светлината ще влезе в него; отворете прозорците на своето сърце и топлината ще влезе в него. Отворете прозорците на своето тяло и силите ще влязат в него. Вие трябва да се учите да превръщате соковете на знанието в светлина, топлина и сила, да се ползвате от тях. [54]

Давай, за да се слави името Божие. Взимай, за да се слави името Божие. Нужни са хора, които дават и които взимат. Едновременно ще даваш и ще взимаш. Ще възприемаш Божията Любов и ще я предаваш на другите. Любовта ще донесе щастието, което търсите. [115, с. 194-195]

По-голяма Любов от Божията не може да ви даде никой. Вие вече сте я приели, сега ще развържете кесиите и ще раздавате. Ще извадиш семето от чувала и ще сееш, а след това ще жънеш. [43, с. 77]

... да слугувате на Бога от любов, всяко ваше действие да бъде един акт любовен, в който да внесете всичкия си живот, всичките си мисли, ум, воля и сърце. И всичко да бъде, като че го вършите само за Бога. И, следователно, като извършите такъв един акт, вие да сте доволни, че може да направите това от любов. И колкото повече давате, толкова повече ще дойде отгоре.

[116, с. 70]

Мнозина гледат на доброто като на механически процес. Доброто е в Бога. Следователно, само онзи може да направи добро, който е свързан с Бога. Всяка разумна услуга, която човек прави, носи в себе си доброто. Тъй щото, вие не се интересувате толкова от услугата, колкото от доброто, което се крие в нея. [11, с. 132]

Много нещо е, когато човек направи едно добро, както трябва. Доброто дело е капиталът, който човек влага в Божествената банка. Бог помни цели 25 000 години доброто, което някой е направил. Дето срещне този човек, Бог казва: добър е този човек, той заслужава да има блага, заслужава работите му да вървят добре. Бог помни злото, което човек е направил само сто години. През тези сто години този човек постоянно ще се намира под гнета на стореното от него зло. Тъй щото, искате ли да имате Божието благословение, правете добро. [53, с. 77]

Всяка една добра постъпка е един плод в живота, от който всеки ден ще зависи твоята цена. Бог се радва на онези мисли, които ние възприемаме. Ние участваме в Неговата благодат. [27, с. 143]

Започнете да работите нещо за този Христос, за този Господ, Когото обичате! Свършете нещо заради Него! Като казвам "свършете", подразбирам да свършите нещо съзнателно, та като направите някакво добро, да ви е приятно, че сте направили нещо заради Господа. [15, с. 191]

Първо човек трябва да започне с даването. Ако не научи закона на даването - първия божествен закон, той никога няма да научи закона на взимането. Ако не може да живее за Бога, човек никога не може да живее за себе си. [121, с. 75-76]

Даването е вътрешен процес, който свързва човека с Бога. Който не дава, той не може да се свърже с Бога. [143, с. 133]

Божественото се отличава със следното качество: то всякога дава. Даването е закон на небето, закон на изобилието. Това, което всякога дава и никога не престава да дава, е Божественото.

[146, с. 53]

Каквото давате, давайте го със съзнание, че принадлежи на Бога, а не на вас. [8, с. 296]

Да служиш на Вечното Начало, значи да даваш. Какво разбираме под даване? ... Сърце, което се безпокои и ум, който се съмнява, нищо не дават. Вложете едно благородно чувство в сърцето си и една светла мисъл в ума си и оставете ги да си починат. Дай отдих на сърцето си! Дай отдих на ума си! [143, с. 136]

Придобивките от какъвто и да е характер, човек трябва да сподели с другите, след като ги преработи, т. е. да даде най-хубавото. С това той служи на Бога. В служенето има разнообразие, въпросът е да намери най-добрия начин за служене. [82, с. 200]

Ако правите една услуга, вие я правите на Този, Който ви е дал живота, затова всеки човек заслужава услуга. Онзи, на когото правите добро, всякога заслужава, защото Той е Бог. Ще се изправите и ще кажете: Ще го направя доброто, Господи! [68]

Себе си - Бог

Добрият човек е образ и подобие на Бога. [68]

Не е добро онова, което правите пред хората, те да кажат, че този човек е добър. То е все едно с чужда пита помен да правиш. Всеки трябва да изразява онова, което Бог е вложил в него и да знае, че това добро не е негово, но Божие. Тогава човек не прави доброто, но Бог в него. [25, 38]

... доброто в човека не се изменя. То е Божествено свойство, вложено от разумната природа. Съзнае ли това качество в себе си, човек може да каже, че е произлязъл от Бога. [11, с. 203]

Казано е: "Злото ще се превърне в добро." Доброто не е достояние на човека. То принадлежи на Бога. [54]

Всеки трябва да знае, че Бог живее в него и да казва: Господи, искам да изявявам доброто, което Си вложил в мене, както Ти го изявяваш; искам да бъда добър и да постъпвам като Тебе! Това подразбира: Научи ме да изпълня волята Ти, както Ти искаш. [77, с. 81]

Добрите работи, които човек върши са резултат на Божественото в него. [36, с. 23]

... ако човек в даден случай не чувства онзи принцип на доброто, на Бога в себе си или на Христа, ако не усеща добрината на другите хора и своята добрина, тогава той не може да има добри резултати. [6, с. 58]

Бъдете изпълнителни! Преди да дадете обещание, мислете, но дадете ли едно обещание, една дума, стойте на тази дума, изпълнете я, и ще видите какво благословение ще дойде. После, вярвайте във вашата интелигентност, вярвайте в благородството на вашата душа, във вашето добро, понеже туй добро, туй благородство и тази интелигентност не са ваши, те са Божествени. Следователно, ако вярваме в туй добро у нас, ние вярваме в Бога, във Великото, благородното, което движи света. [83, с. 29]

Ако увеличиш доброто, ти ще направиш престъпление. Който се е опитал да умножи доброто, той е вече сгрешил. И всеки, който се опитал да увеличи злото, и той е сгрешил. Ще проявяваш доброто в света като мярка, без да го увеличаваш. Щом го увеличиш, ти си въвн от законите на разумната природа, извън божествените закони. Ако увеличаваш доброто във физическия свят, ти си на крив път. Ти можеш да увеличиш доброто само в себе си, но не и въвн от себе си. Доброто е същината на Бога. Той е, сам по себе си, добро. Следователно, с твоето добро ти не можеш да направиш света по-добър, отколкото е всъщност. И с твоето зло не можеш да причиниш на света по-голямо зло. [132, с. 141]

Този, когото обичате, не трябва да знае какви чувства имате към него. Ще му дадете от себе си, без той да подозира, отде иде тази благодат. Правете добро, без да говорите за него. Доброто трябва да бъде импулс на човешката душа, да радва човека, но да знае, че Бог в него прави доброто, а не той сам. Бог дава еднакво и на праведни и на грешни, както слънцето еднакво изпраща светлината и топлината си на всички същества. Разликата между всички същества седи в пътя, по който те вървят. Всеки човек, всяко живо същество има свой път на движение. [141, с. 123]

Срещнете ли добър човек, ще знаете, че той е отворил широко сърцето си за Бога и за своите близки. [144, с. 344]

Отворете сърцата и умовете си за Бога, Той да живее във вас. Вие ще проявите доброто си, за да дойде Бог във вас чрез доброто. Вие ще създадете вашето бъдеще. Това значи, да подобри човек съдбата си. Това значи, да даде човек възможност на Бога да живее в него. [11, с. 215]

Доброто е капитал, вложен в човека от началото още и той трябва само да го разработва, да го пуска в обръщение. Затова се казва, че от човека зависи да бъде добър.

Следователно, от човека зависи да бъде добър, да възприема Божията Любов. Бог е Учител, а ние сме ученици. Той всеки ден идва да ни предаде истината. Ако не възприемаме истината, ние не сме Негови ученици. Мнозина казват, че Бог, като Учител, живее в хората и те не се нуждаят от външни учители. – Дали Бог живее в хората се познава по светлината, която те имат. Когато вътрешният Учител предава истината на човека, той е в рая. С него са всички добри хора, всички ангели, всички светии. Тогава източниците на живота са отворени за него. Щом този Учител не му предава истината, той се намира в ада, в най-големите противоречия. Каквато и философия да има, нищо не може да постигне. [56, с. 225]

Всеки ден правете поне по едно микроскопическо добро, без да казвате някому за това. И всеки ден увеличавайте своята работа в това направление, за да видите как божественото у вас постепенно се разраства. За вас е важно да отворите път в сърцето и ума си за Бога.

... Дойде ли човек до това положение, душата му ще се отвори като цвят на слънчевата светлина и Бог ще му се открие. [57, с. 67]

Да направиш добро, туй е един свещен акт, защото по този начин предизвикваш Бога да се прояви в своята доброта, в своята Любов, Мъдрост и Истина. [54]

Основният тон е доброто. Да си припомниш, че имаш по пет пръста на краката си – петте добродетели. Та като тръгнеш на работа, ще мислиш, че отиваш да свършиш една работа не за себе си, но за Бога! Може да е нищожна работа, може да купиш нещо за някого или друга някоя услуга можеш да направиш, но ще знаеш, че е за Бога. Една малка работа извършена за Бога е велика работа, а пък една голяма работа, извършена за себе си, е нищожна работа, един мехур, който ще се пукне. И най-малката работа за Бога след 10 години ще те направи най-силен, най-мощен в света. И най-малката работа за Бога е работа, която спасява. [Божествен импулс, с. 460]

... не трябва да влагаме парите в банките, а трябва да станем живи банки на Бога. И мъже, и жени тази енергия, която Бог е вложил в нас, да я употребяваме все за добро. [116, с. 131]

Само Бог, само Божественото в човека не се уморява. Щом човек престане да дава, хората казват, че е станал лош. Не е лош, но е изморен." (40)

"Ти трябва да дадеш ход на Божественото Начало в себе си и от него да очакваш резултати.
[31, с. 136]

Истинско добро е това, което никой не може да го отнеме. Изобщо това, което Бог е вложил в човека, никой не може да го отнеме. Като знаете това, мислете добре за всички хора. [11, с. 205]

Най-малкият потик към добро е езикът на Бога. Вие пренебрегвате малките прояви и се стремите към велики работи. Бог ти нашепва: Направи едно добро на тази бедна вдовица. Ти бръкнеш в джоба си, извадиш последните пет лева и казваш: Не мога да ѝ помогна, тези пет лева трябва и на мене. След един час мога да ѝ дам даже хиляда лева, но сега не мога да дам нито пет лева. - Не, ще извадиш петте лева от джоба си и ще ѝ ги дадеш. В дадения момент те струват повече от хиляда лева. Всяко нещо е ценно на своето време. [58, с. 170]

Бъдете готови да помагате на всеки, който искрено се нуждае от помощта ви. Докато сте млади, работете за себе си, за ближните си. Под думата "младост" разбирам, че човек трябва да работи, да учи, докато Божественото е в него. Когато Божественото начало в човека е пробудено, всеки му се радва, всеки го обича. Когато почвата е девствена, растенията растат и се развиват добре в нея. Щом почвата обеднее, растенията започват да вехнат - нямат условия да се развиват добре. [44, с. 22]

Ученикът трябва да бъде винаги буден, винаги изправен в своите прояви, да не изпуска и най-малките моменти за правене на добро - това значи да проявява Божественото съзнание в себе си. [112, с. 233]

Себе си

Аз бих ви попитал дали вие със себе си живеете добре? Опитайте се един месец да нямате никакво смущение, да бъдете тихи и спокойни, за да видите доколко сте добри. [15, с. 19]

Грехът е нещо външно в човека и не образува истинската му природа. Доброто, възвишеното в човека е самия човек. [138, с. 159]

... не чакайте времето да станете добри. Вие сте родени добри. Проявете доброто в себе си. Вие сте родени умни. Проявете своя ум. [8, с. 89]

... човек развива доброто в себе си, когато дружи с добри хора, или когато дава възможност на доброто в себе си да се прояви навън. [8, с. 208]

За да се справите със злото, вие трябва да поставите доброто като основа на вашия живот. Не е въпрос да бъдете добри, но да проявите доброто, което е вложено във вас. По естество човек е добър. Не гледайте на доброто като на нещо механическо, но като на качество, вложено от самата природа. [11, с. 203]

Доброто е вложено във всеки човек, но той трябва да го прояви. Дръжте в ума си мисълта, че по естество човек е добър. Ако проявява лошото в себе си, причината се крие или в недоимъка, или в изобилието. Изпадне ли в едно от тия състояния, човек се натъква на горчиви чувства в себе си и става лош. [11, с. 211]

Ако искате да успявате в живота си, не само сега, но и за в бъдеще, вие трябва да бъдете добри. Тази работа не зависи от вас. Доброто е вложено във всички ви, а вие само трябва да го признаете и да го приложите в живота си. Същото нещо е и по отношение на способностите и чувствата ви. Вие няма сега да придобивате способности, имате ги във вас. Туй, което природата е вложила вече във вас, няма какво да го придобивате, но просто ще развиете тия сили и ще изпълните плана, който ви е предначертан. [108, с. 204]

Силата на човека седи в доброто, което той носи в себе си. Поставите ли добрия човек при лоши условия, той всякога си остава добър. Той не се мени от условията. Велика, мощна сила е доброто, вследствие на което никаква сила не може да го измени. Някои хора не успяват в живота си, защото не вярват в доброто. Те казват: Не мога да направя това или онова, понеже не е по силите ми. Всичко, което е дадено на човека е по неговите сили. ... направете малки усилия да счупите черупката на яйцето, понеже условията отвън са готови и чакат да се проявите. [121, с. 219-220]

Може ли при всички условия да се прави добро? Ако в смъртта се заражда живота, защо при лошите условия да не се прави добро? Когато материята започва да се разкапва, тогава, именно, зародишът на живота пуска своите динамически сили в действие, поляризира ги и започва да ги организира. На същото основание и вие трябва да пуснете корените на своя живот при най-лошите условия. Можете ли да направите това, разкапалата се материя на лошите условия почва да се организира, и вие коренно се преобразявате. Който разбира законите на живота, при най-тежката болест може да увеличи жизнените сили на организма си и да надвие болестта. [48, с. 23]

Ако нямате самообладание, не можете да бъдете добър и ако не мислите правилно, ако не сте справедлив, ако не сте щедър, ако не сте услужлив, ако не говорите сладко на хората, не сте добър. Доброто е вътрешна целокупност. [68]

Щом носите доброто в себе си, разумните и светли същества ще бъдат на ваша страна. От тях ще придобиете знание, сила, равновесие, щастие, богатство. Работете съзнателно за проявяване на доброто в себе си, за да опитате резултатите от това. [112, с. 343]

Всеки трябва да носи със себе си по една торба, пълна с плодове, та като ви помоли някой да му кажете нещо за Господа, предложете му един от плодовете, които носите. [66, с. 130]

Хората ще ви ценят според ползата, която им принасяте. Всеки човек се оценява според дарбите и способностите, които носи в себе си. [121, с. 304]

Защо човек обича крушата, която има плодове? - Защото има какво да вземе от нея. Той ще си откъсне от нея една-две зрели, сладки круши и ще бъде доволен. ... Ако крушата не е родила, той няма да отиде при нея - не я обича. Ще знаете тогава, че ако хората не те обичат, причината за това е, че нищо не си родил. Щом те обичат, това показва, че нещо си родил. Когато човек роди една светла мисъл, едно светло чувство и една светла постъпка, хората непременно ще го обичат. [65, с. 46]

Вътре - вън

Външните условия принадлежат на физическия свят. Възможностите принадлежат на духовния свят. Във физическия свят трябва да имаш разнообразие в условията. В духовния свят трябва да имаш разнообразие във възможностите. ... За да познаеш един човек във физическото поле, трябва да бъдеш добър. Ако си добър, всички хора се отварят за тебе. Ако не си добър, всички хора се затварят за тебе. ... Доброто е за този свят, а обичта е за онзи свят. А пък ние туряме обичта за този свят, а доброто за онзи свят. Та доброто ще го туриш в съгласие с условията на физическото поле, а пък обичта ще туриш в съгласие с възможностите в тебе, с вътрешните стремежи на твоята душа. По този начин само човек може да прогресира. [27, с. 33]

... как може злото да се промъкне в света, щом всичко е създадено от Бога? Наистина, всеки потик е от Бога, но начинът на реализирането му не е Божествен. Потикът на човека да яде иде от Бога, но каква храна да употребява и как да се храни, това човек решава. Човек сам се е заел да отглежда кокошки, агнета и като пожелае да си хапне кокоше или агнешко месо, изважда ножа и ги коли. [36, с. 149-150]

Причинно тяло, център

Бялата раса работи върху развиването на мозъка, т. е. на ума. Бъдещата раса, която иде, има предвид развитието на човешкото сърце. Тя ще работи и върху развиване на причинното тяло, което се занимава с прилагане на доброто. [105, с. 155]

Причинният свят е жилище на душата. Дойдете ли до причинния свят, там ще видите душата на човека, в която няма никакви дефекти. [100, с. 138]

Причините на нещата са в причинния свят, а последствията - на Земята. Значи хората живеят в последствията. [48, с. 107]

Ученикът е свързан с причинното тяло, където опитва свръхсъзнанието. [70]

Слънчевата енергия доставя на човека онези материали, които са необходими за съграждане на причинното тяло - основата на неговата мисъл. [41, с. 241]

... за да може доброто в човека да расте и да се развива, за това се изисква специална среда, т. е. благоприятна почва. В дадения случай благоприятната почва не е нищо друго, освен будно съзнание. [39, с. 140]

Добър човек е онзи, в когото висшето съзнание е по-силно от външните условия или от окръжаващата среда. [69]

Доброто е в сила да организира неорганизираната материя. [37, с. 51]

Ако прави добро, човек трябва да го прави за самото добро, като същина, като вътрешна необходимост на живота. [11, с. 143]

Съвременните хора се стремят към доброто в света. - Защо? - Защото доброто е цел в живота. Доброто дава възможност за проява на всички неща. [65, с. 201]

Съвременното човечество се намира пред задачата да развие своето причинно и будическо тяло. [124, с. 72]

Причинно тяло, т. е. състояние на нирвана. [115, с. 14]

Добрият е щастие. [80, с. 6]

Добрият човек не е нищо друго, освен щитовидната жлеза на света. Светът се нуждае от добри хора. [37, с. 51]

Музиката в окултната наука се употребява като метод за проектиране на нашите мисли, чувства и страсти от низшия свят към висшия, за да дадем храна на причинното тяло да се развива. [98, с. 15]

Важно е, като си сгрешил, да изправиш погрешката си. Щом си подписал една полица, нищо друго не ти остава, освен да я платиш. ... Докато не изправи погрешките си, човек не може да бъде свободен. С други думи казано: Докато не стане приятел с доброто, човек не може да се освободи от злото. Щом се сприятели с доброто, човек напуска вече бойното поле. Не е ли свързан с доброто, той непременно ще бъде бит. Свърже ли се с доброто, това значи, да се яви добре въоръжен срещу злото. [141, с. 103-104]

... когато човек се качва по планински върхове, той живее добре, стреми се към доброто - той е добър човек. Добрите хора са планинци, те се катерят по планинските върхове. Лошите хора ходят по утъпкани, по огладени пътища. Огладените, утъпканите пътища се отличават с много прах, а планинските - с простор. Когато се качват по планински върхове, хората вървят на разстояние един от друг, а в низините - се събират на едно място. Животът в низините е живот на човешкия порядък. [65, с. 10]

... когато хората искат да подчинят Природата на себе си, те създават злото. Който иска да победи Природата, той носи нещастие, той носи зло в света. Който живее в съгласие с живата Природа, той е в царството на доброто. Де е доброто? Доброто е всякога около вас. Когато слънцето изгрява, това е добро; когато вятърът духа, това е добро; когато водата тече, това е добро; когато земята ражда, това е добро; когато растенията растат и се развиват, това е добро. Всичко около нас е добро, а ние питаме какво нещо е доброто. [53, с. 93]

Има ли някаква мъчнотия в правене на добро? Да направиш добро, значи да бръкнеш с лъжицата в меда. Казват за някого, че е добър човек, че обича да прави добрини. Това не е мъчна работа. Да прави човек добро, това значи, да бръкне в кесията си и да извади от нея нещо. - С какво ще бръкне? - С ръката си. Ръката, това е лъжицата, с която детето бърка в меда.

И тъй, ако станете като малките деца, вие ще бъдете в състояние да решавате правилно своите задачи. [38, с. 8]

Най-малкото добро

Изпаднете ли в трудно положение, потърсете най-малкото добро – Бога в себе си. Потърси най-малкото добро в себе си и поискай то да ти помогне.

Най-важният въпрос в живота е въпросът за най-малкото добро. Най-малкото добро е това, което всеки даден момент може да ви помогне.

Вие обичате един човек заради това, което ви дава. Вие обичате Бога за живота, за благата, които всеки ден ви дава. Искате ли хората да ви обичат, непременно трябва да им дадете нещо от себе си. Вижте какво прави изворът и постъпвайте като него. [138, с. 319]

Бог се проявява чрез доброто. Благодарете и за най-малкото добро и за най-малката радост. Ако очаквате само големи радости, да заемете високи положения, цял свят да ви се покорява, вие сте изгубени. [109, с. 95]

И тъй, най-малкото добро е това, което човек може всеки ден да приложи в живота си. Вън от него всички неща са ненужни терзания. Там законът съществува. Където има закон, там има свобода. Където има свобода, там се проявява най-малкото добро, с което човек може да отвори ума и сърцето си. Дръжте се за най-малкото добро и всичко непотребно отхвърлете настрана. Отхвърлете болестите, безпокойствата, страданията, те не съществуват. Хвърлете товара от гърба си. Вие сте в състояние да се освободите от него. [43, с. 35]

Защо се чувствуваш радостен, когато правиш най-малкото добро? – Защото това е посещение на Великото Разумно Начало. Истинското добро е само това, което произтича от любовта. [54]

Всеки ден правете по едно малко добро и наблюдавайте какъв резултат ще има това в околната среда и в самите вас.

Всеки ден като станем и направим едно дело за Бога, денят е оправдан. Не го ли направим, този ден е изгубен за нас. Като ученици, всеки трябва да направи през деня по едно добро дело за Бога, макар и микроскопическо. Като направиш едно малко добро, да усещаш, че си извършил Волята Божия, макар и в най-малка степен. Тази е новата насока, в която трябва да турите ума си. Тогава и Духът ще действа върху вас. [54]

Дойде ли ти някакво добро, не пожелавай да бъде по-голямо. Бъди еднакво благодарен и на доброто и на злото, които в даден момент са те посетили. Радвай се, че не са по-големи, отколкото трябва. [11, с. 208-209]

Ако искате да проявите доброто в себе си, всеки ден правете по едно микроскопическо добро, първо на себе си, а после на другите. Искате ли да направите едно добро, като станете сутрин, облечете се и си донесете вода от чешмата. Като носите вода, вие се лекувате, сменят състоянието си. Като сменят разположението си, правите добро на човек, когото не обичате. За предпочитане е човек да прави добро, отколкото да обижда и да тъпче хората. Така и той се радва и ближните му се радват. Дето има радост и веселие, там Бог присъства. [54]

Щом живее в Бога, човек е добър. Щом е добър, той знае, че светът, в който е дошъл да се учи, е разумен. Когато човек е добър и съзнава, че светът е разумен, той се радва на успехи в живота си. Когато човек проявява доброто, Бог осигурява неговия успех: когато човек прави усилия да успява, тогава Бог се занимава с неговото добро. Човек трябва да прави големи усилия, за да успява в работите си, а за да бъде добър, не се изисква от него много енергия. [11, с. 204]

Където и да е, при каквито и условия да се намира, човек има възможност да направи поне едно микроскопическо добро. В доброто се крият придобивките на човешкия живот. Грешките на хората се заключават в това, че те не мислят за микроскопическото добро, което могат да правят, но искат да оправят света. [65, с. 215]

Търсете малкото добро, както в себе си, така и в своите близки. После ще намерите най-голямото зло. Тоя момент изисква герои. И на вас казвам: Бъдете герои да се справите с голямото зло. Бъдете търпеливи, докато намерите малкото добро. [75а, 286]

Мислете за отношенията, които съществуват между всички живи същества. Всеки трябва да знае, че Бог го е пратил на земята и затова всеки ден трябва да прави по едно малко добро, от никого невидено и незабелязано. Всички добрини, които не се виждат, се отбелязват в невидимия свят. Те се отбелязват не само в невидимия свят, но и върху човешкото лице, както и на очите и на устата на човека. Не мислете, че това добро не се вижда и не се запечатва. Всичко е отбелязано на човека... Това е наука, която трябва да се изучава. [74, с. 212-213]

Всеки ден човек трябва да направи поне най-малкото добро, изразено в мисъл, чувство и действие. Това добро може да бъде направено на някой извор, на някое растение, на някоя мушица или на някой човек. Колкото малко да е това добро, то трябва да се направи. [54]

Душата се стреми към доброто и възвишеното. Щом е така, дайте път на всяка добра и възвишена мисъл, колкото да е малка. Дойде ли в ума ви една добра мисъл, а в сърцето ви едно добро чувство, каквато работа и да имате, прекратете я. Дайте ход на добрата мисъл и на доброто чувство в себе си. Щом реализирате доброто, вие ще се повдигнете и ще укрепнете. Следователно, искате ли да растете, да укрепвате и да се повдигате, реализирайте доброто в себе си. Това растение е малко, но крие в себе си грамадна енергия. Малките придобивки на физическия свят представят грамадни енергии в разумния свят. Ако на земята израстеш само една десета част от милиметъра, в разумния свят си придобил голям капитал. Малките придобивки в главата водят към големи придобивки на физическия свят. Като знаете това, не пренебрегвайте малките величини и придобивки. ... Проявите на божествените мисли са малки, но резултатите им са грамадни. Дръжте се за Божественото. Уповавайте на Бога, защото Той живее вечно. Той носи в себе си вечния живот. Търсите ли мощното, великото, красивото, доброто, в Бога ще го намерите. [48, с. 91-91]

Някога човек направи толкова малко добро, едва видимо под микроскоп, но той е доволен от себе си. Цял ден е радостен, щастлив. Защо? – Защото само Бог е видял това малко добро и го е похвалил. След известно време човешкото дойде в него и той си казва: направих едно малко добро, но то нищо не струва. Сега ще направя едно голямо добро, че да хване място. Наистина, направи едно голямо добро, но с него заедно загубва и малкото. Истинско добро е това, което никой друг не го е видял, освен Бог. С големите работи човек изгубва и малките. Който се стреми към големи работи, той е изгубил всичкото си състояние. Ако някой ви убеждава, че с големи работи, с големи предприятия вие ще станете светии, ще наследите Царството Божие, не хващайте вяра на думите му. Човек може да наследи Царството Божие и с най-малкото добро.

[93, с. 17]

Единственото място, дето лесно може да се намери Бог, е мястото на малкото добро. Ако искате да видите Бога в Неговите чудеса, спрете се на мястото, дето живее най-слабото, най-нищожното същество. Там ще видите какво прави Бог, как изразява своята Любов и Мъдрост. Ако искаш да намериш себе си и да се познаеш, намери най-голямото зло, което живее в тебе. После съсредоточи се и потърси най-малкото добро. Щом го намериш, в тебе става голям преврат. От тоя момент всичките ти работи започват да се нареждат добре. [75а, с. 279]

Та от вас искат от невидимия свят най-малкото добро, това, което никой не вижда – добро, което само Господ вижда. Това да ви бъде сега новия морал. Като станете сутринта да кажете: “Днес искам да направя най-малкото добро заради Господа!” И през целия ден между другите ти работи това добро да го носиш като скъпоценен камък. Казано е: “Ще им се даде по едно бяло камъче”. И имате ли това камъче отдолу под езика си, то всички думи придобиват качеството на това хубаво камъче. А пък това камъче, това е камъкът на Любовта. Аз го наричам така. Първото камъче на Любовта е на доброто, второто камъче е на Правдата, а пък третото камъче е на самата Любов. ... Това е най-малкото, което мога да ви дам отгоре и то ще ви донесе всичкото благословение в бъдеще. И ако го следвате, Божието благословение ще ви следва навсякъде и Господ ще бъде навсякъде с вас. [Божествен импулс, с. 461]

Често ме запитват: Какво виждаш в хората, които те обикалят? – В тях виждам най-малкото добро. Дето е най-малкото добро, там е Бог. Когато и ние се запитваме, защо Бог се интересува от нас, отговарям: Бог се интересува от нас за най-малкото добро, което е скрито в нашата душа, в нашия дух, в нашия ум и в нашето сърце. Ако не е така, не може да се обясни защо Бог се интересува от грешника. Той вижда най-малкото добро, скрито някъде от погледа на хората. [75а, с. 265-266]

Та казвам: Не отказвайте да направите едно добро на когото и да е. Някой казва: “Аз не зная как да направя едно добро”. Ако вечерно време легнеш, че ти дойде на ум да направиш добро, да донесеш вода някому – стани, иди, донеси една стомна вода! Полей някое цвете, ти си направил едно добро. Ако усетиш желание, полей друго цвете. Вечерно време в тъмното иди, полей някое плодно дърво. Ще кажеш: “Не намерих нито един добър човек, комуто да направя добро”. Може да направиш добро на малкия си пръст. Малкият пръст те боли. Господ казва: Направи нещо, вземи поглади го, понамажи го със зехтин. Прочети му една молитва. Кажеш: “Господи, помогни на малкото ми пръстче, което ме боли”. Като си легнеш, да знаеш, че си направил едно добро. [Божествен импулс, с. 655]

Дойде ли до мене, аз пръв угаждам на Бога. – Как Му угаждам? – Като върша това, което ми е неприятно. Питат ме: Защо търпиш тия хора около себе си? – Защото искам да угодя на Бога. Аз търся в тях най-малкото добро и като го намеря, виждам, че в Божия закон няма никакво изключение. Така се създава вътрешна връзка между мене и хората. Тая връзка никога не се къса. ... Да намериш малкото добро в човека, това значи, да поставиш отношенията си с хората на такава основа, която нищо не може да разклати. Това значи, да поставиш

живота си на канара, която никакви бури и ветрове не могат да разклатят. На тая основа можете да градите своето велико бъдеще. Турите ли за основа на своя живот богатството, силата, знанието, нищо няма да постигнете." [75а, с. 266]

В лошата мисъл се крие едно добро. Как ще намериш това добро? – Ще издигнеш перпендикуляр и в основата му ще намериш малкото добро. Само така ще разбереш смисъла на лошата мисъл. Лошите мисли и чувства служат за запазване на богатството в човека – неговото малко добро. Само адептите и светиите се домогват до малкото добро. То се пази от голямото зло. [75а, с. 284]

Виж малкото добро във всеки човек и не се страхувай от него. Като виждам доброто в човека, аз забравям лошото. В това отношение аз съм невежа за лошото в човека. Щом дойда до малките работи, до малкото добро, там ставам учен. И ангелите са невежи за злото, а учени за доброто. [75а, с. 267]

Когато срещнеш тъжен, скръбен човек, не му казвайте, че трябва да слуша, но кажи: Желая ти да имаш общия живот в себе си. Желая ти да имаш светлата ангелска мисъл. Желая ти да имаш любовта, която излиза от Бога. Желая заедно да търсим малкото добро в човека. Само така живота ни ще се оправи. [75а, с. 290]

Истинското добро е това, което никой не го е видял, освен Бог. [93, с. 17]

Колкото и да е малко доброто, не се обленявайте да го направите. [68]

Влезеш ли в някоя градина, полей цветята – най-малкото добро, с което можеш да помогнеш. Прояви най-малкото добро. Ще намериш мястото, което Бог ти е определил.

Облечете дрехата на служенето. Най-малкото добро е ключът, с който можеш да отвориш както своето сърце, тъй и сърцата на всички добри хора. Малкото добро – това е първия плод на Любовта. [112, с. 64]

Тайна

Невидимият свят не позволява да казваш: Аз му направих добро, аз му направих това или онова, защото така се опорочават нещата. Ти добро сам никога не можеш да направиш. Само Бог прави съвършените неща. [71, с. 110]

Направеното добро да се скрие, да не се натрапва. [72, с. 67]

Не е хубаво човек да знае кой му прави добро. Любовта никога не трябва да се изявява навън. [112, с. 219]

Тайно на един човек можеш да му помогнеш по-добре, отколкото явно. И като помагаш на онзи, когото обичаш, той да не знае това. Когато садиш орехи, да не знаят децата къде си садил. [60, с. 220-221]

Безогледно богатата си няма да давате. Ако ще трябва да раздавате богатствата си, ще ги дадете на най-добрите, на най-умните, на най-разумните.

Доброто, което правите, да не се знае от никой. [112, с. 175]

Правиш добро някому - не тръби. Ефектът на твоето добротворство ще настъпи по естествен начин и когато го никак не очакваш, ще ти бъде. [103]

Ако правите добро, направете го на този, когото не обичате, без той да знае за това. Нито пък го разправяйте на близките си. [82, с. 145]

При много говорене грехът е неизбежен. [42, с. 245]

Като обичате някого, няма да му занесете шапката сам. Ако го обичате, сам никога не му носете подарък. Щом го занесете сам, ще загубите Бог, Който ни обича. Той не ни носи сам богатата. Той изпраща другите да ни носят всички свои подаръци. Той изпраща слънцето, дъжда, вятъра, хората и пр, но Той никога не идва да ни донесе нещо. И вие, като обичате някого, ще намерите един човек, да изпратите чрез него своето добро. Христос казва: "Когато правиш добро, лявата ти ръка да не знае какво прави дясната." А пък първото нещо, когато обичаме някого, е че искаме всички хора да знаят. Тази любов, която така се разгласява, тя е от едnodневките. Непроявената любов е реалната. [27, с. 47-48]

Доброто е път на слизване. Само добрият човек слиза до положението на бедния, на слабия да му помага. Лошият стои на висотата на положението си и оттам дава заповеди. Мнозина искат да бъдат добри, но стоят на висотата на положението си и оттам говорят и заповядват. Това не е доброта, това е кряскане. ... Когато правите добро, говорете така, че никой да не ви чуе. Когато правите добро, само Един трябва да знае какво правите. Вторият, който ще знае, това сте вие. Трето лице не трябва да знае какво правите. Знае ли трето лице, това вече не е добро. Вие не сте в пътя на доброто, т. е. не сте в правия път. [36, с. 103-104]

Задачата ви като ученици, е първо да действате, а после да мислите. Ставате сутрин от сън и в ума ви дойде една мисъл, да направите нещо добро. Не мислете дали трябва да направите това добро, но веднага пристъпете към действие. Дойде ли Божественото във вас и ви нашепне нещо, веднага трябва да действате – то не търпи никакво отлагане. Като свършите работата си, тогава ще мислите. От резултатите ще разберете, защо е трябвало да постъпвате по този начин. Преди да получите резултат от постъпката си, не говорете за нея. Правете сами опитите си и мълчете. Ако говорите преди да сте започнали известна работа, непременно ще срещнете противодействия, или ще ви отклонят, или ще ви забавят. [128, с. 226-227]

Добродетел

Под думата "добродетел" се разбира Божественото в човека.

Единственото велико, хубаво нещо в света, това е Добродетелта. Да направиш едно добро дело, колкото и да е микроскопическо, това е един благороден акт, за който всички от небето стават на крака, понеже в доброто е скрит Бог. [88, с. 21]

Вие трябва да схващате Христа като възвишена, абсолютна добродетел, приложена в домовете ви, във вашия индивидуален живот. Схващате ли Христа така, вие ще имате Неговото велико присъствие в себе си. Знаете ли какъв ще бъде тогава вашия живот? Всички вие щяхте да бъдете алхимици. [91, с. 20]

Добродетелният, умният човек от нищо не може да се поквари, от нищо не може да се подкупи. [97, с. 19]

Обществено мнение има само у добрите хора, у лошите хора няма обществено мнение. Обществено мнение има само у високо благородните, у интелигентните хора, а там, дето няма добродетели, има само лично мнение. [4, с. 225-226]

Когато Любовта слиза на физическия свят, тя се превръща в добродетел. [44, с. 108]

Колкото повече добродетели има човек, толкова и любовта му ще бъде по-силна. [84, с. 148]

Любов и благодост са две велики добродетели за повдигане на човешката душа. В разбирането и прилагането на тия велики добродетели е силата на вашата душа. [108, с. 74]

Любовта е, която поддържа целия обществен порядък. Всички добродетели тя ги поддържа. Любовта прави малките работи велики. [54]

Любовта изправя сърцето на човека, а доброто – неговия ум. Доброто е Божествена сила, която подтиква ума към дейност. Няма сила подобна на доброто, която да помага за развиване и усиляване на човешката интелигентност. Ако изгуби доброто като единица мярка в живота си, човек постепенно започва да се изражда, докато и живота му се обезсмили. Следователно, всички дарби и способности на човека се дължат на развиването на известни добродетели в миналото. Щом тези добродетели се атрофират, с тях заедно се атрофират и неговите дарби и способности. [54]

... пътят за придобиване на щастие е добродетелта. Възможността за добродетелта е Божията Любов. Значи, добродетелта е път за придобиване на щастиято, а любовта дава възможност за постигане на това щастие. – По какъв път? – По пътя на добродетелта. Няма ли възможност, няма да имате път, понеже добродетелта е произлязла от любовта. [65, с. 179]

... ще знаете, че реализирането на дадена добродетел е свързано с големи мъчнотии. Всяка добродетел представя един организъм, който постепенно расте и се развива, докато се прояви дихателната система. Щом дихателната система се прояви, човек ражда една идея, която започва да свети. Светлината ѝ показва, че тя е вече запалена, т. е. родена. Да родиш една добродетел, т. е. да я проявиш, това показва, че връзката между

човешката душа и Бога е правилна. Също така и връзките между мислите, чувствата и действията на човека са правилни. [44, с. 99-100]

... всички трябва да се стремят към своето цяло, към добродетелите, понеже туй добро е общо за цялото човечество, а ние сме частици от цялото. [92, с. 35]

Хората са разбрали, че нито само с учение, нито само с добро, нито само с разумност може да се върши работа. Според закона на Божията Любов всички добродетели трябва да се съединят в едно. [93, с. 22]

Любовта е вътрешната сила, която синтезира всички неща. [93, с. 22]

Истинският метод, чрез който можете да задържите равновесие в живота си, са добродетелите. [76, с. 85]

Те (добродетелите) са облекло на душата. [8, с. 309]

Истински добродетелен човек е онзи, който може да събуди човешките души. [54]

Всички добродетели са божествени качества. [140, с. 91]

Когато видите у човека една хубава черта, тя ви привлича. [35, с. 88]

Всички добродетели представят пътя, през който човешката душа трябва да мине. [61, с. 37]

Всяка добродетел има 35 милиона форми. Всяка форма съчетана с друга, образува нови форми. [81, с. 303]

Когато видя светлината в човека и измеря нейната сила, тогава казвам, че съм открил нещо добро в него. Това са неговите добродетели. [79, с. 196]

За да влезе в рая, човек трябва да притежава такива качества, които могат да го допуснат вътре. Всяка душа трябва да бъде облечена в дрехи, съответни на нейното развитие. Но всяка дреха трябва да носи качества на някои добродетели, а именно: кротост, благоухание, чистота и т. н. [17, с. 138]

Светлината е съставена от 12 вида материя, необходима за създаване на човешките добродетели. Запример: който иска да бъде милостив, той трябва да извлече от светлината точно тази материя, която е необходима за съграждане на милосърдието. За съграждане на известна добродетел се изисква и съответна материя. Това може да постигне само онзи, който разбира законите на светлината. [77, с. 32]

Всяка добродетел, всяка добра постъпка е целувка, дадена на Брама от неговата дъщеря - светлината на живота. – Каква целувка? – Такава, каквато една дъщеря може да даде на баща си – целувка на светлината. От тази целувка човек ще се издигне в очите на Брама или в очите на Онзи, Който е вътре в него. [88, с. 22]

Ти ще поддържаш идеята за красотата, ще поддържаш идеята за добротата, ще поддържаш идеята за всички добродетели. Те са строителни сили, които строят. Ти ако поддържаш доброто в себе си, ще подпомогнеш строежа на твоето тяло. Здравето на твоя стомах зависи от доброто ти. Здравето на твоите дробове зависи от твоята любов. Човек обича ли с нормална любов, никога не може да заболяят гърдите му. ... Несправедлив ли си, ръцете ще заболяят. Нямах ли добродетели, краката ще са болни. [19, с. 158]

Преходни периоди, прескачания няма в живота. Живата природа обича последователността, тя никога не бърза. Туй ще помните! Това е един от нейните методи – тя не бърза. В нея е вечността, тя разполага с време, колкото иска. Тя икономисва своите сили, защото силите ѝ не са в такова изобилие, в каквото е времето. Следователно, вие можете да разполагате с нейното време, но не и с нейните сили. По тази причина онези хора, които не живеят според както тя иска, които бързат много, скоро изтощават силите си и умират много рано. Никакви молитви не помагат тогава за продължение на живота им. В това отношение природата не жертвува силите си. И когато искаш да живееш по-дълго време, трябва да се намери някое любящо същество, което да ти даде на заем от своите сили. Затова, за да продължим живота си, ние не трябва да бързаме. В това отношение аз считам добродетелта в света като икономия на живата природа. [92, с. 22]

Преди всичко човек трябва да стане добродетелен. Изгуби ли доброто в себе си, всички други придобивки се равняват на нула. Човек трябва да постави доброто като единица мярка в живота си и след това да бъде богат и учен, и силен, и щастлив. [105, с. 86]

Вяра без добродетели нищо не струва. Знание без добродетели нищо не струва. Доброто осмисля всичко – и знание, и сила, и богатство. [105, с. 86]

Физическият свят крие в себе си условия и възможности за развиване на душата на човека. Математиката и геометрията са също условия за развитие на човешката душа. Обаче, ако човек не разполага с добродетели, които представят единицата, с тези неща нищо няма да постигне. Както нулата без единицата няма никаква стойност, така и човек без добродетели и без положително знание, е като лодка без кормило. [54]

Някой иска да стане богат, учен, силен. Сами по себе си тия качества са нули, с които не може да се постигне нищо. Добродетелта представлява единицата в живота. Следователно, ако към единицата прибавите последователно една, две или повече нули, те вече се осмислят. ... Много обещания са дадени на човека, но едно му е нужно – единицата, т. е. добродетелта. Ако човек не разполага с единицата, с която започва всяка работа, нулите губят цената си. [105, с. 80]

Едно се иска от човека – да бъде добър. Добродетелта е магическата пръчица, която магите в древността още са носели в ръката си. Магическата пръчица в ръката на човека струва повече от всички богатства на света. Тя е живата единица, подир която нулите се нареждат. На тази пръчица се подчиняват всички сили в природата. Добрият човек, в прав смисъл на думата, с едно вдигане на ръката си, може да разсее облаците и да поправи времето. Няма ли магическата сила в себе си, вместо да оправи времето, той го разваля. Добрият човек помирява хората, а лошият разваля отношенията между тях. [105, с. 52]

... ако някой преди да е станал добродетелен, иска да стане богат и силен, той е на крив път в живота си. Преди всичко, човек трябва да стане добродетелен. Изгуби ли доброто в себе си, всички други придобивки се равняват на нула. Човек трябва да постави доброто като единица мярка в живота си, и след това може да бъде и богат, и учен, и силен, и щастлив.

... Вяра без добродетел нищо не струва. Знание без добродетел нищо не струва. Доброто осмисля всичко – и знание, и сила, и богатство. [105, с. 51]

Ще ви дам един метод, по който можете да постигнете желанията си. Някой иска да стане богат, учен, силен. Сами по себе си, тия качества са нули, с които не можете да постигнете нищо. Добродетелта пък представя единицата в живота. Следователно, ако към единицата прибавяте последователно една, две и повече нули, те вече се осмислят. ... Обаче, ако изтриете единицата, нулите отново се обезсмислят и обезценяват. [75а, с. 80]

... истинско добро е онова, което е добро едновременно за всички. Истинското добро прави всички хора доволни. Доброто е мярка, с която се определят всички неща в живота. Добро нещо е, когато човек се ражда, но добро е и когато умира. Щом се е родил, той трябва да умре. За да се роди човек, има причина; и за да умре, пак има причина. Човек може да умре за греховете си, но той може да умре и за спасението на човечеството. [141, с. 135]

Едни от най-необходимите морални качества на човека са добродетелите. Без тях не може да се създаде среда, атмосфера за правилно развитие на земята. Затова човек трябва да се стреми да развива и укрепва добродетелите. ... Без добро човек не може да бъде интелигентен, не може да бъде морален. Доброто е мярка на нещата. Доброто прави човека свободен в отношенията му с хората, а същевременно му дава разположение за работа. [11]

... да живеете в доброто, това е най-лесният път. Без доброто мъчно се живее. Когато някой казва, че животът е тежък, това подразбира, че той е изгубил магическата пръчица, т. е. доброто. Доброто е светлина, която оправя пътищата на човека. [105, с. 52]

Доброто е плод на Любовта, а разумността е плод на Мъдростта. Силата има отношение към сърцето, към чувствата на човека. Само силният може да обича. Сърцето има нужда от сила, а не умът. Най-голямото богатство, което човек има, е животът. Който има живот, всичко има. Щом изгуби живота, той губи всичко. Животът е господар на всички земни богатства, той разполага с тях. Ако се обезсърчите, кажете си: Аз трябва да бъда добър, разумен, силен и богат. Видите ли, че някой човек не постъпва правилно, изпратете му следната мисъл: Ти трябва да бъдеш добър, разумен, силен и богат. Желая всички да се измените, да вървите от злото към доброто, от безумието към разумността, от безсилието към силата, от сиромашията към богатството. [54]

Добродетелите, това е един велик капитал, около който почват да циркулират великите сили вътре в природата. [33, с. 146]

Добродетелният човек е богат, той не се гневи. И ако у вас има някакъв недостатък, вие сте сиромаси. [101]

Добродетелите са скъпоценни камъни, с огромна магическа сила. [68]

Човек се отличава от животните по своите живи скъпоценни камъни – по своите добродетели. Искате ли да познаете какъв е даден човек, погледнете дрехите, с които е облечен. Каквито са неговите външни и вътрешни дрехи, такъв е и самият човек. [65, с. 37]

Търсете добродетелите у хората, както търсите скъпоценни камъни в земята. Колкото по-големи добродетели намерите, толкова и вие ставате по-богати. [97, с. 154]

За да влезе в духовния свят, в Царството Божие, човек се нуждае от добродетели, а не от пари. При това, там се изискват такива добродетели, които да отговарят на милиарди златни лева. Добродетелният човек може само да надзърне през вратата на Царството Божие, да види какво има там и пак да слезе на земята да работи. Следователно, човек е дошъл и идва на земята да работи, да придобива богатство, изразено в добродетели, за да може някога да влезе в Царството Божие. С други думи казано: никой не може да влезе в Царството Божие, докато Бог не го обича. Бог обича само ценните неща. Значи, за да бъде обичан от Бога, човек трябва да бъде ценен.

[56, с. 81]

Какво представят краката изобщо? – Те представят добродетелите, т. е. капиталът, който трябва да се пусне в обръщение. Наистина, това, с което човек трябва да започне живота, са неговите добродетели. Ръцете и краката са капиталът, с който човек разполага в своя живот. Като погледне ръцете си, човек казва: Трябва да се работи! Като погледне краката си, той казва: Трябва да се ходи! Да ходи човек правилно, това значи да прилага своите добродетели в живота си. [65, с. 32]

Добродетелта е път с най-малкото съпротивление. [112, с. 221]

Всички хора на добродетелите са смирени хора, а те са и най-великите, най-силните. Чудни сте вие! Човек с добродетели е най-силният човек. Тъй разбирам аз. Онези хора пък, които минават в света за най-велики гиганти, стига да имат един малък порок, те са най-слабите хора. Тях червеят яде. [49, с. 35]

Силен човек е онзи, който притежава не само физическа сила, но и добродетели. Слаб човек пък е онзи, който е лишен от добродетели. [85, с. 11]

Най-малката добродетел в света всякога образува хармония между всички хора. [2, с. 72]

Красотата се ражда от добродетелите. [112, с. 194]

Добре е да бъде човек красив, но красотата се обуславя от известни добродетели. [8, с. 193]

Всяка добродетел има свой специфичен тон и цвят. Като минавате покрай някой добър човек, от него излиза хармонична музика. [97, с. 79]

Вие ще имате работа на земята с добродетелта и правдата, т. е. портокалената и зелената краска, последната от които е душата. [103]

Онази естествена сила вътре в човека, която може да го направи мощен, то е тази именно сила, силата на неговите добродетели. [33, с. 146]

Под думата "човек" разбирам сбор от добродетели. [8, с. 56]

Човек трябва да има съдържание – неговите добродетели. [16, с. 264]

Живот без добродетели е подобен на градина без цветя, на дървета без плод. [145, с. 39]

Както плодните дървета са необходими за човешкия живот, така и човешките добродетели са необходими за ангелите, защото чрез тях се хранят. [117, с. 267]

Бог е светлина, в която зреят плодовете на добродетелта. [113, с. 196]

Защо съвременните хора днес страдат? Те нямат добродетели. [33, с. 146]

Няма да mine много време и Господ ще изпрати комисия, да види доколко сте силни в добродетелите, ще провери доколко сте усвоили божествената правда, милосърдието, доколко сте щедри и доколко сте изучили закона на пожертването. Няма да има човек на земята, малък или голям, който да не бъде подложен на изпит. [54]

Ще кажете, че някой човек е по-добродетелен от друг. Откъде знаете? – Ядох от неговия хляб. Това още не определя доброто на човека. Доброто се измерва с енергията, която сте възприели от него и можете да я вложите като градивен материал в своя организъм. [109, с. 16]

Щом изучавате добродетелите на хората и ги държите в съзнанието си, вие принасяте полза и на тях, и на себе си. Всяка добродетел, с която дохождате в съприкосновение, ви придава част от своите блага. [65, с. 17]

Дружи с такива хора, какъвто искаш да станеш. Който иска да има един честен син, ще избере най-добрата мома, която да има развита съвест, религиозно чувство, твърдост, вяра, надежда, вдъхновение, памет и пр, навсякъде да има отличен, и като се ожени за нея, ще има един честен син. Но той също трябва да има тези качества. И тогаз ще имат синове и дъщери честни, справедливи и с всички добродетели. Но вие ще кажете: Какъвто Господ даде. Ако посееш нивата си с бодили, Бог няма да ти даде пшеница. Ако развиете в себе си противоположни качества на добродетелите, вие не може да имате един гениален ум. [7, с. 76-77]

Един човек, който вижда добродетелите на хората, той ще ги прояви. [54]

Казвам: Винаги констатирайте доброто в другите хора, понеже то е и ваше добро. Когато другите хора вършат доброто, тяхното добро влиза във вас. То става добро във вас. Когато виждате погрешките на другите хора, те стават и на вас погрешки, затуй констатирайте повече доброто в хората, а по-малко техните погрешки, да се намалат. Защото като дойде една погрешка, тя е един беден човек, ще яде, ще пие цял един месец и като си замине, нищо няма да ви плати.

... Истинското богатство винаги се дължи на добродетелите, които са посещавали човека, сега или някога. Кой човек е станал богат в света? – Всички онези осиромашават, в които доброто е престанало да ходи.

Та казвам: Всеки ден констатирайте доброто, да дойде нещо добро във вас. Доброто е плод на Любовта. Нека да опитаме тия плодове. [Божествен импулс, с. 256 – 257]

... ако искате да живеете сред добродетелта, опитайте следното: намерете един човек, когото любите, направете му добро и така се свързвате с добродетелта. Ако искате да растете в Истината, намерете един човек, който винаги говори истина и вие по такъв начин ще си помогнете. [102]

На всички отрицателни сили в природата отговарят положителни сили, т. е. добродетели и дарби. Това е закон, който трябва да знаете. [10, с. 175]

От всички се изисква да изучавате великата наука за живота. Тя се заключава в придобиване на малки добродетели, които като малки нишки се оплитат в едно цяло. Малките добродетели трябва всеки ден да се прилагат към живота, за да се образуват от тях великите добродетели. [18, с. 141]

Щом си натоварен с всички добродетели, чудеса ще стават с тебе. [145, с. 262]

Не се наемайте да постигнете изведнъж всички добродетели. Достатъчно е всяка година да придобивате по една добродетел. Ако всяка година придобивате по една добродетел, в 25 години ще придобиете 25 добродетели, а човек с 25 добродетели е йога вече. Стане ли човек йога, достатъчно е само да вдигне ръката си и живата природа ще му отговори. [111, с. 72]

Всеки неразрешен въпрос е във връзка с освобождението на човека от един недъг и придобиването от него на една добродетел. [93, с. 51]

... за да бъдеш добър, ти трябва да превърнеш своята противоположна идея 2-3 пъти, да разореш тази земя, да посадиш в нея ореха и да чакаш плода. Добротата е плод. Най-мъчното изкуство е да бъдем добри. Ти не можеш да станеш добър изведнъж. Най-първо ще започнеш с радостта и след туй ще дойде добродетелта. Тя ще се яви като резултат на радостта и работата. [108, с. 80]

Ученикът трябва да работи усилено за развиване на своите добродетели. Той никога не трябва да мисли, че Господ ще насади наготово всички добродетели в него. Бог е вложил всичко добро в душата на човека, на когото предстои да полива, да разработва и грижливо да отглежда насадените от Бога семена. [131, с. 129]

Насаждайте в тялото си, в ума си и в сърцето си семената на доброто, от плодовете на които се раждат великите добродетели. [67, с. 34]

Мнозина правят грешки в живота си, защото без да са развили своите добродетели, се заемат да помагат на болни, на страдащи. За да помага, човек трябва да бъде силен. Няма ли нужната сила, той пакости и на себе си, и на онзи, на когото помага. Ако не е готов да помага, по-добре да усилва работата върху себе си, да развие ония дарби и способности, които ще го направят силен. Някои очакват да се подобри живота им без да работят. [11, с. 34]

Вие трябва да работите върху своите добродетели, да ги развивате. Те се намират в зародишно състояние в душата ви, но трябва да им дадете условия да се развиват. [11, с. 46]

... злините, които сега съществуват в света и у нас, са неизползвани добродетели на миналото. Следователно, сега трябва да се навлезе в един нов период, дето добродетелите имат условия да растат. [89, с. 12-13]

Моята добродетел е за мене; за тебе е нужна друга добродетел. Твоето добро може да произведе известни сили, с които ти сам ще помагаш на хората. Добрият, силният човек може да ти послужи, но той не може да ти даде на заем своята дарба, своята сила, своята способност. Ти трябва да развиеш своите способности. [1, с. 91]

Добродетелният има велико сърце, защото постоянно се упражнява. И водата се пречиства след като мине през ред процеси: утаяване, прецеждане, изпаряване. Нищо не се постига изведнъж и наготово. На мнозина усилията се виждат безпредметни, глупави, но трябва да се знае, че мъдрите и умни неща се крият в привидно глупавите, а глупавите – в привидно мъдрите и умни. Когато мисли, че е много умен, човек престава да работи и изгубва всичко, което е придобил. [54]

За да бъде човек добродетелен, той трябва да бъде художник. Добрият човек работи над себе си. Той моделира себе си. Има степени на добродетелта. [112, с. 210]

Когато ухото на един човек отгоре е широко, той е добродетелен човек; когато стане материалист, ухото му става заострено отгоре, като на животните [6, с. 33]

На добрия човек краката са здрави; на справедливия – ръцете; на разумния – ушите; на истинолюбивия – очите. Ако човек обича Бога и умът му ще бъде развит. [78, с. 85]

Дишането е първото условие, което придава на човека известни добродетели. [99, с. 213]

Без добродетел движение не може да съществува. Всяко движение е израз на доброто. [145, с. 76]

Развитието на добродетелите зависи от устройството на задната част на мозъка. [137, с. 18]

Как бихте представили символически доброто? – Във вид на плод. – Любовта? – Във вид на сърце. Значи, сърцето е място, дето постоянно стават втичания и изтичания. На какво може да уподобите истината? – На запалена свещ или на пламък. – Мъдростта? – На един добре узрял плод.

За следния път направете опит да поставите всички добродетели – любов, мъдрост, истина, правда, добродетел, милосърдие, кротост, въздържание, търпение – на съответно място в човешкото тяло. Ще видите на какво можете да уподобите добродетелите. [44, с. 89]

Богатство

... когато Христос препоръчва на хората да си събират съкровище на небето, Той подразбира доброто. Съкровището – това е доброто, което човек е извършил на земята.

Да направиш добро – това ще рече да призовеш Бога да действа чрез тебе. А щом Бог действа, Той не прави това само за одного – Той действа за всички. Ето защо, когато се извършва едно добро, всички свършени същества взимат участие. [139, с. 78]

Добрият човек е богат и дава от себе си. [80, с. 161]

Добрият човек е вътрешно богат. Той е натоварен с възвишени идеи и дето мине, дава нещо от себе си. [75а, с. 53]

Степента на доброто в човека се определя от неговия кредит. [65, с. 220]

Добрите хора не че не виждат лошото, те го виждат, но доброто ги изпълня, те са богати, изпълнени така с доброто, че лошото за тях не е лошо. [112, с. 113]

Добрият човек има качества, каквито имат скъпоценният камък и благородните метали. Скъпоценният камък се отличава от обикновения по свойството си да пречупва лъчите на светлината. Благородният метал се отличава от неблагородния по това, че не се окислява лесно. [105, с. 134]

Казваш: Хората не ме обичат. – Ти сам трябва да заслужиш любовта, сам да си я купиш. Всеки богат човек трябва да си купи любовта – от него зависи. ... Когато даваш на човека, от тебе излиза сила, която той възприема. След това той ще ти напише любовно писмо. Щом изтичането спре и любовното писмо се прекратява. [140, с. 208-209]

Доброто носи всичко със себе си, то е целокупен резултат. Доброто не седи в една постъпка, а е завършен резултат на един отличен живот. Най-добрият плод на земята за живота – това е доброто. Доброто е богатство, на което може да разчитате. [68]

Капиталът на човека, това е доброто, което е вложено в него; това са възможностите в живота, то е късметът на човека. [7, с. 69]

Задачата на всеки човек е да забогатява. Богат човек е онзи, който слага капитала в обръщение. Помнете следното: реална постъпка е тази, в която взима участие доброто. Само при такава постъпка човек забогатява. Следователно, не се запитвайте добри ли сте, или не, но си казвайте: Аз съм добър. Щом съм добър, трябва да влагам доброто във всяка мисъл, във всяко чувство и във всяка постъпка. [105, с. 176]

Помнете: доброто е единица мярка на физическия свят. На земята без доброто не можете да направите крачка напред. Щом носите доброто в себе си, разумните и светли същества ще бъдат на ваша страна. От тях ще придобиете знание, сила, богатство. ... Ако влезете в Божествения свят, там Любовта е мярка на нещата. Щом придобиете любовта и доброто, като плод на любовта, вие притежавате богатството на целия свят. [75а, с. 89]

Основа

Да познава човек доброто в света, това значи да знае, че има основа в живота си, върху която може да стъпва. Доброто е начало на живота, т. е. раждане. Ако не развива доброто в себе си, човек не може да прояви любовта си, защото майката на живота е вложила качествата си в доброто. И мъдростта, т. е. бащата на живота е вложил своите качества в доброто. ... който е роден в доброто, той никога не умира. Щом излезе от закона на доброто, той непременно ще умре. [40, с. 3-4]

Доброто, това е основа на живота. Ти трябва да бъдеш добър, понеже без доброто не можеш да живееш. Ти ще направиш добро, доброто не е въвн от тебе, доброто е основа на живота. Следователно, ти трябва да бъдеш добър, за да имаш онзи живот, който търсиш. Ти трябва да любиш, понеже, ако ти не любиш, животът не може да дойде у тебе. Ти трябва да имаш любов към мъдростта, понеже ако нямаш любов към тази мъдрост, знанието няма да дойде и светлина не може да имаш. Ти трябва да бъдеш добър, да обичаш истината, понеже, ако не обичаш истината, свободата няма да дойде. Най-първо ние всички трябва да се освободим. Да имаме една пълна вътрешна свобода в живота. Свобода не отвън, а отвътре, туй е възможно. [19, с. 183]

Доброто е абсолютна реалност, върху която всичко може да се гради. [93, с. 33]

Да бъдеш добър - да знаеш, че имаш основа, на която да се крепиш. [21, с. 3]

Доброто е основен тон на физическия свят. [72]

Доброто това е непоклатимата канара, здравата основа, върху която се гради какъв да е разумен живот. Съграденото върху доброто е несъкруσιμο. Това, което се руши, не е добро. Доброто свързва човека с неизчерпаемия източник на сили. Силата на доброто прави човека крепък, канара при всички мъчнотии и препятствия. Прави го силен да устои, да преодолее всичко и да победи. [54]

Онова, което направиш за благо на другите, то остава. Нещо ще вземеш със себе си. Растението, като пусне корени в земята, взема само онази храна, от която има нужда, която може да вземе със себе си. Доброто, което правиш, то остава, върху него ще градиш в бъдеще. [54]

Първото стъпало на доброто ще създаде нещо стабилно в човека. Първото стъпало издържа най-голямата тежест, а най-горното - най-малката. [106, с. 278]

... да имаме един център, също както когато правим къща, търсим да положим една основа. И първото нещо на човека е да има една основа, а то е добродетелта, която е неизменна ядка и която с минаването ни през страдания Господ съгъства, та в тази форма Той почва да гради ново тяло, което трябва да се съгради само върху добродетелта. [102, с. 124]

Като наблюдават разположението и състоянието на човека, Висшите същества заключават, дали сам човек свири на своето пиано, на струните на своя мозък, или се е оставил на други същества, те да разполагат с него. Да се остави човек на деца да го управляват, това говори за отсъствие на характер, на идейност. Във всяко нещо, което човек предприема, трябва да има дълбока, вътрешна идея. За да дойде до това положение, човек трябва да се стреми към доброто като основа на неговия живот. Човек може да бъде свободен, самостоятелен само в доброто. Вън от доброто никаква свобода не съществува. Злото ограничава човека, а доброто го освобождава.

[44, с. 21]

Хората са разместили нещата в живота си, вследствие на което и животът им е объркан. Те очакват на Бога, Той да ги направи добри. Що се отнася до успеха в живота им, те мислят, че това зависи от тях. Тъкмо обратното е верно. Горко на онзи, който очаква добротата отвън. Добротата е в самия човек. От него се иска само да прояви своята доброта. Доброто е основа на живота. Без доброто човек не може да бъде интелигентен, не може да бъде и морален. Доброто е мярка на нещата. Доброто прави човека свободен в отношенията си с хората, а същевременно му дава разположение за работа. [11, с. 202]

... доброто разрешава всички въпроси. Кога? Когато го поставите за основа на живота си. Противоречията в живота показват, че хората живеят още със своята крива философия. Щом изменят разбиранията си и противоречията ще изчезнат. ... Бог не се нуждае от вашето богатство. Той Сам е богат. Всичко в света е Негово. Той не се нуждае нито от силни, нито от учени хора, защото силата, знанието са в Него. Той се нуждае от добри хора. Където и да види доброто, Бог го познава, понеже е Негово качество. Доброто е излязло от Бога. По доброто Бог познава своите чада. Той има доверие само на добрите хора. Щом съзнава своята доброта, човек дава път на Бога в себе си. Той знае, че Бог живее в него. Където Бог присъства, там е и знанието, и силата, и успехът. Като знаете това, проявете доброто в себе си, за да влезе Бог във вас. [11, с. 212]

Добро е онова, което дава условия на човека да расте.

Добро е онова, което дава простор на човешкия ум да се прояви.

Доброто внася светлина в човешкия ум. ...

Защо трябва да живееш добре?

За да бъдеш силен по ум, по сърце и по воля.

С други думи казано: Ти трябва да правиш добро, за да имаш светли мисли, чувства и постъпки.

Всяка хубава мисъл и всяко благородно чувство произтичат от доброто, което вършим. [138, с. 258]

Питам ви: как определяте вие доброто? Може ли един скъпоценен камък днес да е диамант, утре да бъде въглен? - Не може. Ако днес вие сте добър, всякога ще сте добър. Ако в даден момент сте лош, всякога сте лош. От това правило има едно изключение. Въгленът може да се превърне в диамант. Как? - Като се подложи на висока температура и голямо налягане. Значи, когато върху въглена действа една разумна сила, той се превръща в диамант. Една разумна сила може да превърне и диаманта във въглен. Може да стане това нещо, но то се отнася до ония диаманти във физическия свят. Но що се отнася до човешката душа, имайте предвид следното: никоя сила в света не е в състояние да превърне душата във въглен. Тя за вечни времена си остава един скъпоценен камък на Небесното царство. Тя е излязла от Божественото дихание. Туй трябва да считате като закон. Чистата душа не може да се опорочи, тя всякога е чиста! Помнете това, дръжте тази мисъл в себе си, за да не се обезсърчавате! Дойдете ли до някое противоречие, кажете: Моята душа е чиста. Ако аз се опетних, то е външно, не се отнася до душата. Следователно, ще мислите, че погрешката ви е в постъпката, а не че вашата душа е станала по-добра или по-лоша. Аз мога да ви кажа, че някой път сте постъпили разумно, а някой път неразумно, но то не се отнася до вашата душа. [108, с. 38-39]

Крака

... краката на човека изразяват доброто. Да стъпиш на краката си, това значи да стъпиш на твърдата почва, на истинското верую, на дълбоките разбирания, на вътрешната самоувереност. Да стъпиш на краката си, това значи да си вън от всякакви заблуждения, вън от всякакво неверие, вън от всякакво малодушие и зло. Който живее в Божествената Любов, той стъпва с краката си на земята и усеща, че се намира на свещената почва. Коя

е свещената почва, свещената земя? Тя е онази земя, на която житото се ражда. От нея, именно, житото черпи необходимите за него елементи, които тя е събрала от векове. [12, с. 11-12]

Краката, това са символ на Великата Добродетел, върху която е построен целия свят. Това са великите крака, великите добродетели, на които е построено днес цялото общество. [91, с. 19]

Да седи човек при нозете на своя Учител, това е символ, който показва, че в душата на този човек трябва да се зароди онази възвишена мисъл, той да бъде абсолютно добродетелен. ... Нозете изразяват добродетелта в онзи истински мъдър живот. Значи, Мъдростта ходи с краката на добродетелта. И онзи, който иска да има крака, в пълния смисъл на думата, трябва да бъде направен само от онази велика материя на Добродетелта. Следователно, човек, на когото краката са направени от тази материя, смъртта не го хваща. [91, с. 17-18]

Ние искаме да живеем добър живот. Добрият живот се отнася до краката. Искаме да бъдем справедливи – това има отношение към нашите ръце – всякога да разпределяме нещата справедливо. [60, с. 157]

Пръстите на краката представляват ангелското поле на действие, долната част на стъпалото – човешкото поле на действие, а петата – животинската област. [142, с. 274]

Ако ударите крака си, нямате уважение и почитание към него. Тогава нямате уважение към доброто в света. Щом нямате уважение и почитание към доброто, не може и да го направите. [27, с. 120]

Ако краката ви изстиват, доброто е слабо у вас. [80, с. 325]

Колкото повече умът ви е концентриран към краката, толкова по-малко ще се каляте. [39, с. 27]

Когато някой човек го заболи крака, това показва, че той не е доуредил работите си. Тогава Господ казва: "Стиснете този човек, да се погрижи за уреждане на работите си. [87, с. 237]

Как ще докажете добротата? За да бъдеш добър, трябва да се движиш. Питаш: Ти добър ли си? Аз вървя и с това доказвам, че съм добър. [60, с. 88]

Един човек, който не може да ходи добре, той добро не може да прави. Като видиш човека как ходи, ще знаеш какво прави. [142, с. 241]

Трябва да се знае, че добротата е една необходимост за човека. Човек, ако не е добър, няма да може да ходи. Ще бъде сакат. Ще бъде без крака. Следователно, трябва да бъде добър, за да има крака да ходи. Без крака няма да можеш да отидеш при своите приятели, при баща си, при майка си, на училище. Никъде няма да можеш да отидеш, с никого няма да се запознаеш. Защо трябва да бъдеш добър? За да имаш крака. Краката носят всички добродетели. [60, с. 86]

Докато човек се движи, всякога ще среща хора и ще се запознава с тях. Престане ли да ходи, никого не може да среща. ... Изобщо, страшно е положението на човек, който не може да ходи, да се движи. Понеже краката са символ на човешките добродетели, страшно е положението на човек, който не е работил върху добродетелите си. Който е развил добродетелите си, върви тихо, плавно, като че не стъпва на земята. Колкото по-груб е човек, толкова по-тежко, по-шумно ходи. [26, с. 109]

Подвижност, динамика

Във време на радост кажи: Да живеят всички българи, всички англичани, всички американци, всички хора по лицето на земята в доброто. Под думата "добро" аз разбирам подвижното. Ако всички хора живеят в доброто, животът сам по себе си ще се осмисли. [12, с. 99]

Хубавите работи идват отдалеч, а лошите – от близо. Докато са далеч едни от други, хората са добри приятели. Щом се сблизат, те се скарват и изгубват приятелството си. ... В природата нещата са близо и далеч в зависимост от бързината, с която се движат. [44, с. 42]

Зъби

Какво представят зъбите? Те са емблема на човешката доброта. [127, с. 190]

Зъбоболието се дължи на нарушаване закона на любовта. ... Щом се развалят зъбите, човек не яде сладко, храносмилането не става правилно, а оттам и здравето му се разстройва. Без зъби няма здраве. Без любов няма живот. Значи, между яденето и любовта има известно съотношение. Ние говорим за любовта, която носи живота и подтиква човека към придобиване на знание. Значи, знанието, науката се дължат на любовта. Докато не обича нещо или докато не обича някого, човек не може да учи. За да се прояви, той трябва да обича някого. В това отношение, животът не е нищо друго, освен потик, любов, стремеж на висшето съзнание да се прояви навън. [9, с. 96-97]

Очи

Добрите хора имат изпъкнали очи, разнообразие има в тях. Те събират много впечатления. [79, с. 73]

Ние се възхищаваме от добротата, от правата мисъл на добрия човек, но не и от неговото лице. Доброто в добрия човек се вижда в неговите очи. По отношение на добротата доброто сърце е по-важно от очите. По отношение на разумността, умът е по-важен от лицето. [100, с. 256-257]

Очите са огледало на вътрешния ни живот. Ако погледът е остър, човек е събрал в себе си кинетична енергия и трябва да търси начин да се освободи от нея. Трябва да внесе в себе си елементи на мекота. Това се постига чрез внасяне в ума и сърцето на живи, светли образи и възвишени чувства. [28]

В очите на добрия човек се чете мекота, благост. От тях излиза бяла, приятна светлина. Очите на престъпника излъчват тъмнина. Всичко в него е дисхармонично. Очите са огледало на човека. В тях се отбелязват и физическите, и психическите прояви. Погледът на болния е мътен, раздвоен. Щом оздравее, очите му стават бистри, ясни. Разумният човек се познава и по движенията си, както и по начина, по който си държи главата. Обикновено тя е изправена, което показва сигурност, че уповава на нещо велико. [58, с. 146]

Истина

Онзи човек, който може да ви направи добро без никаква користна цел, това е човекът, който обича Истината. [24, с. 17]

Човек може да живее съзнателно дотолкова, доколкото проявява доброто и истината, които са вложени в него. [40, с. 10]

Разумност

Тази вътрешна причина, която заставя всички същества да проявяват силата и знанието си, ние наричаме разумност.

Като изучавате Природата, виждате, че всички промени, които стават в нея, имат за цел да се прояви Разумното Начало.

В познаването на великите закони на Битието се заключава разумността или Разумното Начало. Колкото по-голямо е знанието, толкова по-голяма е и светлината. А дето е светлината, там е и Любовта. Значи светлината се проявява само при Любовта, а Любовта се проявява само при светлината. Като обичаме някого, ние му осветяваме пътя. Не го ли обичаме, оставяме го да ходи в тъмнина. В тъмнината могат да се проявят различни страсти, желания, копнежи, но по никой начин и любов.

Доброто е проява на Разумността, т. е. на Разумното Слово, което оправя света. Когато даде път на Разумността в себе си, човек има правилни разбирания за живота. Единствената сила, единствената реалност, която може да се приложи в живота, това е доброто. Само разумният може да бъде добър. Само добрият разбира същината на живота. Само доброто е реално, защото е подобно на извор, който постоянно дава. Злото е подобно на песъчлива почва, която само поглъща, без да дава. Когато доброто функционира в човека, той мисли, чувства и постъпва право. Да мисли човек право, това значи мозъкът му да работи добре. Правилните чувства пък са в зависимост от правилните функции на стомаха. [54]

Разумността се ражда от доброто, което е основа на Божествения свят. [93, с. 13]

Не е достатъчно да раздаде някой цялото си имане на сиромасите, за да направи добро, защото, когато Христос казва, че трябва да се прави добро, Той иска да каже, че това добро трябва да се прави разумно. [52, с. 54]

Казвам: когато хората не се подчиняват на своя вътрешен глас, те минават за лоши; когато се подчиняват на вътрешния си глас, те минават за добри. Разумният човек е всякога добър. [100, с. 79]

Човек, който е добър, той има крака, за да отиде при Бога. Ония, които имат разумност, те имат ръце. С ръцете ще погалиш нещо, ще напишеш нещо. [Божествен импулс, с. 579]

Доброто не трябва да става механически. [138, с. 254]

Само разумният може да прави добро. Той прави добро на време и на място. Всяко добро, което не е направено на място и на време, не е разумно. Това добро не допринася никаква полза на човека. [11, с. 201]

Където доброто е в началото и в края, там действа разумността. [79, с. 201]

Като погледнете лицето на добрия човек, виждате как е работила разумността върху него. Доброто е проява на разумността, т. е. на разумното Слово, което оправя света. [105, с. 170]

... спасението на човека не зависи от нас, но от Цялото. Слънцето изгрява навреме. Това е резултат на нещо. Зад този резултат се крие разумна сила, която постоянно работи. Зад всичко в света - чисто и нечисто, праведно и неправедно, се крие нещо разумно. Всеки се стреми към нещо добро. И като грешиш, в основата на греха се крие желанието за нещо добро. [79, с. 117]

Човек се движи с крака, които имат успоредна посока. Успоредните линии са символ на разумност. Значи движението на човека е разумно. ... Стъпваш ли на краката си и свободно вървиш напред, ти си самостоятелен човек и разчиташ на себе си. [10, с. 99]

Когато животът е неразумен, е животински. Когато е разумен, е човешки. Когато е чист, е ангелски. Когато е добър, е Божествен. [112, с. 307]

Едно от важните правила за живота е да не се стремите да бъдете добри, но да се стремите към разумен живот. Разумният живот съставлява база за проявление на доброто. [131, с. 8]

Помнете: От вас се изисква, първо да проявите разумността си, а после добротата. Доброто е завършен процес, резултат на нещо, а разумността е процес в развитието си. Следователно, човек е пътник: минава край едно място, дето вижда събрани дръвчета за огън, които чакат само една искра, за да се подпалят. Твоя длъжност е да драснеш един кибрит, да запалиш огъня и да продължиш пътя си. По-нататък, кой ще поддържа огъня, кой ще събира дръвчета, кой ще ги складира, това не е твоя работа. [144, с. 213]

Направи ли някакво добро, някакво разумно дело, човек трябва да мълчи. Доброто има отношение към космоса. Радвай се, че си изпълнил Волята Божия, че служиш на Господа. [14, с. 129]

Външен израз на доброто и разумността са чистотата, която има за емблема Слънцето и красотата, която има за емблема месечината. [5, с. 190]

Когато сиромашията се превърне в доброта, а богатството - в разумност, както природата е определила, между богатия и сиромаша няма да има никакво противоречие. Добротата е Божествен извор, който постоянно се излива навън. Когато човек отвори крана на този извор в себе си, той започва да дава от своята доброта на всички, да ги напоява, както водата напоява всичко, каквото срещне на пътя си. Когато богатият стане разумен, в него се отваря друг извор, друго течение, което също така се излива навън. Следователно, когато сиромашът стане добър, а богатият - разумен, светът ще се спаси. С други думи казано: когато добротата и разумността се съединят в едно, светът ще се спаси. [28, с. 379]

Съществуват три вида посвещения. Едното посвещение е за обикновения човек. Той минава през страдания, докато прояви доброто в себе си. Талантливият човек минава през второто посвещение, докато развие силата си. Гениалният минава през третото и най-тежко посвещение, докато развие висшата разумност в себе си. Като се съединят трите придобивки - доброто, силата и разумността, имаме истинския човек. [54]

Който е добър, той ще стане разумен, а после и силен. [93, с. 18]

... между силата, разумността и доброто съществува тясна връзка. Разсъжденията на сегашните хора са диаметрално противоположни на тия от Божествения свят. По силата на своите разсъждения те вървят с главата

си надолу. Обаче, трябва да се знае, че разумността се ражда от доброто, което е основа на Божествения свят. От разумността пък се ражда силата.

Следователно, ако доброто не съществува и разумността не съществува, който е силен, той може да бъде самостоятелен. Това показва, че този човек е разумен: силният човек трябва да бъде и добър. Който се отклони от тези правила на живота, той се изражда, той се натъква на ред нещастия и страдания. Тъй щото, нещастията в света идат по единствената причина, че в силата няма разумност и доброта.

...Страданията се явяват като резултат на стълкновения между мислите, чувствата и постъпките на хората. [93, с. 13]

... желая на всички да поставите доброто за основа на своя живот, разумността, мъдростта за строеж, а силата - като резултат. [93, с. 95]

Живият морал седи в общение с Бога. За тази цел човек трябва да започне с доброто. То е извод на Любовта от всички векове. Доброто е основа на целокупния живот, то е основа на Божествения свят.

Някой казва: какво ще придобия, ако съм добър? Който е добър, той ще стане разумен, а после и силен. Разумността изключва всякаква лъжа. Най-малката лъжа, най-малкото зло в човека показват, че той не е добър, нито е разумен. [93, с. 18]

Когато детето боледува и майката страда. Когато правиш благодеяние на някого, без да искаш, ти се свързваш с него и носиш част от тежестта му. Ако правиш благодеяние на някого, ще спазваш известни условия. Можеш ли да закачиш една торба със злато на давящия се? ...Изкуство е да знаеш кога и как да помагаш на хората. [123, с. 185]

Който жертва е разумен човек. Който служи на Бога и той е разумен човек. Разумните хора, мъже и жени трябва да дойдат в света. Следователно, в света ще дойдат най-разумните, най-възвишените, най-благородните хора. [58, с. 221]

Видите ли, че започнатата работа не върви, или дойде някой и ви попречи, не роптайте. Щом работата ви не върви, това показва, че невидимият свят ви препятства, за да ви избави от едно голямо зло. Десет пъти да се развалят работите ви, не съжалявайте. Човек трябва да се заеме с тази работа, която е определена за него. Това значи да върви в правия път на доброто. Как ще стигне до него не е важно. Важно е човек да постигне целта на своя живот. По кой път се постига целта? - По мекия път, т. е. по пътя на разумността. [54]

Да направиш едно добро не е лесна работа. Изисква се голяма мъдрост да направиш добро. Ти може да му дадеш сто лева и той да е недоволен. Дадеш му хиляда лева – пак е недоволен. Ще му направиш едно добро, та той да е доволен. И той да каже в себе си: "Аз искам да бъда като него. Аз искам да постъпвам, както той постъпва." Това е правилното! Сега всинца казвате, че трябва да има порядък в света. Порядък има. Добри хора има, но малцина са тези. А другите седят и се колебаят. [60, с. 147]

Всички възвишени същества са много разумни. И според степента на тяхната красота е и тяхната разумност. Най-разумните са най-красиви. ... Между разумността и красотата има отношение. Между справедливостта и добротата има отношение, те се допълнят. [54]

Когато е във връзка с разумния свят, мисълта крие в себе си мощна, магическа сила. За да бъдеш във връзка с този свят, първо трябва да имаш желание да дадеш, а после да вземеш. Силен човек е онзи, който първо дава, а после взима; слаб е онзи, който първо взима, а после дава. Това е закон. ... Вземането разваля живота, а даването го подобрява. Когато даването предшества вземането, животът е красив и хармоничен, когато вземането предшества даването, животът е пълен с нещастие. [140, с. 210]

Доброто подразбира да знае човек как да постъпва при всеки даден случай. Доброто има отношение към разумността. Ето защо, когато човек прави доброто в микроскопическа степен, даже към една мравка, той получава одобрението на разумния свят. Каква по-голяма заплата от тази можете да очаквате? ...

И тъй, не се стремете да бъдете добри, но постъпвайте разумно. [144, с. 212]

В който момент правиш добро, всички разумни същества, всички ангели с трепет следят, как ще го направиш. Ако го направиш по всички Божествени правила, те казват: Един от нашите братя на земята направи едно добро на място и по правилата на Божествения живот. Като знаете това, не трябва ли да бъдете изпълнители на такова добро? [58, с. 167]

Ум, глава, знание, наука

Добрият човек има добре устроена, красива форма на главата, той има красив, правилен нос. [80, с. 59]

Добротата изправя човешкия ум. [105, с. 85]

79] Без добро вие не можете да добиете никакво знание. С познаването на доброто започва знанието. [139, с.

Съвременните хора се нуждаят от знание, което може да възстанови доброто в техните сърца. [65, с. 241]

... доброто, което човек прави не е нищо друго, освен запалване на своята свещ. Щом престане да прави добро, свещта му изгасва. Без доброто никаква наука не можете да придобиете. [109, с. 53]

Добър човек е онзи, който знае как да използва разумните сили на природата, да прилага на място техните форми. Добрият човек се отличава със способността на всяка божествена сила да дава съответна форма. Добрият знае какви форми отговарят на природните сили при различни състояния на човека, и при различни възрасти. Той работи безпогрешно със силите и с формите им. По този начин и ученикът придобива по-голяма светлина в пътя си. [128, с. 217]

Права мисъл

Що е добро? – Непреривен процес на права мисъл, право чувстване и прави постъпки. Щом този процес се прекъсне, злото се вмъква в доброто като клин. [126, с. 234]

Добър човек е онзи, който има права мисъл, прави чувства, прави действия. Значи три елемента определят добротата. Не може да бъде добър човек онзи, който няма права мисъл, прави чувства и прави действия. Доброто е резултат. Добрият човек лесно решава задачите си, лесно излиза от мъчнотииите на своя живот. Той знае причините на нещата, той разполага със знания. [39, с. 151]

Добрият човек е невежа в правене на зло. И да иска да направи пакост или зло на някого, не знае как да постъпи – невежа е човекът. По-добре ли е да срещнете човек, който знае да обижда, да лъже, да краде, да върши престъпления, да осъжда хората? [144, с. 25]

Мислете за доброто, за да го привлечете към себе си. Щом доброто влезе във вас, злото веднага излиза навън. Значи, всеки за себе си може да привлече доброто, а да отблъсква злото. [85, с. 22]

Какъвто човек и да срещна, добър или лош, първо ще потърся една добра черта в него. Намеря ли такава черта, ще я държа в ума си. При това положение, този човек ще се отвори и ще прояви Божественото в себе си. Той минавал за лош човек, защото всички хора са го мислили за лош, не са го обичали. Щом гледат на него лошо, той се затваря за хората и не проявява доброто, вложено в него. [79, с. 80-81]

Всякога дръжте добрите черти на човека в своето съзнание. Така вие ги подхранвате в него, те се разцъфтяват, добиват надмощие над лошото, нисшето в него, и то се обезсилва. Не само това: той ще има добро разположение към вас, вие ще се сблизите. [138, с. 186]

Поддържайте доброто, както в себе си, така и във всички хора. Знаете ли какво ще бъде, ако София представяше висок духовен и умствен център и всички софиянци отправят ума си към Бога, към всички души в света, към всички добри и праведни хора на земята. Работите на България щяха да се оправят много скоро. [54]

Ако силният, богатият, ученият са добри хора, те се радват на подобните си. Който не е добър по естество, каквито добродетели и постижения да има, не може да се радва на добродетелите и постиженията си. Добър ли е, той се радва на своите и чуждите постижения. Този човек наричаме ние истински добродетелен човек. [121, с. 244]

Всички грешки на човека в един живот могат да се изправят. Всички занемарени чувства и способности могат да се развият. За тази цел човек не трябва да държи в ума си своите погрешки и недостатъци, или тези на другите, а трябва да държи възвишеното и благородното в ума си. Не се опирайте върху отрицателните страни на човешкия живот, понеже там няма с какво да се занимавате. Винаги се спирайте върху положителните неща, които човек има, защото от тях можете да се ползвате. А върху дефектите на хората не се спирайте, понеже с това ще си създадете само нещастия. И когато казва Писанието да възлюбим ближния си, разбира се, да търсим

доброто, което Бог е вложил в нашия ближен, а не недостатъците, защото от доброто ще се ползвате, а недостатъците, ако ги намериш, кажи му начин, ако знаеш как, да се изправи.

[7, с. 80]

Който не може да плава, не може да разрешава задачите си и потъва във водата. Добрият човек, в пълния смисъл на думата, лесно решава задачите си. Той е научил изкуството да плава. [32, с. 79]

... не отбягвайте хората в света, а се съединявайте с всички тях. Всички гледайте да се срещнете с някой добър човек в света и с него вие ще си послужите като при оазис, на който ще си починете и ще си вземете чрез него храна, с която ще си послужите, докато стигнете до друг оазис, затова, свързвайте се с добрите хора в света, за да се ползвате от тях. Според Учителите на всички окултни школи, човек трябва да търси известни елементи там, дето те съществуват. Не можете например да станете богат човек между лоши хора, защото това, което вие насаждате, те ще го разрушат. Добри хора ще станете само между добри хора. Но добрият човек сам по себе си трябва да бъде съвсем силен, та да може вредните елементи да ги направи сгодни за своето естество. Не се съединявайте с хора, които имат отрицателни мисли, а винаги се съединявайте с хора, които имат положителни мисли. [102]

Време е вече хората да се въодушевят от доброто, да пращат своите добри мисли по целия свят, да бъдат носители на любовта. Всеки човек трябва да съзнае, че е важен фактор в Божествения свят. Когато съзнаят това, хората ще се разберат и ще заживеят братски помежду си. Бог на Любовта ще сближи хората, Бог на Любовта ще сближи народите и ще създаде добри управници. – Кога ще стане това? – Когато хората приложат Божествените принципи в своя живот. [58, с. 172]

Бог в природата е впрегнал всичко за добро, а така също и в човешкия живот. Всичко вкупом върви към добро. Само невежите и непосветените не виждат това. [54]

Идея

... да прави човек добро, когато няма средства, това значи, да има идея в себе си. [141, с. 113]

Семе, сеене

Доброто е семка. Ако само държиш семката в ръката си и разправяш, че тя може да се посади, да изникне, да израсте, да се развие, да цъфне и да даде плод, това още не е доброто. Това е теория за доброто. За да имаш ясна представа за доброто, ти трябва да го посадиш в земята и да видиш, какво ще излезе от него. От дървото можете да съдите за семката, но от семката не можете да съдите за дървото. Кои са отличителните качества на добрия човек? Ако добрият човек влезе между хора, които се карат, веднага наставка мир; ако влезе между мързеливи, те се раздвижат и започват да работят; ако влезе между скъперници, те отварят по малко кесииите си и започват да дават. [8, с. 234]

... всеки човек трябва да прави добрини, т. е. да сее в себе си добри семена. От обработването на почвата зависи добрата реколта. Да дадеш пари на някого, това не е още добро. Истинското добро подразбира засяване, т. е. разширение на човешката душа. Какво представя злото? – Обратен процес на доброто. Когато не обработваш нивата си и я оставяш на произвола на съдбата, ти вършиш зло. Щом не обработваш своята нива, ти сам се осъждаш на глад. [45, с. 7]

Сърце

Човек трябва да бъде добър, за да поддържа нормалното състояние на сърцето. Ако не обича, нито сърцето ще е здраво, нито кръвообръщението ще е правилно. Почти всички болести идват от безлюбието. [54]

Ако доброто във вашето сърце не може да стопи злото, какво добро е то? [54]

С отказването да изпълните каква да е добра мисъл, вие всякога се понижавате, средата става все по-груба и по-груба, докато най-сетне вашата воля се парализира и вие ставате играчка на съдбата, т. е. на външните условия.

И тези условия идват по единствената причина, че не сте послушали разумното сърце. [138, с. 296]

Чистото сърце е извор: колкото повече дава, толкова повече изтича от него. Давай, за да получаваш. Този закон се отнася само за чистите сърца. За нечистите сърца той не работи. В хора с чисти сърца канализацията

никога не се запушва. В хора с нечисти сърца, канализацията е вече запушена, вследствие на което тук-там е пропукана. [85, с. 177]

Морето представя човешкото сърце. Широко трябва да бъде човешкото сърце, защото в него се складират грамадни богатства. Доброто оформява, развива и организира силите на човешкото сърце. Щом сърцето се прояви, умът се свързва с него и започват заедно да работят за реализиране на великите идеи на душата. Умът и сърцето са два велики центъра, чрез които душата реализира своите идеи. Без ум и без сърце душата не може да се прояви. [28, с. 70]

За да бъде добър, човек трябва да пази свободата на душата си, силата на духа си, светлината на ума си и доброто на сърцето си, ... но само свободният има душа. Щом не е свободен, той няма душа. Който е силен, той има дух. Щом не е силен, той няма дух. Докато отрича светлината, човек няма ум. Щом признае, че има светлина, той има ум. Докато отрича доброто в света, човек няма сърце. Щом признае доброто, той признава и съществуването на сърцето си. [65, с. 189]

Под добро сърце разбирам следното: като се приближиш при човека с добро сърце, от него излиза нещо приятно. Добрият човек прилича на един хубав извор. И ти, като минаваш, можеш да си измиеш краката и те ще станат чисти. От сърцето на добрия човек излиза нещо добро. От ума на умния човек излиза светлина. И ти стават нещата ясни, като дойдеш при него. Той ти предава нещо. Ние дотолкова сме добри, доколкото можем да предадем нашата топлина и на другите. Не да предадем цялата наша добрина, но добрината, която излиза от нас да предадем. И Писанието казва: "Никой човек не живее за себе си." Всеки човек е носител на Божественото. [60, с. 161]

Храна

Доброто е храна на сърцето. Без доброто човек не може да бъде здрав, нито щастлив. Сърцето се развива и усъвършенства само чрез доброто. Без сърце и без ум човек е нула. [54]

Добротата на човека е храна, от която мнозина се ползват. Разберете ли добротата на човека, вие можете да се храните с нея така, както се храните физически. [60, с. 207]

Когато сърцето на човека е добро, той е щастлив. Доброто е храна за сърцето. Без доброто човек не може да бъде здрав. Без доброто той не може да бъде щастлив. Човешкото сърце се развива и усъвършенства само чрез доброто. Както хлябът е необходим за физическия живот, така и доброто е необходимо за неговото сърце [65, с. 212]

Отвсякъде се чува: хляб, хляб, хляб искаме! Какво нещо е хлябът? – Доброто, добродетелите в човека. Дето са добродетелите, там има хляб в изобилие. Няма ли добродетели и хляб няма. Значи, в Божествения свят хлябът е свързан с доброто, т. е. с добродетелите. [32, с. 65]

Като прави добро, човек се храни духовно. Ако няма разположение да прави добро, това показва, че е духовно болен. Да бъде човек духовно здрав, това подразбира здраве и устойчиви чувства. [78, с. 70]

...докато е на земята, в битието, човек трябва да изучава закона на доброто, за да може да задоволи в себе си глада и жаждата. Само доброто като велик разумен принцип, освобождава човека от глада и жаждата. Доброто е основа на великия закон за освобождаването. Да бъдеш добър, значи да се освободиш от робството, т.е. от света на ограниченията и смъртта. Под "смърт" разбираме ония условия, които лишават човека от благата на живота.

"... защо съм се родил?" Да бъдеш добър. "Как ще стана добър?" – Като задоволяваш глада и жаждата си с доброто. Това значи разумно хранене. По този начин думите Христови, че не само с хляб човек може да живее, но с всяко разумно Слово, което излиза от Бога, стават разбрани. Който се храни с доброто, той не умира, той става господар на условията, той влиза в областта на битието. Значи, реално е само доброто. Реално е сав(мо това, което не се изменя, нито изчезва, нито се унищожава. Понеже доброто не се изменя, не се губи и не изчезва, то е реално.

[105, с. 172]

Добрите мисли, добрите чувства и желания са лъчи на светлината, които носят храна за живота.

Добрите постъпки са лъчи, цветове на светлината, които носят живия хляб за душата, за да познае Тогова, който я е родил.

Доброто е сила, с която човек може да постигне нещо. Доброто е истинско богатство, с което човек може да разполага. [138]

Добрите мисли и добрите чувства са водата на живота – живата вода.
Добрите постъпки са хлябът на живота – живият хляб. [Учителя, с. 321]

Вярно е, че храната прави човека добър, но не само физическата храна. Под “храна” разбираме онова, което човек възприема чрез ума, сърцето и стомаха си. За ума е нужна умствена храна, за сърцето – сърдечна, а за стомаха – физическа, материална. Следователно, който храни ума, сърцето и тялото си с чиста, доброкачествена храна, той става добър, разумен човек.
[Утринни слова, 1943, с. 222]

И животните менят възгледите си според условията: когато са гладни, светът е лош за тях; когато се нахранят, светът става добър. [79, с. 186]

Злото се измества с добро, а не със зло. И злото има нужда от добро. И най-опасният звяр става тих и спокоен, като се нахрани. В случая храната е доброто, което укротява злото в звяра.
[135, с. 253]

Доброто знае как да подслажда горчивите плодове на злото. Като дойде някой лош човек, нагостете го. Той ще омекне малко. [54]

По естество човек е добър, няма защо да прави усилия да бъде добър. От човека се иска да прояви доброто в себе си, да не затваря неговия път. Не даде ли път на доброто в себе си, човек става лош. Там е погрешката на човека. Щом даде път на Божественото в себе си, всички енергии на човека потичат навън и той става проводник на доброто. Доброто в човека представя здрава, чиста, лесно смилаема храна, а злото – нечиста, мъчно смилаема храна. Тъй щото, искаш ли да проявиш доброто в себе си, приемай в стомаха си само такава храна, която хармонира с твоето тяло, в ума си – само такива мисли, които хармонират с твоя ум и в сърцето си – само такива чувства, които хармонират с твоето сърце. [62, с. 252]

Неестествената еднообразна храна, каквато и да е, винаги е вредна. Еднообразното дишане винаги е вредно; еднообразното мислене също така е вредно. Еднообразие има само в злото в света. Само когато човек започне да живее в злото, тогаз има еднообразие в живота си; а в доброто има едно вечно разнообразие. [7, с. 50]

Разнообразието и красотата на природата са емблема на доброто. И само когато човек живее в закона на доброто, който е закон на изобилието и разнообразието, той може да бъде щастлив. А сега хората очакват своето участие оттам, откъдето никога няма да дойде. [7, с. 51]

Небитието е живот на жажда и глад, вечен стремеж да удовлетвориш нещо, което при дадените условия не може да се удовлетвори. Ето защо, докато е на земята, в битието, човек трябва да изучава закона на доброто, за да може да задоволява в себе си глада и жаждата. Само доброто, като велик, разумен принцип, освобождава човека от глада и жаждата. Доброто е основа на великия закон за освобождаването. Да бъдеш добър, това значи, да се освободиш от робството, т. е. от света на ограниченията и смъртта. [105, с. 171]

Първо се дава храна на стомаха. Щом се нахрани той, всички клетки ще се нахранят. Ако няма храна за стомаха, всички клетки ще гладуват. Три фактора взимат участие в храненето на човека. Първият фактор е стомахът. Той доставя материалната храна на целия организъм. Вторият фактор е белият дроб, който приема въздуха от устата и чрез него пречиства, т. е. окислява кръвта. Третият фактор е мозъкът, който изпраща енергиите на цялото тяло – Защо трябва да прави човек добро? – И тук е валиден същия закон. Щом ти направиш едно добро, всички хора ще правят добро. С тебе заедно цялото човечество, целия космос прави добро. Да направиш едно добро, това е велик, свещен момент в живота на цялото човечество. – Защо? – Защото то се предава на космоса, на цялото човечество, на всички разумни същества, както и на Бога. И Бог се интересува от доброто, което човек прави. Доброто, което той е направил, е благо за целия космос. Ако се откажеш от доброто, от любовта или от истината, ти внасяш злото в цялото битие. Който иска да повдигне човечеството, трябва да прави добро, да даде път на любовта и истината в своя живот. В това отношение, всеки човек е фактор в Битието. В Божествената книга се пише, какво е извършил човек. Голяма е отговорността на човека. [58, с. 167]

Като прави добро, човек се храни духовно. Ако няма разположение да прави добро, това показва, че е духовно болен. Да бъде човек духовно здрав, това подразбира здрави и устойчиви чувства. [78, с. 70]

Човек трябва да бъде добър, за да бъде здрав. Доброто, добродетелта е първото условие за здравето на човека. [78, с. 73]

Не искайте да ви обяснявам какво нещо е доброто и как е произлязло. Мислете за доброто, желайте го, не го обяснявайте. Ако искате да си обясните, какво представлява доброто в широк смисъл на думата, ще спънете своето развитие, ще се разрушите и ще се преситите. Пресищането подразбира обяснение на нещата. Когато някой човек иска да му се сипе повече отколкото трябва, той се пресища. Любовта не обича лакоми хора. Колкото ти сипе в паничката, бъди доволен, не искай повече. Ако човек може разумно да използва малкото, което са му сипали, то ще му държи сито за хиляди години. [55, с. 11-12]

Любов

Любовта ражда доброто.

Доброто е основа на живота. Доброто е почва на живота и същевременно – негова храна. Само доброто може да подкрепи живота, само доброто може да го подхрани. [139, с. 73]

Доброто е израз на любовта. [93, с. 83]

Без любов доброто не съществува. Не можеш да направиш добро на човека, ако нямаш любов. [50, с. 5]

Ти не можеш да обичаш един човек, ако не си му направил никаква услуга, никакво добро. Услугата, доброто, което правите на човека става причина за образуване на връзка между него и вас. [11, с. 147]

... приложете любовта, макар и в най-малък мащаб. Всеки може да направи поне най-малкото добро. Всеки може да прочете по една малка книжка с любов. Всеки може да посети своя приятел с любов. Всеки може да полее едно цвете с любов. Няма човек на земята, който не може всеки ден да направи по едно малко добро. [8, с. 206]

Без добро не можеш да обичаш, т. е. трябва да вложиш нещо от себе си, да посееш нещо, за да се усладиш от плодовете на посятото. [54]

... когато човек дава нещо от себе си, е положителен; когато взима, е отрицателен. Какво значи да те обичат и да обичаш? Когато обичаш, даваш; когато те обичат, взимаш. [79, с. 164]

За да обичаш някого или трябва да му дадеш нещо, или да вземеш нещо от него. В човешкия живот любовта се изразява в отношения на взимане и даване. Търговецът продава един костюм на своя клиент, а клиентът му дава пари. Изобщо, само онзи обича, който може да допринесе нещо за благо на своя възлюбен. Може ли да помогне нещо за неговото издигане, той го обича. Някой казва, че обича еди кого си, а не е готов на никаква жертва. Представи ли му се случай да вземе нещо, той е на първо място, но нищо не дава от себе си. [40, с. 159]

Новото е Любовта. Новото е да виждате доброто в себе си и в другите. [106, с. 292]

Едно направено добро никога не се забравя, защото е любовен акт, записан в Божествената книга за вечни времена. [54]

Каже ли, че не може да обича, човек е изложен на голяма опасност – злото влиза в него. [40, с. 102-103]

Ако в твоята душа няма любов, всичко, което направиш отвън, нищо не струва. Не мисли, че като си дал 100 или 1000 лева си направил добро. Обезсърчението се дължи на това, че сте далеч от любовта, от знанието. Понеже нямате любов, нямате и знание. От любовта идва доброто в света. Може да постигнете това, което искате, само по пътя на доброто. [54]

Доброто е плод на Божествената Любов. Ако си я възприел, доброто ще дойде. Бъди готов да възприемеш любовта и след пет минути ще бъдеш добър. [138, с. 254]

Когато правим добро комуто и да е, ние го правим заради онази Велика Любов, която действа в нас, в него и навсякъде.

Съвременните хора правят добрини, но всичко това няма резултат. Защо? Защото те правят доброто без любов. Даване без любов не се благославя. Даване без любов, мъдрост и истина няма смисъл. Добрините, които правим с любов, представляват един от хилядите начини, чрез които се проявява Божията Любов. На един човек може да се даде много нещо: могат да го облекат, да му дадат пари, да му четат най-хубава поезия, да го учат на всичко. То още не е любов. Любовта е Великото в света, което прави човека силен, мощен, благороден. [138, с. 254-255]

За да бъдеш съвършен, ти трябва да бъдеш силен в доброто. Единственото нещо, което отличава човека като човек, това е доброто, което живее в него.

Доброто е път за намиране на Божията Любов. [139, с. 80]

Според мене, всяко благодеяние направено без любов, изопачава човешкия живот. Днес не се изискват благодеяния, но любов. Любов се иска от хората. [1, с. 324]

Който иска да бъде обичан, трябва да носи Божествения образ в душата си. Който носи Божествения образ в себе си, не може да не бъде обичан. Това е Божествен закон. Всички искат да бъдат обичани чрез доброто. Никой не може да ви обича заради доброто. Доброто не е нещо материално, но е извод на любовта. Доброто е приложение на Любовта в материалния живот. Който може да приложи Любовта във физическия свят, той е влязъл в областта на доброто. В този смисъл, доброто не се дели от Любовта, те са неделими. Човек не може да каже, че е направил добро, но може да каже, че е приложил любовта в доброто. [26, с. 29]

Щом казваш, че Христос е възкръснал, подразбирам, че си ходил между вдовиците, сирачетата и гладните, защото там е Христос. [54]

Кой може да прави добро? – Любещият. – Защо трябва човек да люби? – За да приеме Бога в себе си. Когато живее в човека, Бог свързва неговото минало, настояще и бъдеще в едно цяло. Като люби, човек понася страданията с радост. Той не се оплаква от мъчнотиите и страданията си. За такъв човек казваме, че мисли право. Той е примирен с Бога. Щом е примирен с Бога, той е готов да приложи Неговия закон. [109, с. 66]

Едно се иска от човека. Всяка сутрин, като става от леглото си, той трябва да се запитва: Обичал ли съм, т. е. дал ли съм път на Божественото да се прояви? Ако си обичал и тебе ще обичат. Това е закон за цялото Битие. Невъзможно е човек да обича и да не го обичат. Невъзможно е човек да е дал и да не е получил. Това е правило без изключение, защото е валидно за всички светове. Любовта е закон без никакви изключения. [40, с. 109]

Умният човек обича всички хора, без те да подозират това. Любовта си към даден човек ще изразиш, като му помогнеш, когато той се намира в нужда, без да даваш вид, че го обичаш, без да кажеш дума. [113, с. 35]

Никой да не търси да го обичат, а всеки да търси да обича и като обича, да се радва, че му се дава възможност да направи за някого нещо. [113, с. 80]

Какво е доброто? В даден момент, когато две души имат Божествено съчетание, това е добро вече, това е любов. Когато две души в даден момент имат съчетание в името Божие, тогава ще се роди доброто, а когато се съберат без любов, те ще извършат престъпление. Следователно, престъплението е само на безлюбието, доброто е само на любовта. [53, с. 147]

Любовта е начало на добродетелите.

Всички те са плод на Любовта.

Когато влезе в живота на човека, любовта подхранва и най-малките добродетели. Силата на човека седи в малките добродетели. Всички пороци се зараждат само тогава, когато отсъства благородният елемент на любовта. [138, с. 221]

... щом проявите любовта, всички добродетели ще се проявят.

И тогава ще бъдете като добре нагласен инструмент, на който Великият Артист ще свири.

[138, с. 221]

Първата проява на любовта е даването. Ако не даваш, не можеш да познаеш любовта. Обикновено хората дават само на онези, които обичат. [1, с. 291]

Една от мерките, с които се определя силата и големината на любовта, е даването. Значи щедростта е мярка, с която се определя степента на любовта. [85, с. 103]

Докато хората дават, любовта действа в тях. Щом престанат да дават, любовта ги напуска.
[143, с. 132]

Даването не е механически процес. То ползва само когато е любовен акт. Доброто произтича от любовта. Вън от любовта доброто не съществува и не може да се прояви. Любовта всякога се проявява с потик към доброто. Няма ли потик към доброто, няма любов. [138]

Ако обичаш някого, дай му нещо ценно, направи нещо добро за него или изнеси една негова добродетел, без да казваш, че го обичаш. Кажеш ли, че го обичаш, любовта се скрива. [8, с. 157]

В какво се заключава истинската обич и истинското приятелство? Ако вашият приятел намери на някоя планина хубав, чист извор и ви покани да отидете с него на извора, да се напиете с чиста вода, в това се заключава истинската обич и истинското приятелство. Който ви обича, той всякога желае вашето добро. Когато вие успявате, той се радва; когато не успявате, той скърби.
[138, с. 191]

Не можеш да обичаш човека, ако не ти е направил поне едно малко добро. [1, с. 110-111]

Срещне те някой и те пита, обичаш ли го. За да го обичаш и да те обича, ти трябва да си пожертвал нещо за него. Майката има право да пита дъщеря си, обича ли я, защото е жертвала нещо за нея. [40, с. 158]

Когато подаваш чаша вода, почакай, възлюби този, комуто я подаваш, почувствай красивото, възвишеното в него, изпрати му твоята любов и тогава той ще получи не само водата, но и това, което излиза от твоята душа. Що е добро? Постъпка, чрез която събуждаш у другите възвишеното, Божественото. [138]

Как ще познаете кой ви обича? Онзи, който обича, в него има готовност да даде всичко, с което разполага. Следователно, ако момата и момъкът са готови да пожертват всичко, каквото имат един за друг, те се обичат. Опитали ли се единият от тях да скрие нещо за себе си, те опорочават любовта си. [11, с. 16]

Какво остава от човека? Добрият живот! Само онова, което е станало с любов ще остане.
[138, с. 247]

Да обича човек, това значи, да вложи капитала си, който Бог му е дал, в своя ближен. Този капитал постоянно расте и се увеличава. Не обича ли, човек сам изядва капитала си. Ще дойде ден, когато ще остане без стотинка. Който обича, той постоянно разбогатява и живее с радост и веселие. Който не обича, той постоянно осиромашава, вследствие на което страда. В този смисъл, страданието не е нищо друго, освен губене на капитала. Радостта пък не е нищо друго, освен увеличаване на капитала. [40, с. 77-78]

Права или идеална любов е тази, която дава и не мисли да взима. Да обичаш някого, това значи да даваш. Ако искаш и той да те обича, това значи, да ти върне онова, което си му дал с лихвите заедно. Това не е идеална любов. Когато хората не се обичат, това показва, че никой нищо не е дал за другия. [40, с. 76]

Връзката е Божествена, когато човек има такава широка любов, че като обича, да не очаква да му дадат нещо в замяна. Щом очаква, той не е никакъв извор. Той е щерна. Като извадим от този човек един котел вода, той очаква да му турят друг котел. [138, с. 169]

... когато започнете да обичате някого, това е признак, че природата иска от вас да помогнете на този, когото обичате, да придобие това, от което има нужда. [6, с. 119]

Красивият човек отговаря на следните качества: той има неизменна любов, знание, което постоянно расте и съвършена свобода. Красивият човек е абсолютно свободен. От него лъха свобода. Обаче, красивият има и други качества - той е разумен, любещ. – Що е любовта? – Това, което всякога дава и нищо не взима; това, което постоянно тече. И колкото възприемеш, толкова ще даваш. Чешмата, изворът поддържат принципа на вечното даване. [115, с. 299]

Постъпвайте, както светлината постъпва. Тя ви оставя своя живот и не ви казва, че ви обича.
Постъпвайте, както ябълката постъпва. Тя се раздава на всички.
Постъпвайте, както изворът постъпва. Той се раздава на всички.
Радвайте се на всички, за да получите всичко.
Приложението на любовта, това е работата. [138]

Стремете се към доброто, към любовта, за да се освободите от бацилите на злото. Човекът на любовта нито се обижда, нито се свързва със злото. Той знае, че всичко, което става в света е за добро. [65, с. 162]

Някой се оплаква, че никой не го обича. Какво трябва да прави, за да го обичат хората? Нека направи една овощна градина на място, отдето минават много хора. Кой как мине през градината му, да раздава от плодовете: ябълки, круши, сливи, дини, пъпеши. В скоро време той ще завърже добри, приятелски отношения с тия хора и те ще го обикнат. Всеки човек има в себе си незасети места, които трябва да засее с доброкачествени плодове. След пет години най-много, той ще има плодове, чрез които може да направи връзка с хората и да го обикнат. Добре е всеки ден да посадите по една добра мисъл в ума си и по едно добро чувство в сърцето си, да има какво да раздавате на своите близки. Красиво нещо е да видите душата на човека, в която растат благоуханни, разноцветни цветя. Чрез посадяване на благоуханни цветя и доброкачествени плодове в градината на своята душа, човек дава условия за проява на любовта към ближните си. [40, с. 199-200]

Знайте, че всеки момент сте на изпит, проверяват ви, обичате ли, обичат ли ви. Ако ви обичат, изпитват вашата благодарност. Благодарността ви трябва да бъде такава, че да сте готови да прегръщате и целувате като водата, а не като паяка, който прегръща мухата, за да изсмучи кръвта ѝ. [40, с. 117]

Това, което хората наричат любов, е чувствания, подобни на тия, които пияницата изпитва. Любовта подразбира жертва, даване. Може да жертва и да дава само богатият човек.

... Любовта увеличава разумността, дарбите и способностите на човека. [48, с. 88]

В новите разбирания всеки, който има повече блага отколкото са му необходими, ще ги раздели с тези, които нямат. По този начин ще се пристъпи към ликвидиране с греха. А докато съществува грехът, не може да има мир и хармония в света, не може да има истинска култура. И хората не могат да се обичат, докато съществува грехът. Грехът е една проказа, а не може да се обича човекът на проказата, не може да се обича човекът на престъплението – неговите постъпки не можеш да обичаш. Може да се обича само възвишеното, благородното. [6, с. 16-17]

Никой не обича някого, който иска много. [29, с. 127]

Обикнете ли някого, знайте, че без да иска, той ще ви постави на изпит. В първо време той нищо няма да ви иска, но убеди ли се, че го обичате, ще започне да иска много неща от вас. При това положение, вие трябва да бъдете готови да го задоволите. Любовта подразбира правилна обмяна между душите. Когато единият иска нещо, другият трябва да дава. После вторият ще иска, първият ще дава. Любовта не позволява единият само да иска, а другият само да дава. Двамата ще дадат и двамата ще взимат. Даването е качество на Бога. [65, с. 238]

Сегашната земя е мъртва по причина на човешките грехове. Следователно, и нашата земя трябва да възкръсне, да се съживи. Нейната материя трябва напълно да се обнови. Когато хората стъпват с краката си на земята, те постоянно я опетняват. Когато един престъпник спре пред някой извор, той веднага пресъхва. [22, с. 162]

Двойката е число на Сатурна. Само тройката е в състояние да го задоволи. Като види числото три – число на Венера, Сатурн се усмихва, става весел и доволен. Той е недоверчив, на никого не дава кредит. Види ли Венера, той отваря сърцето си за нея и казва: Има едно добро в света.

Кое е доброто в света? – Любовта. Отворете сърцата си за това добро и работете с него.

[130, с. 225]

Ако похлопате на някое сърце и не ви се отвори, нямате любов в себе си. При когото и да отидете, щом имате желание да помагате, всеки ще ви отвори. Ако искате светът да се оправи, прилагайте любовта. Да приложите закона на любовта, това значи да служите даром. [81, с. 274]

Доброто е вечно, а злото конечно. Всичко минава, само любовта остава. Тя е вечна и надживява човека. [54]

Направиш една лоша постъпка – ограничаваш се, направиш добра постъпка – освобождаваш се. Любовта освобождава, безлюбието ограничава. [80, с. 102]

Ти никому не можеш да помагаш, ако не го обичаш. Най-голямата преграда за Божественото е човешкият егоизъм. [68]

Казано е: "Не противи се на злото", а сега ви казвам: не само да не се противите на злото, но и да го обикнете. Като го обикнете, то ще се разтопи. Злото е твърдо като камък. Ако не можеш да го разтопиш, то ще те удари и ще ти счупи главата. [54]

За да не се реализира злото на миналото, нито на бъдещето, превръщайте злото в добро. – По какъв начин? – Чрез молитва, чрез мисъл, чрез добър и правилен живот. Когато се намерите пред някоя криза от внушение на миналото, молете се на Бога да ви постави на пътя на добрите внушения, тях да реализирате. Само по този начин ще вървите в правия път – в пътя на любовта. Единствената сила, която може да извади човека от лабиринта на сегашния живот и да го постави на спасителния бряг, е любовта. [26, с. 149]

Това, което казват за някого, че се е родил добър или лош, не е вярно. Може да сте родени в доброто или в злото, но само в момента, но престанеш ли да вършиш зло, ти си добър и обратно. Следователно, Бог определя какви сме според момента, в който действаме. Даденият момент определя какви сме били в миналото и какви ще бъдем за в бъдеще. Този момент, в който вършиш зло, показва, че си бил такъв и в миналото, но той е отражение на миналото. Някой ще каже: "Аз засега съм лош, но за в бъдеще ще стана добър". Не, още сега измени своите действия! Ти трябва да престанеш да си лош, а това значи да предизвикаш доброто от твоето минало. Този е първият принцип, който Христос е препоръчал на младоженците. Той им казал да се обичат. Обичта не е нищо друго, освен възприемане на доброто, посаждане и оживотворяване на доброто в нашия живот. [15, с. 112]

Един ден в хотел "Македония", около една маса, седят трима-четирима души и разискват върху социализма, който ще донесе братство и равенство между хората. Те удрят на масата разгорещено. Всеки дава мнението си и от време на време пият по малко винце. В тоя момент, на пътя, пред прозореца, стои един селянин, мъчи се да вдигне товара си, но не може. ... Те гледат от прозореца как селянинът се мъчи, но продължават да говорят за братство и равенство. Де е грешката на тия хора? – Те живеят на небето, а мислят за земята. Правилно е да мислите за небето, а да живеете на земята. Само така ще се оправят работите ви. Вие мислите, че като отидете на небето, там ще проявите любовта. Не, любовта може да се прояви още на земята.

[123, с. 225]

Жертва

Истинската жертва подразбира жертва за Твореца на Вселената, за Свещения, а не жертва за хората. Къде ще намерите Свещения? Той се крие дълбоко някъде в душата на всички живи същества. [143, с. 289]

Какво представя любовта? – Принцип на самопожертвуване. Бог, Който се изявява в света, се жертва за малкото. Значи, любовта подразбира жертва на Великото за малкото. [32, с. 64]

... за Божественото човек трябва всякога да е готов да жертва живота си. Не казвам да го изгуби, но да го пожертва. Защото пожертван ли е животът ви за една Божествена идея, той се усилва, става по-интензивен. И всички велики хора, и герои, както на миналото, така и днес, дължат своето геройство и величие на този принцип именно. И те някога са били затваряни херметически.

[73, с. 9-10]

Който е намерил истината, готов е да раздаде имането си. Какво казва момата на своя възлюбен? – Давам сърцето си за тебе. И момъкът казва същото на момата. Значи те са готови да жертват цялото си богатство. Сърцето е капитал, който не може да се сравни с никакво земно богатство. Момата и момъкът са готови да се жертват един за друг, а религиозните казват: Ние можем да дадем за Бога излишното, но не и необходимото, същественото. – Това не е служене на Бога. Това не е жертва. Щом искаш да служиш на Бога, всичко ще дадеш за Него. [54]

Като дойде на земята, Той (Христос) мина през големи изпитания и страдания, за да се види кой от двата пътя ще избере: пътят на човешката слава или трънливия път на любовта и истината. Христос избра втория път, като отрече жертвоприношението. Той отрече жертвоприношението като причина за убийства и престъпления в света. Понеже избра трънливия път, Христос беше осъден на смърт. Той предпочете смъртта пред пътя на Каин - път на престъпления и убийства. [136, с. 80]

Ние проповядваме, че трябва да бъдете добри. Като срещнете един брат или една сестра, зарадвайте се. А вие как се посрещате? Даже не си обръщате внимание. Всеки е зает само със себе си – иска да стане светия. Църквата е пълна с такива светии. Разбирам да станеш светия, но да лекуваш болни, да възкресяваш мъртви. Какъв светия си, ако болният се докосва до тебе и не оздравява? Има светии, които не са готови да облекат работническа дреха и да слезат между хората, да им слугуват. Христос е светия, Който разполага с голямо

знание. Той слезе на земята да слугува на хората. Сегашните светии седят на мястото си, а окръжаващите им слугуват. Не носете такава култура! Колкото по-високо стои човек, толкова повече помага на човечеството.

[1, с. 358-359]

Ще чуеш един тих глас да ти говори: Посети днес няколко бедни вдовици, няколко сирачета. Занеси им нещо за ядене. Каквото ти каже Господ, трябва да го изпълниш. Казваш: Господи, зает съм, правя научни изследвания, имам да решавам сериозни задачи. Нямам време да ходя при вдовици и сирачета. Щом се отказваш да изпълниш Волята Божия, нищо няма да постигнеш. Всичките ти усилия в науката и в изкуството ще пропаднат. [58, с. 78]

Като помага на добрите хора, Бог ги прави работници и слуги на по-слабите от тях, но никога не им дава високи и завидни служби. [11, с. 207]

Каквото даваш, трябва да се отличава, да бъде качествено. Казваш: Готов съм да се жертвам за тебе. Питам: Твоята жертва чиста ли е, няма ли никакви примеси? Ако има примеси, тя няма да даде очаквания резултат. [79, с. 168]

Иска ли човек да бъде добре приет между хората, той трябва да им бъде полезен, както е полезен на себе си. [56, с. 198]

Всички хора, които дават нещо от себе си в света, те са добре дошли. Искате хората да ви обичат. Дали ли сте нещо от себе си за тях? Жертвали ли сте нещо? [54]

Жертвата представлява закон за правилно растене и развитие. [34, с. 93]

Човек, който не може нищо да жертва за другите, дръжте го настрана. [59, с. 110]

Когато казвам, че трябва да се жертва нещо, подразбирам, че от преизобилието, от най-хубавото от себе си ще дадеш жертва, а не от най-малкото. [3, с. 191]

Колкото човек по-голяма жертва направи, толкова тя по-голяма става. Колкото повече се жертва, по-умен става, по-силен става, по-добър става. Добрите хора са се жертвали, затова са силни. [112, с. 236]

Човек като се пожертвува за една идея, той вече живее в душите и сърцата на хората - и това е истинския живот. [54]

Христос казва: - "Ако не се отречете от себе си, не можете да влезете в Царството Божие." Житното зърно се е отрекло. То прави първите опити. Ние казваме: "Това е жито, това е ябълка..." Всички трябва да вземем пример от житото, от ябълките. Това жито прави тези жертви, за да може да прогресира. Ако не ги прави, то не може да прогресира. И ако ние в живота си не сме готови да вършим Волята Божия, ще се спре прогресът ни. И няма да можем да се организираме. [60, с. 76]

Взаимна жертва значи: у всички хора да има желание взаимно да си помагат, като при това тази взаимопомощ започне от този, който най-много се нуждае. Взаимната жертва, това е Божествения път, към който човек трябва да се стреми. Когато хората се стремят към взаимна отстъпчивост, взаимна жертва и солидарност, навсякъде в живота ще има прогрес – и в науката, и в изкуството. [61, с. 29]

След като посея хубави плодове, аз мога да пожертвам от плодовете, но не и самото дърво. Ще избира някой от хубавите плодове и тях ще принесе в жертва. Богатият може да даде жертва, а сиромашът не може да даде никаква жертва. Законът за жертвата е задължителен само за богатите хора, а не за сиромасите. [3, с. 190]

Болестите идват, защото не се правят никакви жертви. [125, с. 52]

Не можеш да успяваш прогресивно, ако не жертваш 1/10 от онова, което печелиш. А при съвършенство – всичко ще жертваш! [142, с. 261]

И тъй, сиромашията и богатството са възможности за постигане на нещо, от което човек се нуждае. Ако човек съзнава това, като осиромашее, той трябва да се радва. [28, с. 284]

Човек все трябва да пожертва нещо от себе си, за да тръгнат работите му напред. [56, с. 146]

Доброто е магия, с която човек превръща отрицателните сили в положителни. Един закон гласи:

Когато имаш препятствия, мъчнотии в живота си, направи една жертва и те ще се отстранят. Не можеш да успяваш, докато не жертваш. [138]

Има нещастия, които се готвят да сполетят човека, но той може да ги избегне. Това може да му се предскаже. Обаче, за избягването на тези нещастия той трябва да направи някаква жертва, трябва да даде нещо от себе си. [79, с. 18]

Под "жертва" разбирам разумен процес. Жертвата дава сила, подем. Да се жертваш, това не е насилие. Дето има насилие, там има престъпление, в каквато и да е форма. Да се жертваш, това значи да направиш най-разумното в своя живот. Например, носиш един хляб. Срецаш човек, който е гладувал три дена. Веднага разчупваш хляба и му даваш половината. Това е разумна жертва. Следователно, ще жертваш половината от това, което носиш в себе си. Така ще се освободиш от излишъците в своя живот. Вие седите, мъчите се, какви ли мисли не ви нападат. Няма защо да се мъчите. Животът е красив. Красотата се заключава във взаимното подпомагане. Ако цялото човечество имаше една мисъл, че Бог живее във всички, че Неговата мисъл е наша мисъл, щяхте ли да се безпокоите как ще живеете, как ще се прехранвате и обличате?

Сега всеки работи за себе си и се безпокои, какво ще стане с него. Колкото повече се безпокои човек, толкова е по-самотен. Ако не се безпокоиш, ти няма да бъдеш самотен. Под "самотен" разбирам голямо безпокойство. Когато настане мир в тебе, ти се свързваш с всички разумни същества, които ценят твоя живот, както ценят и своя. Това наричам вяра в Бога. Вярата дава всички възможности на човека. Тя води към блаженство, към щастие. Това е придобивка в живота. Не говоря за онази гола, спяпа вяра – да гладуваш, да страдаш и да казваш, че имаш вяра. Истинската вяра подразбира реализиране на всичко, за което мечтаеш. [115, с. 134-135]

Човекът, който иска да разреши всички противоречия в живота си, трябва да се отрече от всичко, което му е дадено; или казано с други думи – всичко, каквото притежава, да не го употреби само за себе си, но да го употреби за благо на своите близки, т. е. за благо на всички хора. А той ще бъде последен в тази редица и след като си свърши работата, ще помисли за себе си, а ако не му остане време, няма да мисли за себе си. Това е законът на самоотричането. Ако вървите по този закон, ще придобиете познанието за великото голямо и ще разберете, в какво седи свободата на човека. [6, с. 122]

Милосърдие

Милосърдието е първо условие за придобиване на Любовта. [54]

За да не изгори от огъня на любовта, нито да се опърля, човек трябва да приложи милосърдието в живота си, да смекчи коравината, която обвива неговото сърце. Любовта без милосърдието не може да се приложи. [105, с. 136]

Милосърдието е елемент, който обогатява твърдата материя. Не можете да влияете на твърдата материя, ако нямате милосърдие. Който няма милосърдие е жесток, сърцето му трябва да се смекчи, да усети топлина в него под лъжичката. Достатъчно е само да помисли за милосърдието, за да усети тази малка топлина в себе си. [129, с. 139]

"Ще бъдат научени от Господа". Веднъж имаш стремеж, знанието иде само по себе си. Ако стремежът е насочен нагоре, човек започва да се учи от Господа. За такъв човек казваме, че е музикален. Колкото по-силен е стремежът на човека, толкова по-голямо е съдействието му. Всички добри хора му съдействат. Няма човек в света, който да не се отзовава на Божественото. То се проявява във вид на милосърдие. Дето е милосърдието, там почвата е обработена. Без него човек е подобен на пустиня. [30, с. 51]

Чрез милосърдието човек постепенно се освобождава от връзките си с миналото. [129, с. 139]

Доброто в човека е неговото имане. Доброто е свързано със закона на любовта. Когато милосърдието и любовта действат в човека, той е готов вече да прояви доброто, да прави добри дела. Вън от милосърдието и любовта, доброто не съществува, т. е. не може да се прояви. [54]

Любовта развива милосърдието, а милосърдието прави човека отзивчив, състрадателен към хората, снизходителен към слабостите им. [39, с. 201]

Всеки иска да нареди първо своите работи, а после чуждите. ... от Божествено гледище, за всеки човек е определено малко място. Обаче, опита ли се да присвои чуждите места, той греши против Бога. [127, с. 121]

Добротата на човека се изпитва по отзивчивостта на неговото сърце и неговата душа към общите страдания, които го заобикалят. [75, с. 16]

Ти ако искаш да усилиш милосърдието в себе си, няма да търсиш хора подобни на тебе, без милосърдие, а ще търсиш хора със силно развито милосърдие. И всеки ден трябва да се видиш с 10 души милосърдни и да мислиш за тях. Като срещаш милосърдни хора и общуваш с тях, ще почувствуващ в душата си едно ново разположение. Ако пък минеш покрай някой скържав, ще станеш още по-скържав. [60, с. 36-37]

Ще даваш, за да подхранваш милосърдието си. Ако не подхранваш милосърдието си, ще станеш инвалид; ако не правиш добро, ще станеш инвалид. Който дава, е добър, благороден човек. Казвате, че има милосърдни хора. – Кой са те? Според мене, всеки трябва да бъде милосърден. Ако не подхранваш милосърдието в себе си, ти ще огрубееш. [79, с. 17]

... човек, в когото милосърдието работи, винаги има здрави очи и уши. Когато човек не вижда и не чува добре, това показва, че в мислите, в чувствата и в постъпките му има кал, нечистотии, които му пречат. [36, с. 294]

Някои религиозни хора искат да живеят само по върховете, да прекарват в пост и молитва, в постоянна чистота. Те не искат да слязат в долините между хората, да не се опетнят. Щом искат да живеят по върховете, те сами се лишават от благата на живота. Човек трябва да слиза и да се качва, да влиза в положението на окръжаващите и да им помага. ... Близните ви, това са притоци на вашия живот. Те не са извън вас. Следователно, като задоволите близните си в себе си, вие ги задоволявате и извън вас. Каквото е отношението на човека към неговите близни, такова е отношението на Бога към него. [54]

Който мисли и за близните си, той е добър човек. Той дава път на Божественото в себе си, затова привлича хората. [84, с. 150]

Милосърдието се намира в центъра на челото. Няма друго чувство, друга способност, която да има толкова силно влияние върху ума. [21, с. 11]

Всяко добро, в което милосърдието отсъства, не е истинско добро. Милосърдието е една от красивите страни на любовта. Казано е, че Бог е милосърд и дълготърпелив. Велико нещо е милосърдието на Бога! Той търпи хората по причина на това си качество. Милосърдието е приложение на любовта в живота. Милосърдието е лишено от всякакво користолобие. И най-малките неща, проникнати от милосърдие, стават велики. Виждете, запример, колко малко изглежда слънцето. Въпреки това, то изпраща грамадни количества светлинна и топлинна енергия, чрез които осветлява и отоплява цялата земя. [36, с. 292]

За да излезе от егоизма си, човек трябва да развива центъра на милосърдието. Егоизмът се уравновесява с милосърдието. Само милосърдието е в състояние да въздейства на човешкия егоизъм. Колкото и да е гениален, човек неизбежно ще мине през двата полюса на живота: егоизма и милосърдието. Това е неизбежен закон на всички хора.

Милосърдието е качество, което свързва човека с висшите същества, у които няма страсти. [21, с. 11]

... скръбта на ангела се отличава от тази на човека. Ангелът скърби, когато пропусне момента да направи едно микроскопическо добро. – Едно ще пропусне, друго ще направи. – Не е така. В хиляди години ангелът има възможност да направи само едно добро. Щом го пропусне, ще чака други хиляда години, за да направи едно добро. – Щом е така, нека ангелите слязат на земята, между хората. Тук има милиони случаи за правене на добро. [38, с. 228]

"Ще бъдат научени от Господа". Ще обясня тоя стих с легенда, в която се говори за създаването на света. Бог създал небето и земята, растенията и животните и решил да си почине. По едно време му дошло на ума да направи човека, който да представя връзка между небето и земята. Като се научили за това решение, ангелите се изредили пред Господа, да Му дадат мнението си за съществуването, което е решил да създаде. Първ се явил пред Господа ангелът на Истината и казал: Господи, не създавай това същество. То ще завладее света. Втори се явил ангелът на Правдата и казал: Господи, не създавай това същество. То ще бъде жестоко и неотзивчиво, ще мисли само за себе си. Никога няма да влиза в положението на страдащите. После дошъл ангелът на мира и казал: Господи, не създавай това същество. То ще напои света с кръв. С неговото явяване ще настанат големи кръвопролития. Бог се отказал от желанието си да създаде човека. Най-после се явила при Господа най-малката дъщеря на Милосърдието и казала: Господи, както си намислил, така направи. Създай това същество. Даже всички да се откажат от него, аз ще му покажа как да люби, как да прояви милосърдието. От тия думи лицето на

Господа светнало и Той казал: "Ще създам това същество, ще го направя по образ и подобие свое". Значи, човекът бил създаден заради любовта на малката дъщеря на Милосърдието. И до днес още, който познава тая дъщеря, той запазва образа на Оня, Който го е създал. Който не познава тая дъщеря, той е осъден на изчезване. Малката дъщеря на Милосърдието е Христос.

... Казано е: "Всички ще бъдат научени от Господа." - На какво ще бъдат научени? – На милосърдие. Това е велика наука. Това значи, да си научил правилно да теглиш лъка, правилно да свириш. Ще дойде ден, когато от ученик ще се превърнеш на Учител, който ще преподава на другите. [30, с. 49-50]

Друга култура ще дойде в света – културата на милосърдието, което ще определи отношенията на човека към Бога. Това е първото отношение, първото изкуство. Придобие ли това изкуство, другите идат сами по себе си; всички тайни се откриват сами по себе си. [30, с. 50]

Христос казва: "Ако бяхте знаели що е "милост искам, а не жертва", не бихте осъдили невинните". Значи, милостта стои по-горе от жертвата. ... Човек жертва нещо, което е вън от него, а в милостта, в милосърдието той дава от себе си онова, което е научил и опитал. Като жертва кокошка, овца или агне, човек не взема във внимание страданията, които причинява на тия същества. Като проявява милостта, милосърдието си, човек опитва нещата и ако намери, че са добри, ще ги даде на другите; не са ли добри за него, той не ги дава на никого. Милосърдието има отношение към човешкия дух и човешката душа, а жертвоприношението – към човешкия ум и човешкото сърце. В този смисъл, човек на жертвата не означава високо издигнат човек. Какъв човек е този, който дава неща, които са вън от него? Има смисъл човек да дава само онова, което е вътре в него. И в Писанието е казано, че Бог не иска жертвоприношения, но сърце чисто и светъл ум. Сърце чисто и светъл ум трябва да бъдат олтар за служене на Бога. Бог не се нуждае от ръкотворни храмове. Той се нуждае от светлите човешки умове и от техните чисти сърца. [36, с. 289]

Слугуване

Животът на доброто се изявява в слугуване, а животът на злото - в господаруване.
[133, с. 94]

Живот

Процесът на доброто е вечен.

Той е творчески процес на живота. Затова доброто може да се нарече път към живота. То е, което ни въвежда в живота.

Злото е път към смъртта. То е осъдено на вечно безплодие. [139, с. 75]

Доброто е жива сила, която работи в цялото Битие. Ако не се свържете с него, вие не можете да се домогнете до живота. Страшно е положението на човека, който е изолиран от живота. [48, с. 21]

Който е роден в доброто, той никога не умира. Щом излезе от закона на доброто, той непременно ще умре. Да изгуби човек доброто в себе си, това значи да се изложи на закона на смъртта, т. е. на закона на промените. [40, с. 4]

... в даден момент един човек греши. Какво става с него? – Той умира. После направи едно добро. Какво става в този случай с него? – Оживява. Така той постоянно умира-оживява, умира-оживява, минава през редица такива последователни процеси, докато най-после намери великия закон, с който урежда всички свои връзки, които го поставят в състояние на безсмъртие. [126, с. 6]

Често от устните на някой човек лъха свежест, живот. И затова, когато светията целува, човек възкръсва, но когато грешник целува, човек умира. ... Божественото Божествено ражда, а човешкото - човешко. [22, с. 162]

Да прави човек добро, това значи да проявява своята разумност, да живее разумно.

Докато човек прави добро, той живее.

Голямото благо, което човек придобива като прави добро, е животът.

Добрият живот крие в себе си условията на вечния живот. Ако искаш да живееш дълго, ти трябва да живееш добре.

Смисълът на човешкия живот е доброто.

Правдата, Любовта, Мъдростта и Истината са сили, които работят за доброто – за да се реализира доброто. То определя качествата на човека, както плодовете определят качеството на дървото.

Човек не може да прави добро, ако умът, сърцето, душата и духът му не са в съгласие.

Доброто е смисълът на живота. Когато престанеш да правиш добро, ти си мъртъв човек.

Млад човек е онзи, който може да прави добро. Който не може да прави добро, е стар. Който може да прави добро, е човек на новата култура. Който не може да прави добро, е човек на старата култура. [138, с. 257]

... има едно раждане, в което старостта и смъртта са изключени. Когато човек се роди от Истината и Доброто, той никога вече няма да умре. Аз превеждам думата вода с Добро, а думата Дух с истина. И единственото реално нещо в света, което ние знаем, това е само Доброто. Туй, което е реално, това е Доброто. Единственото нещо, което виждаме и което може да ни причини радост, блаженство и щастие – това е само Истината. Истината е само тази светлина, която влиза в нас и носи живота. Тази светлина, която внася храна в човешката душа, това е Истината. Това е истинската светлина, а тази светлина, която ни разкрива света отвънка, това е светлината на временните илюзии. [7, с. 104-105]

Лекуване, здраве

Под думата “добро” разбирам здравословното състояние, което тялото има. Та всички клетки се усещат разположени. Кръвта циркулира навсякъде, всички клетки имат храница, чистота има, порядък има. Гледам света и се радвам на всичко, пък и на мене всички се радват. [Божеств импулс, с. 613]

Човек трябва да бъде добър, за да бъде здрав. Доброто, добродетелта е първото условие за здравето на човека. [78, с. 73]

Всички болести се дължат на това, че човек не дава.

Някой е закъсал в живота си, защото не дава. Вършете волята Божия, давайте безкористно, за да се освободите от всички болести, от смущения и несгоди. [143, с. 144]

Дойде ли някаква болест, тя е нарушение на закона за правилната обмяна. [78, с. 71]

Всяка болест показва, че е нарушена някоя добродетел. [78, с. 62]

Стремете се към постижими неща. Запример, постижимо е човек да бъде добър. Доброто е вложено в човека. Добрият човек е всякога здрав. Ако не е добър, не може да бъде здрав. Болният човек не може да бъде добър. [121, с. 365]

Физическото здраве се основава изключително на добродетелите на човека. Добрият човек не боледува. [78, с. 69]

Казвам: Прави добро за самото добро. Бъди добър за самото добро. – Защо? – Доброто носи здраве а здравето е Божие благословение. [64, с. 82]

Доброто укрепва нервната система. Изобщо, здравето зависи от силата на доброто. [113, с. 94]

Няма по-здравословни условия за човека от правенето на добро. Да прави човек добро, това е от значение първо за самия него и после за другите. [138]

Добрият живот носи здраве. Като се приближите към човек, който живее добре, от тялото му се отделя особено ухание, особен нектар, подобен на този, който цветята отделят. [72, с. 120]

Всички болести се дължат именно на това подпушване, предизвикано от неизпълнение на Божествените желаниа, които ви подтикват към правене на добро. [78, с. 78-79]

Когато говорим за добро, за добра постъпка, ние всякога подразбираме здрав човек. Болният човек не може да прави добро. Очевидно тук не става въпрос за обикновените "добрини", така както хората ги разбират.

Истинското добро, от гледище на Божествената наука, се определя с три качества: то носи живот, светлина и свобода.

Няма ли тези три качества, то не е добро.

Животът идва чрез Любовта, светлината идва чрез Мъдростта, а свободата – чрез Истината. Който иска да прави добро, той трябва да е свързан с тези три божествени свята. [139, с. 77]

Казвате: Каква полза ще ни принесе реализирането на една добродетел? – Ще бъдете здрави. Всяка идея, всяка добродетел, която може да се реализира, допринася нещо за здравето на човека. Направете опит да се убедите в истинността на думите ми. Ако някой от вас страда от треска, нека вложи в себе си мисълта, че иска да оздравее, да посвети живота си на реализиране на едно добро, велико дело. Като вложи тази мисъл в ума и в

сърцето си, тя ще започне да работи в него и в скоро време треската окончателно ще мине. Така той ще опита резултата на своята мисъл. Ако идеята му даде добър резултат и той оздравее, това показва, че тя е проработила. Всяка идея, всяка добродетел, която може да се реализира, първо подобрява здравето на човека. След това тя се отразява на мисълта и човек започва да мисли право. Най-после се отразява на сърцето: човек изпитва приятни чувства и разположения. [67, с. 96]

Причинност

... доброто, което човек прави се връща към него. Велико, мощно е доброто. Съвременните хора трябва да се занимават с доброто. [77, с. 145]

Когато правите добро на ближния си, вие го правите на себе си. В този закон няма никакво изключение. Кажете ли някой, че не е разположен да прави добро, той сам се ограничава.

Когато даваш някому нещо, в тебе то се увеличава.

Ако дадем някому една ябълка, ще получим две. Ако дадем две, ще получим четири. [138]

Като правиш добро, то ще дойде при тебе. Като обичаш, обичта ще дойде при тебе. Това са разумни закони, а не механически. [79, с. 142]

Няма случай в историята на човечеството, дето доброто да не се е върнало при оня, който го е направил и то с лихвите. [80, с. 252]

Кой каквото прави, добро или зло, пръв ще опита последствията на своите постъпки, а после другите хора. Ако прави добро, човек пръв ще почувства аромата на постъпката си. Доброто е цвят, който се разцъфтява в ръцете на онзи, който му дава условия да живее. [11, с. 47]

Няма добро, което да не носи своите добри последствия. [68]

Сега ние живеем миналия си живот. В бъдеще ще живеем сегашния си живот. Каквото поседем, това ще поникне, така ще живеем. [43, с. 10]

Бог ви връща онова, което сте дали, за да се видите какви сте били.

Каквото дадете – същото ви се връща пак.

Ако дадете нещо хубаво, хубавото се връща при вас, ако дадете лошо – лошото се връща. [54]

Изпрати доброто навън и то ще дойде вътре в тебе.

Пожелай добро първо за другите и то ще се реализира в теб. Такава е посоката, такъв е пътят. [147, с. 30]

... ще знаете, че ако давате и на вас ще дават. Ако не давате и на вас няма да дават. – Колко трябва да давам? – Колкото е нужно. Ако давате повече или ви искат повече, отколкото трябва, това е тщестлавие. [109, с. 138]

... ако даваш правилно, природата ти дава кредит; ако не даваш правилно, тя спира кредита ти. Същият закон се отнася и към вземането. Ако взимаш правилно, природата ти отпуска кредит; ако не взимаш правилно, тя взима кредита ти.

Представете си, че ви дават една семка. Вие взимате семката и я хвърляте настрана. В случая, вие не сте взели правилно семката. ... Разумният знае как да постъпва със семката. Той отива на нивата си, посажда семката, полива я и я оставя на грижите на природата. След време от тази семка ще израсте голямо дърво, което ще дава изобилно плодове. [26, с. 106-107]

Ако моят живот е полезен, ще се занимава с мене един висш Дух. [54]

Как ще се измени съдбата? Отвори сърцето си и започни да даваш. Тогава и Господ ще се отвори. [46, с. 62]

Примирение

Добрият човек примирява хората, а лошият разваля отношенията между тях. [105, с. 87]

Когато две злини, които идват от две противоположни посоки, се нахвърлят върху човека, той трябва да постави доброто между тях, като клин. В дадения случай, доброто ще избави ума на човека от напрежението на

двете злини. Този закон работи навсякъде в живота. Представете си, че двама души се мразят. Омразата между тях се е породила например за някакъв дълг. Единият е взел от другия известна сума и не иска да я плати. Те могат да се примирят, само ако единият има дъщеря, а другият – син и решат да ги оженят. Като ги оженят и единият, и другият ще дадат всичкия си имот на младите. Синът и дъщерята представляват доброто, което влиза като клин между родителите и ги примирява. [56, с. 204]

Троица

Човек трябва да започне от доброто.

Доброто е извор на любовта от всички векове. Доброто е основа на целокупния живот. Човек трябва да стане най-напред добър, после разумен и най-после силен. [82, с. 208]

Между силата, разумността и доброто има тясна връзка.

Разумността се ражда от доброто, което е основа на космическия свят.

От разумността пък се ражда силата. Сила без разумност и доброта създава само нещастия и страдания. [29, с. 29]

Бъдещата култура ще бъде на доброто /Учителят поставя ръцете надолу/; на разумното /Учителят дига ръцете настрани/ и на Любовта /Учителят подига ръцете нагоре/. [Божествен импулс, с. 580]

Човешкото добро е замръзнал лед, замръзнала вода. Ангелското добро е размразена вода. А какво е Божественото добро? – Вода, която носи живот на човека. Онези двете са външни условия. Човешкото добро е процес на пречистване на нещата. Ангелското добро е за употребление на нещата. Божественото добро е да внесеш живот. ... Доброто е резултат на Божествената Любов. ... По доброто се познава, че Любовта действа. ... плод вече е доброто на Любовта. Ние трябва да имаме всичкото уважение към това добро, понеже то носи живота. [Божествен импулс, с. 199 – 200]

Ако твоите мисли не са чисти, ако твоите чувства и желания не са чисти и ако твоите постъпки не са добри, ти не можеш да имаш никакви възможности в света. [43, с. 9]

Влагай светлина в мисълта си, топлина в чувствата и енергия в постъпките. Не си лягай преди да си свършил една работа. Не яж преди да си направил едно добро. Не говори, преди да си обикнал. Това са правила. [43, с. 89]

Ако доброто едновременно не съдържа светлина, топлина и сила, не е добро. [65, с. 149-150]

... да се развие човешката съвест, трябва светлина. За да се развие човешката мекота, непременно трябва топлина. За да се развие милосърдието на човека отпреде, трябва му топлина. За да се прояви неговата добрина, трябва му справедливост. [Божествен импулс, с. 650]

Какво отношение има между светлина, топлина и доброта? Светлината произвежда трептения в етера. Топлината в твърдите тела образува разширение. А добротата какво образува? Тя не се отнася до физическия свят. Там, дето хората са добри, можеш да ги познаеш по това, че градините са добре обработени. Човек, който е добър е добре облечен, добре вчесан. Този човек има добри обноски. Светлината се отнася до челото на човека, до неговия умствен свят. Топлината се отнася до неговото сърце, добротата се отнася до неговите постъпки. Следователно, ако вие разбирате светлината и не знаете как да я турите на работа, да ви помага на вашия ум, тогава вие не сте разбрали вътрешния смисъл на светлината. Ако вие си греете ръцете на топлината и не знаете да я впрегнете на работа, вие ще изгубите едно от условията. Мекотата в живота не може да се внесе без топлина. Да образуваш един мек характер, мекотата е едно качество. Трябва ви топлина. Добротата е път да ви доведе до Любовта. Добродетелта е среда на Любовта. Любовта не може да дойде без добротата. Ако си добър, Любовта ще се прояви в тебе. ... Любовта това е връзката, която ще ви свърже с Бога. А пък по-голямо благо от Любовта ти не може да намериш. И по-голямо нещастие не може да те сполети в света, ако изгубиш Любовта. ... Като изгубиш Любовта, ти ще намериш смъртта. ... светлината не може да се прояви, ако той няма едно добре оформено чело. Любовта не може да се прояви, ако човек няма добре оформени уста и постъпките на човека не могат да бъдат добри, ако той няма добре оформени ръце. [Божествен импулс, с. 648 – 649]

Ако грешиш в ума си, малко светлина имаш. Ако грешиш в сърцето си, малко топлина имаш. Ако грешиш във волята си и не знаеш как да постъпваш, малко доброта имаш. Добротата, това е вашият капитал, "аржан конте". Това е капиталът в обръщение – златото. Ако ти си добър, ти си финансист. Ако не си добър, никакъв финансист не си. Всичките ти работи ще бъдат объркани. Един човек, който е добър, държавата му е добре устроена. Значи сърцето му се намира в добро положение. Той всичко може да направи. ... Доброто е

кръвообръщението на човека. Казвате: “Защо трябва да бъде добър?” Ако в тебе кръвообръщението и дишането не стават правилно, ти си осъден, никакво постижение не може да имаш.

Та казвам: Постижението е в светлината. Светлината, свържете я с нашия ум. Топлината е свързана с нашите чувства. Доброто е свързано с физическия ви живот. И тогава може да имате въпрос за постижения. По някой път вие искате да ви обичат хората. Ни не може да обичаш един човек с тънки устни като косъм. Ти не може да обичаш един човек, който има сплеснат нос като човката на някоя сврака. Се може да обичаш който има чело сплеснато като триъгълник нагоре. [Божеств. импулс, с. 652]

За да бъде свободен на физическия свят, човек трябва да има правилни отношения към окръжаващите. За да бъде свободен в духовния свят, човек трябва да бъде добър, да носи велик морал в сърцето си. За да бъде свободен в умствения свят, човек трябва да бъде философ, да има права мисъл. ... като съберете царя, добрия човек и философа на едно място, вие образувате един триъгълник. Царят образува основата на триъгълника, а добрият човек и философът – останалите страни на триъгълника.

През тази година ви давам задачата да търсите царе, добри хора и философи, и то първокласни. [95, с. 75-76]

В какво се изразява доброто? – В прави и светли мисли, във възвишени чувства и в благородни постъпки. [18, с. 92]

Дуалност

... всички постъпки, които при излизането си от даден център вървят по права линия, а при движението си в пространството образуват крива линия, наричаме добри, хармонични, красиви. Само красивите и прави постъпки носят печалби за човека. В началото на добрите постъпки човек губи, но в края всякога печели. [10, с. 80]

Трансформиране

Доброто служи за това, за да се превърнат енергиите на злото в сили, които да са подчинени на доброто. [113, с. 95]

Правенето на добро е един от новите методи за самовъзпитание. Ако човек не прилага доброто, каквито усилия да прави, нищо не може да направи, никаква промяна не може да настане в живота му. Всеки сам може да промени условията си; Всеки сам може да произведе промяна в своя живот. Доброто е магия, с която човек превръща отрицателните сили в положителни. [48, с. 26]

Добрите хора са трансформатори на божествените енергии. Онази мощна енергия, за да се приспособи към човека – човек трябва да бъде добър. ...

Ако вие не познавате Бога вътре в себе си, вие не може да познаете онзи, когото Той е пратил. [54]

Какво трябва да се прави сега? Фарисейското учение да се превърне в любов, а садукейското в мъдрост. Както учените превръщат водата в пара, а енергията на парата в електричество, така и вие трябва да научите този велик закон за трансформиране – да превръщате злото в добро. Не е лошо нещо злото, но кога? Когато се използва като сила за трансформиране на всички отрицателни сили в добро. [54]

... числата като статически величини имат един смисъл, а като динамически – друг. Ако говорим за мъжа и за жената и двамата представляват единици, но мъжът е динамическа единица, а жената – статическа.

Като ученици на Велика школа, вие трябва да се учите да превръщате числата и енергиите, които те съдържат, от статически в динамически, от динамически в статически; от положителни в отрицателни и обратно. Това значи да превръща човек злото в добро. ... Добро можете да правите на онзи, в когото се проявява Божествения живот. Който пръв почувства в себе си Божествения живот и отвори сърцето си, за да го приеме, той ще получи Божественото благословение. Той е направил добро сам на себе си. Щом може да направи добро на себе си, той може да направи добро и на своите ближни. Още със ставането си от сън, човек трябва да облече дрехата на доброто, т. е. да бъде готов във всички случаи на живота си да прояви доброто. Ще кажете, че от дълго употребяване дрехата ще се изцапа и изтърка. Не се страхувайте! Дрехата на доброто е вечна. Колкото повече се употребява, толкова по-хубава става тя. Правете добро непрестанно и не се страхувайте от осиромашаване. Доброто внася нови подтици, сила и живот в човека.

[109, с. 50-51]

Равновесие

Добрият човек сух ли е или влажен? В добрия човек светлината и топлината са пропорционално разпределени. Добрият има достатъчно сухота и достатъчно влага. Щом има само сухота, спрян е процеса на развитието. Щом се спре един процес в природата, щом растенията спрат да се развиват, стават сухи. [42, с. 237]

Дело, прилагане

В делата ти да има доброта. [112, с. 218]

Не направиш ли едно добро дело, макар и микроскопическо, този ден е загубен за теб. [113, с. 82]

... когато се отказваш да правиш добро, ти прекъсваш течението на онези сили, които оформят брадата. Добрите дела оформят брадата. Да бъдеш добър, да правиш добро в живота, трябва воля. Без воля човек не може да върви нагоре, по възходящата посока на своя живот. [54]

Доброто трябва да се прояви, без него нищо не може да се постигне. Когато някой намисли да прави добро, всички трябва да го подкрепят. [112, с. 55]

Срещал съм вярващи, които повече философстват, а по-малко вършат добро. Благодарение на това философстване, хората се отдалечили от пътя на истината. [58, с. 77]

Добрината е нещо реално. Някои хора искат да я определят като нещо субективно. Не, тя е конкретна. Добрината седи в малките, микроскопически, но реални неща. Ти не можеш да бъдеш добър, без да направиш добро. [53, с. 248-249]

В бъдеще вие ще обичате близките си и приятелите си не за това, което те правят за вас, но за това, което вие може да направите за тях. [113, с. 101]

За да расте правилно, човек никога не трябва да се сравнява с другите, да се поставя по-горе или по-долу от тях. Той трябва да върши добро, да изпълнява волята Божия и за нищо друго да не мисли. [65, с. 163]

Помнете: леността е майка на злото, а прилежанието – майка на доброто. [10, с. 33]

Не върши ли човек добро, злото се ражда. Злото, което сега съществува в света, е неизползвано добро в миналото.

Злото произтича от един неустановен ред. То е един свят на произвол. [139, с. 73]

Единствената сила, единствената реалност, която може да се приложи в живота, това е доброто. Само разумният може да бъде добър; само добрият разбира същината на живота. [104, с. 173]

Всяко добро, което не се е приложило, е станало зло. Абсолютното добро в света е превърнало всички ония елементи на зло, защото доброто не се е приложило. Следователно, доброто ще превърне злото и светът ще се промени. Казва Писанието: Бог един ден ще превърне всичкото зло в добро, и противоречията ще се премахнат. Тия противоречия, които сега съществуват в нашия организъм, в мислите, в сърцето. [19, с. 76]

Ако вие не правите резюме от лекциите и не вадите от тях поне една мисъл за приложение, вие ще приличате на затворени шишета, съдържанието на които не се използва. Ако не прилагате новото, ще дойде старото, което носи страдания. Съдържанието на новото е доброто. Каквото мисли или чувства човек, трябва да влага в него доброто. Без доброто като основа на живота, няма успех, няма радост, няма и живот. [54]

Всяко нещо, което не се прилага, се вкисва. Същото се отнася и до знанието. Всяко знание, което не се прилага, се вкисва. [141, с. 33]

Чрез прилагане на доброто, човек може да решава и най-мъчните задачи в живота си. Прилагайте доброто в живота си, за да придобиете повече светлина в умовете си, да станете силни и свободни. [105, с. 172]

Добър човек е онзи, който може да приложи доброто в даден момент. Добрият човек е безпристрастен. Той гледа еднакво на всички хора. В него няма лицеприятие. Той дава правилна преценка на всички живи същества и определя отношението си към всяко същество според естеството му. [105, с. 153]

Има смисъл да плаче човек, когато е изгубил възможност да направи едно добро, да послужи на някого. Това е истинска загуба. Всичко друго е освобождаване. Открадването на парите е освобождаване на човека от

излишен товар, чрез болестите и страданията човек се учи. Това са уроци, които той трябва да научи. От човека зависи да бъде здрав или болен. От човека се иска работа и учение. [56, с. 218]

Откажеш ли се да извършиш едно добро, всякога се понижаваш. [113, с. 101]

Когато на човек му се представи случай да свърши нещо добро, той да не допуска никакво колебание. [72, с. 67]

Не мислете, че като правите добро, туй ще ви лиши от някакво благо. Напротив, доброто ще ви повдигне в очите на хората.

Затова не отстъпвайте пред никакви мъчности, когато трябва да направите едно добро. Бъдете смели, решителни, направете доброто и това добро да носи живот, светлина и свобода за вашите ближни. [139, с. 79-80]

... човек трябва да прави добро. Доброто неутрализира всички престъпления и злини, извършени в миналото. Ако не прави добро, човек се натъква на сторените престъпления в далечното си минало. [58, с. 144]

Щом ви обидят, вие трябва да забравите обидата. Намерете някой познат и постъпете с него така, както бихте желали с вас да постъпят. Така вие ще получите морално удовлетворение за обидата, която са ви нанесли. По този начин ще бъдете добър пример и на другите хора. Едно се иска от ученика: при каквото разположение да се намира, добро или лошо, той всякога трябва да е готов да послужи на своя ближн. Срещате човек, който носи голяма, тежка кошница, пълна с покупки. Спрете се, поемете кошницата, услужете му и после продължете пътя си. Каквато скръб и да имате, направете тази услуга и повече не мислете. Щом я направите както трябва, скръбта ви ще се превърне на радост. Правете добро на хората така, че никой да не ви вижда. По този начин вие ще развиете в себе си добри, положителни качества. [44, с. 175]

Новият живот изисква хора, които са готови да правят добро. Стане ли нужда да направят едно добро, те всякога казват: Мога да направя това добро. Щом може да прави добро, човек е здрав и силен. Чувате ли някой да казва, че не може да прави добро, той е слаб и болен човек. [62, с. 131]

Реално е това, което създава нещата. В този смисъл, човек е реален. – Защо? – Защото създава, т. е. може да твори. Човек създава постъпките си, изменя ги и ги подобрява. Реалните неща внасят подтик в човека за работа, за учене. Където няма растение, там реалността отсъства. Доброто е реално. Тъй щото, не е важно човек да бъде само добър, но да проявява доброто. Макар и микроскопическо да е доброто, то е еднакво силно, еднакво ценно, както и голямото добро.

[105, с. 176]

Онзи, на когото правите добро, всякога заслужава това, защото той е Бог. Това да е вашият идеал. Ще се изправите и ще кажете: "Ще го направя доброто, Господи!" В това е силата на живота. Ако вие не можете по този начин да постъпите, никога няма да намерите Господа и винаги ще сте в противоречия. [112, с. 339]

Работа

Всяка скръб показва, че една работа не е свършена; Всяка радост показва, че една работа е свършена. Щом намериш една работа несвършена и я свършиш, веднага скръбта ще се превърне в радост. Недовършените работи трябва да ги свършите. [113, с. 94]

... има два вида добро: едните работят по задължение, а другите – по любов. Такива трябва да са вътрешните им разбирания; така трябва да разсъждавате, за да се освободите от дребнавостите на живота. [13, с. 235]

Във всеки човек е вложено доброто.

Не мислете, че сега ще го добиете.

Трябва само работа, за да се прояви. [138, с. 254]

Щом искаш да станеш добър човек, ти трябва да работиш! В работата човек придобива светлина, знание. [145, с. 9]

Когато има правилни отношения към растенията и животните, човек има правилни отношения и към ближния си, и към Бога. Само по този начин той има условия да проявява доброто, което е вложено в него и да го развива. Както войникът се упражнява, за да се засили, така всеки човек трябва да се упражнява в правене на добро. [67, с. 8-9]

Задачата на днешния ден е да оживеете, да възкръснете, да намерите смисъла на истинския живот, да се освободите от задълженията си, да обикнете ближните си и простите с неприятелите си и да се заемете с правене на добро. [97, с. 129]

Всяко добро, което направим, и всяко добро, за което станем повод да се направи, то е в наша полза. А пък всяко добро, за което станем причина да не стане, то е в наш ущърб. Всички трябва да работим за поощрение на доброто в света. [60, с. 84]

Карате другите хора да работят вместо вас. Това не е право. За да се подмладите, работете. Видиш хвърлена хартийка, наведи се, вземи я. Ще се подмладиш най-малко с един ден. И най-малката работа, която човек свършва, го подмладява. Ако дигнеш сто сухи листа, сто дни ще се подмладиш. ... Вие не знаете колко енергия се съдържа в един ден на подмладения човек. Законът за доброто е закон за подмладяване. Законът за злото е закон за остаряване. Които искат да остаряват, да правят зло. Които искат да се подмладяват, да правят добро. ... В какво седи злото? Енергията в злото и в доброто е еднородна, само че енергията на злото не действа на място.

[43, с. 307]

Някои сестри ще носите по една тетрадка и молив и ако някой ви каже нещо важно, ще го запишете. А друга сестра, която слуша и плете, във всяка бримка ще вложите музика. Някой може да изплете фини плетки, шалчета, чорапчета и пр. Всяка една сестра трябва да си изплете най-малко по три или четири-пет чифта чорапи, шалчета, ризи и пр, а не да разправя, че този бил такъв, онзи бил онакъв. Всеки да работи, а не да казва, че хората не били добри, че не живеели добре. Работа, работа трябва. Работа от любов. За всички да има работа. ... Всеки трябва да има по едно изкуство. На всички да помагате. [27, с. 98]

Цял месец мислете върху доброто, като основа и единица мярка на нещата, като начало на живота. Щом помислите за доброто, кажете си: Аз съм добър, защото Бог ме е направил добър. ... Работете съзнателно за проявяване на доброто в себе си и след един месец ще видите какъв е резултатът на вашата работа.

Ще кажете, че тази работа е мъчна. Каква мъчнотия има във възприемане на светлината, на въздуха и на храната? Отвори очите си и светлината сама ще мине през тях. Разшири дробовете си, и въздухът сам ще си направи път. Отвори устата си и храната сама ще влезе в нея. Малко се иска от човека. Освободете се, за да се прояви доброто във вас. [105, с. 53]

Като се върнете по домовете си, влезте в скришната си стаичка, т. е. вашата душа и с едри букви си напишете: Всичко, което е добро, мога да приема. Всичко, което е добро, мога да приложа. Когато искам да направя някакво добро, няма сила, която може да ми противодейства. Всичко мога да направя чрез живия Господ на Любовта, Който е създал всичко в света.

... Когато гърмежите започнат да се чуват, когато земята започне да играе под краката ви, кажете си горните мисли и не се страхувайте. Нека тия мисли останат във вас за всички случаи в живота ви. [30, с. 206]

Образец, идеал

Едно направено добро никога не се забравя. То е записано в Божествената книга, понеже е любовен акт и като такъв, той се помни в Божествения свят за вечни времена.

Всеки, който прави добро, става идеал за другите. [139, с. 79]

Една добра постъпка несъзнателно може да спаси човека. Може да си един престъпник, но като видиш един човек, че прави добро, тази мисъл влиза в подсъзнанието ти и работи и след 5-6 години в тебе се заражда желание да постъпиш и ти като него. Затова всички хора трябва да бъдат внимателни, защото само една тяхна постъпка може да повдигне или да спъне човека. Затова още повече ръководителите и учителите на народа трябва да бъдат жив образец, защото те съзнателно или несъзнателно заставят другите да постъпват като тях. [6, с. 19]

Всеки, който прави добро, става идеал за другите. Доброто ви повдига в очите на другите. [54]

Ти постъпи добре, да дадеш пример на другите. [68]

Пожелайте искрено в себе си да направите едно добро дело, каквото никога не сте правили; да се примирите с всички ваши близки, с които сте в лоши отношения, да се пожертвате за ближния си, с което да го повдигнете. Стремете се към тези неща, без да се спирате пред обидите и огорченията, които близките ви причиняват. [128, с. 225-226]

Щом някой каже: "здрав човек", аз подразбирам всички качества на добрия човек. Кажат ли ми, че той обича да пее, същото разбирам; кажат ли, че се моли – този човек не може да бъде лош човек, той е добър, изправен и благонадежден човек. [116, с. 58]

Доброто само по себе си е добро. То не се нуждае от външен израз. Силата на светията не се състои във външния израз. Външно може да не познавате светията, но той се познава от доброто, което проявява към всички живи същества. Ако влезе в двора ви, веднага ще се познае, че е минал някой добър, свет човек. Ако мине през двора на някой сиромаш, сиромашията ще излезе навън. Ако мине през двора на някой болен, болестта ще го напусне. С една дума, където влезе светията, непременно ще внесе някакво благословение. Под думата "двор" разбирам частната собственост на човека. Където мине, светията произвежда някаква промяна в човека: в неговия организъм, в неговите мисли, чувства, разбирания, т. е. в неговата частна собственост. Скъперникът ще каже: От днес нататък отворям касата си и я пушам да тече. Не искам вече да държа крановете на моята чешма затворени. [11, с. 221-222]

Изящество, финес

Ние казваме: "Той е добър!" Един човек, който няма добри очи, добри уши, добър нос, добра уста, не е добър човек. За мене добър човек е онзи, който има добри крака. Знаете ли какъв трябва да бъде добрият крак? И ръката ви трябва да бъде добра, и носът и пр.

Добрият човек трябва да има една отлична глава. На добрия човек и дробовете му трябва да бъдат добри, и стомахът му трябва да бъде добър. Всичко в него трябва да бъде в изящно положение – както Бог го е направил. Това е смисъла на живота! [60, с. 160-161]

Кожата на добрия човек има повече пори, повече клетки, отколкото кожата на престъпника. Нервната система на добрия човек има повече разклонения, повече образувания и е от по-фина материя. У лошия човек нервната система е първообразна и с по-малко разклонения. Същото е и с артериалната и венозната система. Същото е и с гънките на неговата мозъчна система. В мозъка на добрия човек има повече клетки, отколкото у лошия. Пръстите у лошия човек са съвсем отъпели, той не е тъй чувствителен, както добрия. В клетките на неговия език, на неговия нос също става известно отъпяване. Той не вижда нещата надалеч. Само близките работи вижда. Неговият ум е утъпен, той не вижда далечни неща. Ето защо, под думите "добър" човек, или човек на "Истината", или човек на "Мъдростта" или човек на "Любовта" разбирам хора със съвсем друг строеж от този на обикновения човек. [90, с. 14-15]

Сега

В приложението на доброто време и пространство не съществуват. Доброто има отношение към духовния свят, а не към физическия. Следователно, време и пространство съществуват само във физическия свят, а не в духовния. [10, с. 84]

Вие можете да бъдете добри моментално. За да бъде човек добър, не се изисква нито един час време, а даже нито една минута, то е извън времето и пространството. Всички хора, които стават добри, те стават такива в един момент. То е състояние на съзнанието, което зависи от интензивността на неговата светлина. Проблесне ли веднъж светлината в съзнанието, всички утайки от него моментално изчезват. И в Писанието е казано: Човек може да се новороди. За този момент на съзнанието именно се говори. Той е един кратковременен момент: изведнъж можете да станете добри и изведнъж можете да станете лоши. [108, с. 217]

Щом намислиш да направиш едно добро, трябва да го направиш моментално извън времето и пространството. Отлагаш ли, нищо не излиза. Или започнеш ли да ровиш направеното добро, да видиш дали е хванало корен, или не е хванало, пак нищо не излиза. Доброто е мощна сила. В него е скрит един възвишен, чист и свят дух. Тури своя дух в тази свещена форма на доброто и не се плаши! Някой мисли, че доброто е мъртво нещо. Не е така. В твоята свещена идея, чрез която си решил да направиш едно добро, влиза един свят дух, който ще освети това дело и ще покаже, че животът на онзи, който служи на Бога, всякога се реализира. [86, с. 6]

Добрината на човека зависи от момента. В един момент човек може да стане добър, а хиляди години се изискват да се прояви добродетелта в своята същина. Това вече е в проявлението на доброто като Божествено начало, но изменението на човека става моментално. Има тъй наречените Божествени минути. Често аз ви говоря за думата "сега", като ви казвам, никога да не туряте в ума си момента "утре". Между "сега" и "утре" има един промеждутък, има тъмнина, земята се е завъртяла веднъж, и в тази тъмнина ти ще заспиш, връзката между твоето сегашно и утрешно съзнание ще се измени. Ти като започнеш някоя работа, кажи "сега". Вечерта, като си лягаш, няма да кажеш "утре", ще кажеш пак "сега". Станеш, пак кажи "сега"; ден, два, година, то е все "сега".

Туриш ли в мисълта си думата "утре", веднага в съзнанието ти ще се зароди една междина, ти ще загубиш съзнание и трябва да си спомниш това нещо пак наново. Някои казват: утре ще направя тази работа. "Утре", това е човешко, "сега" е Божествено. Ние трябва да започнем с човешкото и да свършим с Божественото в живота. [83, с. 14-15]

За всеки ден има определено само по едно добро дело. Направиш ли го, ти си осмислил живота си. Туй добро дело е първата целувка, която трябва да дадеш на Брама. [88, с. 31]

Досетливост се изисква от ученика. Той може да прави добро всеки момент. Имаш един беден другар. Вземи един килограм хляб и го занеси в дома му, точно когато се нуждае от него. Ама далеч живеел другарят ти, краката те болели – нищо не те извинява. За доброто няма никакво извинение. Щом занесеш хляба навреме, задачата ти е свършена отлично. [39, с. 141]

Изхвърлете злото от ума си и съсредоточете се към доброто, за което са дадени време, място и условия. За доброто е дадено всичко. От човека се иска желание само да прави добро. Желанието е от човека, а времето, условията и мястото са дадени от Бога. Като живее с доброто и го прилага, човек може да се справи със съдбата си, т. е. да подобри лошите условия на своя живот. От всички се изисква разумност и будно съзнание, да не отминете времето и мястото, определено за доброто, с цел да направите някакво зло. Това е метод за придобиване на добри условия. Пазете свещено мястото и времето, които Бог е определил на човека за правене на добро. [11, с. 136]

... в доброто, колкото повече човек дава, толкова е по-добре за него самия. Но щом рече човек да направи едно добро и не го направи навреме, а го разваля, то след това и да го направи, само ще загуби. Затова всяка добра мисъл се постарайте да реализирате тъй, както първоначално е проникнала във вашия ум, без да я изменяте. [6, с. 61]

Доброто трябва да се направи навреме. То няма да ти отнеме много време, но когато го вършиш, то изисква ума ти, сърцето ти, волята ти, душата ти и духът ти да бъдат напълно съсредоточени през ония минути, докато правиш доброто.

В доброто не трябва да има отлагане. Щом намислиш да направиш едно добро, трябва да го направиш моментално, без отлагане. Отложиш ли, моментът е пропуснат. [139, с. 78-79]

Има само лоши навици, а добри навици няма. Според мен само лошото може да бъде навик, а доброто не може. За злото има навик, но за доброто няма никакъв навик. Щом постъпвам добре, това вече не е навик, то е разумен стремеж на Любовта. В Любовта няма навици. В Мъдростта няма навици. В Любовта и в Мъдростта има един вечен прилив. [72, с. 14]

Връзка

Някой ще каже: Любовта свързва хората. Не, днес доброто е единствената материална връзка, която свързва хората. Тъй щото, рече ли човек да прояви своята любов, преди всичко той трябва да признае доброто в себе си и във всички хора. Доброто е първата връзка между хората. Бог е поставил доброто като основа на живота. Щом е така, човек никога не трябва да казва за себе си, че не е добър. Каже ли, че не е добър, той отрича първата връзка в живота. Доброто е първата връзка между душите на всички хора, без разлика на това, дали те са на земята или на небето. Съзнае ли човек своята първа връзка, той може да извика от другия свят когото пожелае и да влезе в общение с него. По същия начин и него могат да повикат от невидимия свят за разговор и после пак да го върнат на земята. [120, с. 8]

Доброто е първата връзка в живота.

Доброто е първата връзка между хората. То е единствената материална връзка, която истински свързва хората. Нещо повече – доброто е първата истинска връзка между душите на всички хора, все едно, дали са те на земята или на небето. [139, с. 79]

Не отстъпвайте пред никакви мъчности, когато трябва да направите едно добро. Всяко направено добро е една връзка, която постоянно се усилва. Постоянно трябва да правите такива връзки – не само веднъж. [139, 80]

Щом помогнете на човека в критически момент на живота му, вие имате възможност да направите връзка с него, да станете добри приятели. Знанието, което човек има, говори за самия него. Знанието, което помага на хората, само проповядва. [65, с. 235]

Верига

Аз наричам добър, идеален човек този, който е снизходителен към всички хора, който не прави разлика между никого и обича всички хора разумно, т. е. вътрешно, в себе си. [114]

Понеже Божественият закон е колективен, той засяга изведнъж всички. Като направиш добро на един човек, туй добро се отнася за целия свят, от него се ползват всички. [54]

Когато вие вършите едно добро, имате доброто съдействие на всички разумни същества. Доброто не е само за едно същество. Доброто е общо за всички. Истината е обща за всички. Любовта е обща за всички. Ако някой обича някого, той има съдействието на всички, които обичат. [54]

Човек не може да бъде добър, ако чувствата му не са свързани с чувствата на добрите хора.
[8, с. 204]

Някой път изпитвате скръб, понеже някъде в света един човек е нарушил Великия закон на доброто.
Друг път изпитвате радост, понеже в някоя част на света един човек е изпълнил малкия закон на доброто.
[138, с. 302]

Ти отиваш при една бедна вдовица да ѝ помогнеш. С това даваш потик на хиляди хора да направят добро. Това е закон. В даден момент ти не си изпратен при всички бедни, а само до един. Ти си едно звено в природата. И ако ти се откажеш да вървиш напред, то мнозина не ще се мръднат. [138, с. 303]

Казвам: в доброто всички трябва да живеем добре, за да може естествените сили, които Бог е вложил във всички хора, да се проявяват по един естествен начин. В добрия живот тази физиология върви по един естествен начин, преливането става естествено. Ако едно общество, един народ или цялото човечество живее в този закон, хората ще бъдат здрави. Много малко болести ще има и страданията ще бъдат малки. А сега, понеже няма връзки между хората, страданията са големи. Казвам: живеете добре, за да бъдете във връзка с всички добри хора, със здравите хора. [72, с. 54]

Човек развива доброто в себе си, когато дружи с добри хора, или когато дава възможност на доброто в себе си да се прояви навън. [8, с. 302]

Когато някой прави добро, той не трябва да има предвид своя личен интерес, но доброто на всички хора, на цялото човечество. Защо? – Защото всички хора са свързани помежду си. Те представят халки на една верига. Следователно, когато един човек върви в правия път, и съседът му ще върви в правия път. Ако първият не върви в правия път и съседът му ще върви по неговия път.
[143, с. 310]

Понеже Божественият закон е колективен, той засяга изведнъж всички. Като направиш добро на един човек, туй добро се отнася и за целия свят. Дали хората ще знаят за това или не, за Божествения свят е безразлично. Факт е обаче, че от това добро ще се ползват всички. Затова казвам: да правиш добро, това е един свещен акт, защото по този начин ти предизвикваш Бога да се прояви чрез тебе в своята доброта, в своята любов, мъдрост и истина.

Няма по-велик акт от този да направиш едно добро.

Колкото и да е микроскопическо това добро, то е един благороден акт, за който всички на небето стават на крака, понеже в доброто е скрит Бог. [139, с. 78]

Благото на едного е благо за всички. Ако един човек изгуби благото си, цялото човечество също губи. Когато Адам изгуби живота си и цялото човечество го изгуби. Когато внесем доброто в една душа, ние го внасяме във всички души. Не можем ли да внесем доброто в една душа, не можем да го внесем и в цялото човечество. Този закон има отношение и към отделния човек. Ако можете да внесете доброто в една своя мисъл или в едно свое желание, вие го внасяте във всичките си мисли и желания. Когато доброто като динамична сила влезе в една ваша мисъл, в едно ваше чувство и в една ваша постъпка, то влиза във всичките ви мисли, чувства и постъпки и спасява живота ви. Достатъчно е доброто да проникне само в една ваша мисъл, за да обхване всичките ви мисли. То лесно се размножава. Турете доброто като магнит в една своя мисъл и не се безпокойте. То ще събере около себе си всички останали мисли. Така се пести и време, и енергия. Внесе ли доброто в една своя мисъл, чувство, или постъпка, то отваря път на Божественото в човека. Намерите ли този път, свържете се с Божественото, застанете на негова страна и за нищо на света не го жертвайте. Който постъпва по този начин, никога няма да съжалява и ще живее в съгласие с доброто, с Великото в света. [54]

Сродяване

Всеки, който ви е направил добро, той може да се нарече ваш баща или ваша майка. [119, с. 116-117]

Оправяне

Доброто в човека, добрите хора, дават права насока на мислите на бъдещата култура на човечеството. Добрите хора създават добри семейства, добри домове. [37, с. 51]

Добрите хора в света са дошли, за да поправят света. И Бог и Учителите работят чрез добрите хора. Това са органи, това са проводници. Без тях светът не може да се поправи. Без добрите хора в света никаква идея не може да се лансира, никаква идея не може да се прокара. [42, с. 237]

Няма по-хубаво нещо за човека от това, когато той направи едно добро дело. Колкото микроскопическо да е това дело, човек изпитва вътрешно доволство в себе си. В този момент, като че всички същества по лицето на земята виждат това нещо и одобряват постъпката му. Този е пътят, по който човечеството може да се поправи. Във всички хора трябва да се всади мисълта, че те могат да направят това. [119, с. 174]

Слово

Ако кажеш на човека лоша дума, четири поколения ще плащат за нея. Ако добрите думи не траеха векове и хилядолетия, вие никога не бихте излезли от мочурлуците на този свят. Добре, че като си казал сто лоши думи, казал си една добра, за да се балансират. [Е речн 1, с. 246]

... като не знаете силата на думите, казвате: Искаме да бъдем добри. Знаеш ли какво значи да бъдеш добър? Като изговориш думата "добър", целият свят трябва да стане добър. Доброто трябва да дойде при тебе. Когато Бог произнесе думата "добър", целият свят ще стане добър. Понеже Той още не е произнесъл тази дума, светът не е станал добър. Когато Господ каже за себе си, че е добър, и ние трябва да станем добри. Той чака момента и ние да съзнаем, че сме добри.

... какво означават думите "добро" и "зло" от гледището на живата математика и геометрия? За да ги разберете, да проникнете в техния вътрешен смисъл, трябва да ги произнасяте така, че да станете господари на силите, които се крият в тях. Запример, ако сте неразположени, вие можете с думата добро да смените състоянието си. Направете опит да произнесете думата "добро" 100 пъти по един път в секунда. [54]

Щом станете сутрин, не на глас, а тихо в себе си кажете: искам да бъда добър. С проявяване на доброто у вас, ще почнат да се проявяват всички външни условия на живота, постепенно, не изведнъж. [68]

Почва

Добър да си не значи да си овца. Господ не иска овце, а иска добри и разумни хора. Добрите хора са ония, които не се вкисват. Вкисваш ли се, не си добър. Вие трябва да имате добра почва, да очистите ония вещества, които вкисват човека. Вашата почва е гнила, затова казва Господ, че семето, което паднало в тръните, заглушило се и не израснало. Друго паднало на камък и слънцето го напекло и то изсъхнало. Понеже в камъка не можало да хване корен, затова не порасло. Не се лъжете! Сега ако не си създадете почва, никога няма да я създадете. Отлагане няма! Доброто не отлагайте! Една добра мисъл ще привлече всички добри мисли, които ще помогнат да се свърши доброто дело. [15, с. 13-14]

Възприемчивост

Най-първо човек трябва да вложи в себе си идеята, че трябва да бъде добър. Той не трябва да бъде добър на добри дела, но добър по възприятие: за всяка нова идея в света, от каквато област и да е, в каквото отношение и да е, дали физическо, умствено или духовно, неговата душа трябва да бъде тъй отзивчива, че той да може да я възприеме и приложи в живота си. После той трябва да възприеме в себе си всички онези хубави форми, хубави образи, които не носят в себе си никакъв еротизъм. Например, ако аз извадя от джеба си една златна монета и ви я покажа, тя може да ви разврати. [147, с. 27]

Ново

Новото учение се налива в шишета, които сутрин се пълнят, вечер се изпразват. В никой случай съдържанието на новото учение не трябва да прекара нито една нощ в шишета. Всяка сутрин трябва да се

налива ново съдържание. Ако не прилагате новото, ще дойде старото, което носи страдания. Съдържанието на новото е доброто. Старото е лишено от доброто. Новото завършва с успехи, а старото с неуспехи. Каквото мисли или чувства човек, трябва да влага в него доброто. Без доброто, като основа на живота, няма успех, няма радост, няма и живот. Без доброто и знанието няма смисъл. [105, с. 175]

Магнетизъм

По какво се познават добрите хора? По своята магнетичност. Добрият човек е обвит с магнетична дреха, която не пропуска студа. Ако краката ви изстиват, доброто е слабо у вас. Ако ръцете ви изстиват, справедливостта е слаба. Ако очите ви недовиждат, нарушили сте някъде истината. Ако ушите ви не дочуват, нарушили сте мъдростта. [80, с. 325]

Първото нещо, към което трябва да се стремите, е да увеличите своята магнетична сила, да се отворите за възприемане и предаване на доброто. Това значи да забогатее човек. Много начини има, чрез които човек може да се отвори. Например той може да се отвори чрез науката, чрез религията, чрез изкуствата. За да не изпадне в еднообразие, той трябва да смесва тия методи, да развива едновременно и умствените, и сърдечните, и приложните си сили. [105, с. 217]

В духовно отношение магнетизмът е влага. Каквото е водата за градината, такова е магнетизмът за човешкия организъм. Без магнетизъм човек изсъхва. Всички хора, които имат малко магнетизъм са сухи, сприхави. Щом придобият магнетизъм, те се разширяват, стават разположени, весели. ... Ще си мислиш за Господа. Молитвата е работа, чрез която се придобива магнетична сила. [80, с. 68]

Обичате някого заради животворния магнетизъм, който изтича от него. Този човек е мек, магнетичен, предразполага хората. [80, с. 22]

Магнетизмът дава топлина. Когато в човек липсва магнетичната сила, той няма топлина. [80, с. 68]

Топлина

... има психически термометър, с който се измерва дали човек е добър или лош. Ако топлината се увеличава, и добродетелта му се увеличава; ако топлината му се намалява, и добродетелта му се намалява. Във физическия свят е точно обратно: повишаването на температурата влошава състоянието на болния; намаляването на температурата подобрява състоянието му и той постепенно оздравява. Повишаването на топлината в духовния свят е признак, че животът се увеличава. Колкото повече топлината се намалява, толкова повече и животът се намалява.

[132, с. 7]

Добрият човек гори. Гори и свети. Лошият човек нито гори, нито свети. [54]

Както огънят топи всичко, така светлината стопява тъмнината, любовта стопява омразата, истината – лъжата. Ако доброто във вашето сърце не може да стопи злото, какво добро е то? [54]

Красота

Когато красотата е само външна, тя е етикет. Ако има съдържание, тя е етикет на доброто. Ако доброто не седи зад красотата, тогава тя няма смисъл. [68]

Музика

Животът е най-хубавата музика, която трябва да се изучава. ... От очите на добрия човек излиза нещо светло, нещо радостно и весело. Музика има той в себе си. Това не е алегория, а действителност. На онзи, който живее по Бога, ангели слизат от небето да му пеят, както момците пеят на красивата мома. Така постъпва и поетът, като види едно кокиче, минзухарче или теменужка. Той взима перото и го възпява. [1, с. 169]

От добрия човек излиза приятна музика, хубава песен, която напомня звуци от някаква нежна арфа. Цяла симфония се чува от добрите хора. Добрият човек мяза на арфа, струните на която са нагласени по гъвкав начин, щото само от докосването на въздуха до тях, се чуват нежни, приятни звуци. Добрите хора се наричат свирещи арфи, от които, при най-малкото докосване, чувате да се разнася божествено дихание. При това, от добрите хора се отделя особен аромат, отдалеч още се усеща някакво благоухание. Има добри хора по света, които наричат светии.

[97, с. 79]

Една от проявите на добрия човек е сладкото, музикално говорене. Като говори музикално, той внася разположение в окръжаващите. Говорът е музика. Колкото по-добър и разумен е човек, толкова по-музикално говори. Когато слушате някой виден цигулар, казвате, че цигулката му не свири, но говори. Значи, инструментите, с които хората и в миналото, и днес си служат, не са нищо друго, освен метод за разрешаване на мъчни задачи в живота. [48, с. 303]

... страданията не са нищо друго, освен високите тонове на живота. Някой иска да стане светия, без да знае, че за светийство се иска знание, да взимаш високите тонове с най-голяма чистота. Ако не можеш да взимаш четири-пет октави нагоре, никакъв светия не си. Силата на човека е във високите тонове. И добродетелите са височини в живота. Реализираното добро представя най-високия тон в живота. Който иска може да вземе тоя тон – от него зависи. [54]

Вяра

За да стане вярата устойчива, трябва да има добродетел. Без добродетел вярата не е устойчива, няма основа, върху която да работи. Единствената магическа сила, която спонтанно работи, това е вярата. Дотолкова, доколкото ти вярваш, че вярата ти е в твоето подсъзнание, съзнание, самосъзнание и свръхсъзнание, тя е мощна. [19, с. 215]

Сега от всички се изисква стабилна вяра в доброто, да знаете, че никой не може да ви излъже. Защо? – Понеже Бог прониква целия свят. Всеки, който се опита да излъже кого и да е, той засяга Божествения Дух. [55, с. 26]

Вие искате хората да вярват във вас. Хората не могат да вярват във вас, ако не дадете нещо от себе си. [27, с. 137]

Аз познавам хората, зная кой от тях ще ме излъже, но все пак вярвам. Аз вярвам в доброто на човека. И при най-големите му слабости, аз вярвам, че има нещо добро в него, че той може да се изправи. Колкото пъти да ме излъже, аз пак вярвам, че ще излезе човек от него. Това е качество на Бога. Когато всички хора се откажат от някого и престанат да му вярват, Бог остава последен при него и му казва: Не се страхувай, тази работа ще се оправи. Ти ще успееш, ще излезе човек от тебе. И наистина, както казва, така става. [65, с. 218]

Положителната вяра е една мощна, творческа сила. И когато искате да постигнете нещо, вечер като си лягате, кажете си – искам това и това – с пълна вяра, че ще стане, както го искаш – като лягаш, пак си кажи. Опитайте и ще се уверите в силата на вярата. В туй отношение вярата предшества знанието. В знанието човек трябва да бъде много по-силен, понеже има по-голяма тежест. Вярвайте в онова, което Бог е вложил в главата ви, в сърцето ви и във волята ви – вярвайте и работете. И като си легнете вечерно време, кажете си – като стана, ще служа на Бога с всичкото си сърце и ще си науча всичките уроци и като стана сутринта, каквото съм казал ще го направя. Ако не го направите утре, пак повторете опита, докато имате резултат. По този начин човек може да развие дарбите си. Имайте например дарбата на певец – развийте гласа си, защото от това зависи вашето щастие. Като се научите да пеете и да свирите, вашата съдба се оправя.

[7, с. 35]

Разбиране

Що е погрешката? – Неразбрана добродетел. Що е добродетел? – Разбрана погрешка. [60, с. 10]

Раждане

Разликата между добрия и лошия човек се заключава в следното: лошият се мъчи и нищо не ражда, а добрият се мъчи и ражда. [148, с. 15]

Сила

Добрият е силен човек, лошият е слаб. Силният човек има условия да прави всичко, каквото желае. Всички хора искат да бъдат силни, но не знаят, че за да бъдат силни, първо трябва да бъдат добри. Доброто е основа на разумния живот. По естество човек е добър, но доброто в него трябва непрекъснато да расте и да се развива. Ако човек не расте и не се развива в доброто, животът му няма смисъл. [54]

Доброто за нас е един метод, чрез който можем да добием силата, която искаме в света и чрез която ще се повдигнем. Само по пътя на доброто ще се повдигнем в света и ще разберем смисъла на живота. Това е практичната страна в живота. [5, с. 136]

Всеки човек, който греша, е слаб човек. Всеки, който прави добро, е силен човек. [53, с. 275]

Силата на един добър човек е равна на силата на хиляда лоши. [36, с. 53]

Слаб си, защото не проявяваш доброто в себе си. Доброто прави човека силен. [54]

Добри може да бъдете само между добри хора. Но добрият човек сам по себе си трябва да бъде силен, за да може да направи и вредните елементи годни за своето естество. Не общувайте с тези, които носят отрицателни мисли, а с лица, които имат положителни мисли. [102]

По какво се отличава благодетелният човек? – По издръжливостта, по неуморността си. Като се върне у дома си от усилената работа през деня, той не се оплаква, че е уморен. Работата му го обновява, а не го уморява. ...

И тъй, като извършите едно добро дело и се върнете дома си, вие трябва да усещате в себе си прииждане на енергия. [77, с. 63]

Подтик

Доброто, като елемент в космоса, внася подтик във всички живи същества, във всички звезди и планети. [37, с. 51]

Радост

... радостта без добро не е радост. Тя произлиза от доброто. [54]

Щастие

Добрата постъпка прави човека вътрешно свободен. Щастлив е този, който живее добре и постъпва добре. [113, с. 114]

Който прави добро, той осмисля живота си и си отваря път към щастieto. Който прави зло, той обезсмисля живота си и си отваря път към нещастieto. ...

И тъй, за да се освободите от злото, давайте път на доброто в себе си. [11, с. 133]

Подмладяване

Ти като дойдеш до тридесет и три години, повече не може да станеш. Който стане повече, той е виновен. Старото на земята произтича от престъпленията. Човек остарява от престъпления. ... На земята законът е такъв. А в небето правят добро, затова се подмладяват. Всяка хубава мисъл, колкото и малка да е тя, подмладява. Всяка една добра постъпка, колкото и да е малка, подмладява. [27, с. 149]

Растене

Доброто постоянно расте и се увеличава. Който прави добро, той постоянно печели и израства. [65, с. 230]

Свежест

Доброто държи тялото в свежо състояние. Ако не е доброто, човек ще се разложи на части. Доброто носи здраве и свежест за сърцето. [112, с. 207]

Насърчение

Да насърчиш човека, да му кажеш една добра дума, да го подтикнеш да върви напред, в това седи Божественият метод. Божественото се застъпва за себе си. Това значи, че във всеки човек е скрито Божественото начало. Веднъж дошъл на земята, човек има своя мисия, която трябва успешно да свърши. [28, с. 202]

Създаване

Доброто оперира със събиране и умножение, а злото - с изваждане и деление. Вълкът, например, знае да изважда и да дели. Първо той се приближава до кошарата, изважда една, втора, трета овца от стадото, занася ги някъде в гората, дето започва да ги дели. Той знае делението по всички правила, а не само на теория. Доброто пък създава нещата. Следователно, всички процеси у нас, които делят, трябва да се ограничат.

Това е философия, това е наука. С това именно се занимава окултната наука. Тя дава методи на човека за развиване на Божественото в него, което твори. [57, с. 41]

Победа

Победа има само в доброто. И злото побеждава, но в края на краищата, тази победа има обратни резултати. Победа има само в доброто – в закона на любовта, мъдростта и на истината.

[134, с. 231]

Свобода, освобождение

Когато човек направи престъпление, губи свободата си. Когато прави добро, придобива свободата си. [138]

... свободата се добива само при правене на добро. От една страна правенето на добро е метод за придобиване на свобода, а от друга – метод за усилване на ума. Запример, от двама ученика по-големи условия за развиване на ума си има онзи, който помага на своите другари. [44, с. 22]

Добрият човек е извън всякакви закони. Той сам е закон. Ако поставите добрия човек в известни рамки, вие го ограничавате и той губи добротата си. Доброто се развива само при свобода. Тази е причината, поради която човек се стреми да бъде свободен. [104, с. 153]

Светлина, Слънце

Белият цвят означава доброто. Стрежете се към белия цвят, за да се свържете с доброто. Дето видите бял цвят – на цвете, на къща, измазана бяло, свързвайте го с доброто. Така ще минавате от видимото към невидимото. Като видите някое бяло цвете, спрете се пред него и кажете: Искам да бъда бял, добър и чист като това цвете. Мислете често за белия цвят, за доброто и за чистотата, за да се облечете в нова дреха – в дрехата на новия човек. Това е прост метод, с който можете да си помогнете. Ако си недоволен или неразположен, мисли за доброто. Така ще съблечеш старата си дреха и ще облечеш нова. [32, с. 94]

Черното поглъща, бялото – отразява. Основите са черни, а киселините – бели. [54]

Доброто излиза от светлината, а човек така съчетава условията, че дава възможност на светлината да се прояви. [54]

Желая на всички да светнете, да бъдете носители на светлината. [54]

Както слънцето дава своята светлина и топлина на всички и всякога, така и добрият човек всякога и към всички проявява своите добри качества. Колкото по-отворен е човек към него, толкова повече може да получи. [39, с. 112]

И вие сте от слънцето, но сте забравили това, а аз зная. – По какво се познава кой човек е от слънцето? – По добрия му живот. Хората от слънцето живеят добре. Който не е от слънцето, не живее добре. Едно време земята е била в слънцето, но по-късно се отделила от него. [18, с. 61]

Условията на земята коренно се отличават от тия на слънцето, понеже земята, сама по себе си, поглъща повече енергия, а дава по-малко. На това обстоятелство се дължи и грехът. ...

Слънцето асимилира най-малко енергия в сравнение с другите тела, вследствие на което то изпраща тази грамадна енергия, която се развива у него, до всички членове на неговата система, като им поддържа живота. Следователно, всяко тяло, което поглъща малко енергия навътре, а изхвърля повече енергия навън, може да стане център на нов живот. Приложете тази философия и във вашия живот!

Мнозина запитват: "Как да се повдигна? Как да намеря Бога? Как да се облагородя?" Казвам: поглъщайте по-малко енергия, а изпращайте повече навън! Тази мисъл Христос е изразил в следния стих: "Даром сте взели, даром давайте!" То значи: всичката енергия, която човек е получил от Бога, той трябва да я изпрати в

пространството, да може Божественият Дух да я използва за неговото напредване. От спазването на това правило зависи и нашето развитие на земята.

[51, с. 14-15]

Слънцето изгрява за теб. Като изгрее Слънцето, трябва да мислиш. А на обед, като напече, казва: "Бъдете добри". Като дойдат гладните години, гладът идва, за да накара хората да бъдат добри. Когато гладува и жадува, тогава човек може да придобие онова възвишеното и благородното. Казвате: "Защо Господ ми е дал този глад"? Гладът е онази мощна сила, която те кара да придобиваш благородното и възвишеното. [Божествен импулс, с. 653]

И тъй, основната мисъл, която трябва да остане в съзнанието на хората е следната: давайте повече, асимилирайте, поглъщайте, по-малко! Имайте характера на слънцето! [51, с. 21-22]

Ближен

Когато правите добро на ближния си, вие го правите на себе си. В този закон няма никакво изключение. Кажете ли някой, че не е разположен да прави добро, той сам се ограничава. [138, с. 257]

Всяко нещо, което правим за другите хора, ний го правим за себе си. Има един закон в природата: каквото направиш за другите, ще се върне върху тебе. И каквото другите хора направят за нас, ще се върне върху тях. Та в това отношение трябва да бъдем най-разумни, да изпълним разумно Волята Божия, за да се въдвори Царството Божие в отношенията между хората. [27, с. 104]

Постът подразбира въздържане от зло, от престъпване на Божия закон, а не от ядене на хляб. Когато човек пости, той трябва да има предвид мисълта да даде през този ден храната си на някой, който е гладувал и е изгубил равновесието си. Който пости, той трябва да подкрепва своя гладен брат, защото никой не живее за себе си. [53, с. 93-94]

Раздели половината благо, което имаш с ближния си. Щом влезеш със своя ближен в този закон, идва вторият закон, според който "дето са двама или трима събрани в Мое име, там съм и аз". Дето е Бог, всички работи тръгват напред.

Този е първия закон, който всички хора трябва да научат. [42, с. 83]

Представете си, че срещате човек, който се е отчаял, обезсърчил, решил да се самоубива. Какво трябва да направите? Колкото важна работа и да имате, вие трябва да се спрете пред този човек, да се поразговорите с него, да му посвирите, или попейте малко, да го помилвате, за да види той, че доброто съществува в света и да се насърчи да живее. Погледнете този човек в очите, помолете се заедно с него и му кажете, че е добър, че хората не са го оценили, но ще дойде ден да го разберат, за да му отдадат заслужената почит и уважение. [28, с. 201]

Трябва да се радвате не само на вашите придобивки, но и на придобивките на всички, защото ако не сега, то в бъдеще те ще станат и ваши. Доброто, което другите придобиват, ще бъде ваше добро. И доброто, което вие придобивате, ще бъде добро на другите. Затова всички трябва да се обичат. И всички трябва да знаят, да бъдат щедри, да дават. Това, което вие и другите придобивате, един ден ще бъде общо достойние. Това е Божественото благо, което хората ще придобият, когато разберат този закон. [43, с. 83]

Ако не познаеш безграничната любов в граничната, ти си изгубил всички случаи в живота си да познаеш любовта. [81, с. 315]

Вие трябва да намерите душата на онзи, когото обичате. Тя има божествен произход. В нея Бог живее.

Намерите ли душата на човека, вие ще бъдете готови на всякакви жертви.

Който иска да намери Бога, трябва да Го търси в брата си, т. е. в своя ближен.

Вие трябва да се запознаете с Божията Любов в прекия й смисъл, тъй щото да дойдете до положението във всеки човек да виждате Бога, т. е. доброто. [54]

Даване

Като дойде някой при тебе, дай му нещо. [68]

Давайте и ще ви се даде, мера добра, натъпкана, стръсена и препълнена. [Ев. Лука 6:38]

Човек обича онова дърво, което дава плодове. [109, с. 145]

Ако 365 дни наред давате зрънца на птичките, работите ви ще се подобрят. Дълбок смисъл се крие в тази обхода към птичките. Ако не хвърлите зрънца на нивата, нищо няма да израсте. Всяка мисъл, всяко чувство, хвърлени навреме дават добри плодове. [47]

Кое е хубаво – да вземаш или да даваш? Да даваш е по-хубаво. Следователно, във всинца ни трябва да има желание да дадем нещо от себе си. Всеки трябва да има в себе си желание да дава. Всеки трябва да даде нещо от себе си. [53, с. 260-261]

Когато е във връзка с разумния свят, мисълта крие в себе си мощна, магическа сила. За да бъдеш във връзка с този свят, първо трябва да имаш желание да дадеш, а после да вземеш. Силен човек е онзи, който първо дава, а после взима; слаб е онзи, който първо взима, а после дава. Това е закон. Ако държиш в ума си мисълта първо да вземаш, а после да даваш, ти си човек със слаб характер. Ето защо, още като станеш от сън, ще си помислиш какво можеш да дадеш от себе си. [140, с. 210]

Като ученици на Великия живот от всекиго се изисква готовност да споделя благото, което има, с ближните си. Ще каже някой, че малко му е дадено, не може да дава нищо. Не е така. Колкото малко и да имаш, все можеш да дадеш нещо от себе си. При това, изкуство е да се радваш на малкото, което имаш, и на малкото, което ти се дава. [10, с. 195]

В страданията вие давате израз на нещо. Без страдания вие няма да имате никакъв израз. ... За онзи, който разбира страданията, те са много малки; който не ги разбира, за него са големи. Колкото повече не разбираш страданията, толкова по-големи стават. Един камък, който не разбира, дойдат с чук да го чукат, за да разбере нещо. Казват: "Трябва да разбираш, трябва да дадеш нещо." Нищо не си дал. Камъкът казва: "Чакай, вземете от чуленото. [27, с. 142]

Първото нещо, което се изисква от всички хора е да проявят доброто, което е вложено в тях. Без доброто животът няма основа. Още със ставането си от сън, човек трябва да си постави за задача да направи едно добро, което до вечерта още да принесе своя плод. Значи, ще посадиш семето на доброто, ще го полееш да расте и ще го наглеждаш. Вечерта ще отидеш при него, ще обереш плода му и ще го принесеш дар пред Божия олтар. Така постъпва всеки баща. Той се връща вечер от работа и носи на децата си нещо за ядене, или някакви играчки. В който дом влезете, трябва да носите нещо хубаво – всеки според възможностите си: музикантът ще принесе в дар нещо от своята музика, художникът – една от своите картини, добрият човек – своето добро, което е подобно на аромата на цъфналите цветя, които отдалеч привличат работните пчелички.

[26, с. 57-58]

Всякога, когато човек дава толкоз, колкото приема, той е здрав. Щом престане да дава или дава по-малко, той заболява. ... природата не обича лакомията.

В ада отиват всички хора, които са вземали повече, в Небето отиват всички, които са вземали по-малко. Че то е по онези физически закони: всички тежки тела падат на дъното на океана, а всички леки тела излизат нагоре, отиват в рая. Някои питат как да идат в рая. Лесно! Освободи се от всички тежести, които имаш, освободи се от твоето тщеславие, освободи се от своята гордост, освободи се от чувството, че си всесилен, че всичко можеш да направиш, възприеми онази светлата мисъл на Любовта, влез в положението на всички хора, приеме, че всички имат страдания и несгоди, влез в тяхното положение, после започни да мислиш. Виж защо Господ ги е създал и веднага ще влезеш в рая.

... допуснете, че някоя ваша сестра е изгубила всичкото си състояние, няма никакви пари, къща, никакъв имот, намира се в безизходно положение. Вие как ще ѝ помогнете? Тази от вас, която има повече, нека ѝ даде едно супниче, друга – тиганче, трета – възглавница или някоя постелка и т. н. Ще видите как в скоро време тя ще се съвземе. Това са форми, с които искам да схванете мисълта ми. Помагайте на всеки с това, от което се нуждае. Някой няма търпение – дай му твоето саханче на търпението. Друг няма вяра – дай му от своята. Няма да мине дълго време и ще видиш, че твоят брат или сестра са се поправили и казват: "Колко са добри тези братя и сестри!" Ако не занесете нищо, ще страдате. Това не може да го направи един човек, но мнозина могат да го сторят. А на всинца ви липсва по едно саханче. Направете един опит в това отношение. Колективната молитва е силна и затова, когато всички се молят едновременно в едно направление и са искрени и сърдечни, молитвата има резултат. Молитвата има сила, когато между вас има хармония.

[15, с. 174]

Христос казва: "Аз дойдох да им дам живот и то преизобилно." ... Даването е първото условие, върху което може да се изгради новото общество. Всеки трябва да дава от себе си. И управляващите, и управляемите трябва да прилагат закона на даването. Не е лесно да управляваш един народ. За да управляваш, трябва да си роден за

тая работа. Слънцето управлява цялата система, но какъв мощен център на енергия представя то! Голямо, мощно е Слънцето, затова може да управлява. Всички планети му се подчиняват, защото дава изобилно от своята енергия. Всеки човек принадлежи към дадена система. Той трябва да познава тая система и да я зачита. [42, с. 203]

Да даваш в света е по-хубаво от всичко друго. Тогава и ние във всички области на живота така трябва да постъпваме. Така трябва да бъде даже и в Любовта. [53, с. 44]

Питате какво трябва да правите, за да ви обичат хората. Правете това, което прави Слънцето. Давайте. [14, с. 117]

Който люби, той трябва да бъде отворен, да дава. Любовта се изразява чрез даване. Казвате, че когато дава, човек губи. Питам: Какво ще изгуби семенцето, когато се посади в почвата? [38, с. 243]

Чрез даване и взимане човек може да влезе във връзка с всички души, не само видими, но и невидими, безплътни. Какво представят тия същества? Физически те са невидими, но вие можете да влезете с тях в духовна връзка. [38, с. 247]

Един ден Александър Велики отишъл при Диоген и го запитал: "Каква услуга искаш да ти направя?" Диоген му отговорил: "Моля те, не ми закривай слънцето. Не ми отнемай това, което не можеш да ми дадеш". [42, с. 202-203]

Никой не ме обича, казва някой. Ти кого обичаш? Свиваш се, стягаш се и гледаш с подозрение на всички хора. Очакваш от тях, те да те обичат, те да ти дадат. Ти дай нещо от себе си. Ти направи услуга. Ти покани някого да обядва с тебе в твоя дом. [14, с. 129]

Едно от качествата на великата Любов е даването. Придобие ли това качество, вие ще запазите Божественото в себе си. [42, с. 203]

Давайте от себе си щедро, докато любовта ви според закона на Опуленса започне обратно да се връща към вас. Това разумно даване на Любовта ще донесе спасението, което очаквате. Давайте и не се страхувайте. [42, с. 203]

Вашата любов на земята не е истинска любов. Между вашата любов и Божията няма никакво отношение. Истинската любов започва със Закона на даването. [79, с. 8]

Когато говорим, че в света съществува едно Същество, ние подразбираме онова Същество, Кое то всякога дава и никога не взима. [42, с. 54]

Никога не казвайте, че не може да дадете. Давайте колкото можете, както можете – дума, мисъл, блага. Давайте, понеже Бог дава, давайте, както изворът дава, по малко, но постоянно. Тежък е животът, защото не давате, а само вземате. [68]

Ще даваш, за да се чистиш.
Ще даваш, за да се подмладяваш.
Ще даваш, за да растеш. Ще даваш, за да си здрав.
Който обича, дава. Бог постоянно дава.
Божественият закон подразбира постоянно даване. [78]

Спазвайте закона: "Даром сте взели, даром давайте." С други думи казано, както вземате от Бога, така и давайте. Вие вземате знание, мир, радост, това трябва да давате и на другите. В човека има вътрешен подтик да дава. Той не трябва да подпушва този подтик. И ако даром дава, даром ще получи. В който момент решите да живеете по този начин, вие ще имате помощта на всички добри, възвишени същества по лицето на земята. [42, с. 208]

Даването има двойко значение. Човек дава това, което дължи. Човек дава и без да дължи. Във втория случай даването е по-приятно. С това даване, именно човек си създава условия да го обичат. Който дава, той прави връзки с хората и те започват да го обичат. "Даром сте взели, даром давайте!" [141, с. 45]

Сега аз ви насочвам към мисълта правилно да давате. Онова, което Бог ти е дал, не трябва да го държиш за себе си, а да го дадеш на друг. Служенето седи в това: Бог ти дава нещо, за да идеш да го дадеш някъде. Трябва да изпълниш Неговата воля. Ако си го извършил както Бог изисква, ти ще почувстваш една вътрешна

радост. Когато дойде някой при тебе и ти носи Божието благословение, ако го възприемеш и оцениш, пак ще се зарадваш. От вземането и от даването следва третото правило – прилагането. [42, с. 207]

Сиромашията и богатството представят истинска разменна монета за отиване към Бога. Сиромашията е разменна монета за придобиване на любовта. Богатството е разменна монета за придобиване на истината. Ще кажете на Господа: Господи, давам Ти всичката си сиромашия. Щом пожертвате сиромашията си, в замяна на това ще получите любовта. После ще принесете богатството си в жертва на Господа, заради което ще получите истината. Колкото малко да дадете на Господа, в замяна на това ще получите от Него много и ще бъдете щастливи. Ако не искате да Му дадете и малкото, което имате, вие нищо няма да получите. [36, с. 188-189]

Когато някой се оплаква от съдбата, ще знае, че първоначално Бог му е давал много наведнъж, докато постепенно намалявал и най-после нищо не му давал. Как ще се измени съдбата? Отвори сърцето си и започни да даваш. Тогава и Господ ще се отвори. Ти богатият, теглиш един чек от 20 хиляди лева. Срещне те един беден, казва: "Може ли да ми послужиш с нещо?" Ти махваш с ръка и продължиш пътя си. Но Господ те гледа. Казано е в Писанието, че някога, без да знаете, сте угостили някой ангел. Ако угостиш един ангел, той ще се отплати за услугата, която си му направил. [42, с. 205]

Денят, в който ме заболи нещо, ще стотвя хубаво ядене и ще повикам някой закъсал бедняк и ще го нагостя хубаво и ще се моля през това време на Господа. Този ден няма да ям. Или ще повикам някое дете и ще го нагостя, и ще му дам да си занесе в къщи.

Като угощаваш приятел, ще направиш отлично ядене, като за цар. Ти угощаваш Господа. Когато правиш добро, ще го правиш за Господа. Ако всички живеехме за Господа и в Божията Любов, бедни хора нямаше да има. [42, с. 206]

Позволено е на човека да придобива богатство, знание и сила, но ако част от придобитите блага дава на ближните си. Задържа ли всичко за себе си, тези блага не са от Бога. Няма да се мине много време, той ще ги изгуби. Човешките блага и придобивки са временни, а Божиите – вечни. Бог дава блага на човека само тогава, когато е готов да ги сподели със своите ближни. [26, с. 218]

Когато човек приеме нещо, когато има някои придобивки, трябва да ги сподели с другите, трябва да ги преработи и да ги даде на другите. Не да ги задържа за себе си. Ако ги задържа, върши престъпление. В служенето има разнообразие. Човек трябва да намира все нови и нови начини за служене на Бога.

Красиво е например, да направиш едно добро тайно, никой да не знае. [54]

Всеки ден прилагайте микроскопическата Божествена идея да давате. Всеки ден да давате нещо от себе си. В даването е животът. Давайте най-хубавото. [14, с. 121]

Давайте най-хубавото, а не най-лошото, както сега правите. [14, с. 201]

Всяко нещо, което имаш или даваш на другите, трябва да има известна цена, трябва да бъде най-хубавото, най-идейното. Искаш да привлечеш вниманието на хората – ще им изпращаш най-хубавите мисли. Всяко предложение, което правиш, да е ценно. Когато говориш, говори така, че хората да те слушат с радост, а не да се обръщат на другата страна. [42, с. 201-202]

Казано е в Писанието: "С каквато мярка мериш, с такава ще ти се отмери." Значи, каквато дреха дадеш, такава ще получиш. Дайте най-хубавото, което имате. Давайте най-хубавите си мисли, най-хубавите си чувства. [1, с. 187]

Когато даваш някому ябълка, плод, или каквото и да е, давай най-хубавото, по най-красив начин. Както даваш, така и ще ти се дава. В природата е така: Всичко, което направиш на другите, ще ти се върне, дори думите, които произнасяш за някого, ще ти се върнат; може след десет години да стане това, но ще стане. Всичко се връща; погледът, който отправяш към някого, ще ти се върне. Както погледнеш, ще те погледнат. [71, с. 12]

За да имаш доброто мнение на хората, ти трябва да даваш нещо. Ако не можеш да дадеш на хората това, което те искат от теб, не можеш да имаш доброто им мнение. Не търсете най-първо доброто мнение на хората, но най-първо гледайте онова, което правите, разумно ли е. Търсете най-първо опора в себе си и после извън себе си. [7, с. 74]

Много даваш, много ще вземеш; малко даваш, малко ще вземеш. Много сееш, много ще придобиеш, малко сееш, малко ще придобиеш. Такъв е законът. [42, с. 208]

Закон е: Като даваш, ще ти дават. Като се изпразниш, отново ще се напълниш. Бог дава на онези, които дават, но не и на онези, които не дават. [79, с. 47]

Даваш ли, ще ти се даде. Този закон е наречен Закон на всемирното изобилие. [42, с. 208]

Ако у вас се зароди желание да избягвате хората, пазете се от това. Искам да имате приятели отвън, от света, а не само между вас. Защо се женят хората? Нали, за да се сдружат? Отсега ще трябва да отворите кесииите си и да давате и на другите. Няма защо да се плашите, защото този, който дава, печели всякога повече от този, който взима. [42, с. 208]

Който дава, вярата му се увеличава; който взима, вярата му се отнима. Днес повечето хора са безверници. Всеки иска да вземе нещо. [36, с. 352]

Всеки да остави от плода си на хиляда сто, за да ги оберат преходящите. Вие обирате до стръкче, до плод, до шушка всичко за себе си. Не мислите нито за бедни, нито за животни, нито за птички. [42, с. 202]

Добрият човек дава и не мисли колко е дал, защо е дал, заслужено ли е дал. [113, с. 85]

Който дава е добър човек. [142, с. 259]

Всяка чешма, всеки извор, които не престават да дават от своето изобилие, са добри; всяко перо, което не престава да пише, е добро; всеки човек, който, от рождението си до края на своя живот, не е казал една лоша или обидна дума, е добър. [11, с. 72]

Добро е това, което при всички случаи остава едно и също. То не се огъва. Както да въртиш, накъдето да обръщаш, доброто не се огъва. Добрият човек е извор, който постоянно дава. Казвате му: Дай! – и той дава. Добрият човек дава и не мисли колко е дал, защо е дал, заслужено ли е дал. Това не значи, че добрият човек не разсъждава, но като цени времето, той предпочита да даде, отколкото да изгуби онова, което не се връща. Колкото искате от добрия човек, толкова ще ви даде. С добрия човек никой не злоупотребява. Всеки иска от него толкова, колкото е в състояние да даде. Най-малкото, дадено от добрия и праведния, има тежест. То крие в себе си нещо Божествено, а Божественото се отличава по това, че има вътрешен смисъл и съдържание. [40, с. 12]

Щом не давате, животът ви ще бъде пълен с положителни и отрицателни величини: ще боледувате, ще страдате и ще се мъчите. Така ще бъде за ония, които не дават. Ония, които дават като Христа, ще имат живот в себе си и ще се ползват от плодовете на великото учение. [81, с. 83]

... желаш да направиш известно добро и се разширяваш. Енергията започва да тече изобилно през тръбата ти. После се разколебаваш и казваш: Не е време за това добро, няма условия. Ти стесняваш тръбата си накрая и енергията не може да изтича. Част от нея трябва да се върне назад. Какво трябва да направиш? Ще се разшириш. Ще кажеш: трябва да направя това добро, има условия за него. Щом кажеш така, тръбата веднага се разширява и енергията започва да тече правилно. [140, с. 23]

Повикай човека при себе си и му кажи: "Приятелю, аз имам десет хиляди лева на разположение, ще ти ги дам да си послужиш с тях." – Как мога да направя това? – Ти си милиардер, какво ти струват десет хиляди лева? Какво от това, че си дал десет хиляди лева за един опит? Вие ще кажете, че не сте милиардери. Не, всички вие сте богати, но сте дошли тук инкогнито, преоблекли сте се, да не ви познават, а то е, защото не искате да давате. Ако ви заплашват с пистолет, веднага ще дадете. [42, с. 204]

Под думите "всичко давай", разбираме даване от изобилието. Който няма, той не може да дава. Освен това, има неща, които по никой начин не могат да се дават. Който дава и на него се дава. Не дава ли и на него не дават. [141, с. 86]

... дай от изобилието, което имаш. Дай на човека една ябълка, една хапка хляб, една капка вода. Давай от изобилието, в което живееш. [123, с. 167]

И сега християните не разбират закона за даването. Той представя процес на сеене. От това, което си посял, ще даваш, т. е. временно ще го изгубиш, но после стократно ще спечелиш. Мислите ли, че ако дадете от любовта си на някой болен, страдащ, той ще ви забрави? Векове, хилядолетия ще минат, но дето и да ви срещне тази душа, тя ще помни любовта, която сте й дали, и пътя, който сте й посочили. Тя никога няма да ви забрави и ще каже: Заради любовта, която ми даде, заради онова, което нося в душата си, аз всякога ще съм ти длъжен. Само този човек ще те приеме в дома си, ще ти измие краката и ще ти даде света целувка. [45, с. 36]

Важно е да спазвате закона: първо ще сееш, ще дадеш нещо на земята, а после ще жънеш. Не отивай да жънеш там, дето нищо не си сял. [140, с. 212]

Какво представлява доброто? Всички организирани семенца и плодове. Всяка мисъл, която може да расте и да се развива, е добро. [80, с. 177]

Като кажеш "добро", ще мислиш, че доброто е качество, от което нещата излизат. "До" е едно семе, което трябва да се посее. [60, с. 57]

... човек не може да бъде добър, преди да е посял нещо в себе си. Доброто не е нищо друго, освен любов, изразена на физическия свят. Понеже любовта не съществува на физическия свят, затова доброто се явява като нещо материализирано. Когато любовта слиза от Божествения на физическия свят, тя се превръща на добродетел. Когато слиза в ангелския свят, любовта се изразява като интелигентност, като мъдрост, или като знание. Следователно, човек не може да яде, докато не е работил. Ако някой минава покрай една плодна градина, в която нищо не е сял, той няма право да яде от плодовете на тая градина. ... Следователно, когато искаш да вкусиш от плодовете на някоя чужда градина, ти трябва да се сприятелиш с този, който е създал дърветата. И тогава яденето на всеки плод, който той ще ти даде, ще бъде благословение за тебе. [44, с. 108]

Човек трябва да проучва нещата, които природата е създала. Доброто семе, което е посадено, трябва да израсте. Работете върху това семе, работете върху органите на вашия мозък и не се обезсърчавайте. Когато дойде обезсърчението, то показва, че надеждата ви е слаба. Меланхолията показва, че вярата ви е слаба. Когато изпаднете в безверие и почнете да се съмнявате, любовта ви към Бога е слаба. Когато казвате, че много добрини не трябва да се правят, това показва, че милосърдието ви е слабо. Когато някой закъснява или избързва, това показва, че центърът на времето у него е слабо развит. Всяко нещо трябва да става точно навреме, защото ако направите нещо без време, ще имате най-голямото разочарование. В Божествения живот всички неща са поставени навреме. [7, с. 80-81]

... житното зърно се намира под напора на две енергии: собствената – на зародиша, която действа отвътре навън, и енергията на природата, която действа отвън навътре. Така се обяснява разпукването на житното зърно, което постепенно покълва, расте, цъфти, дава плод и узрява. Привидно житното зърно се изгубва, но след това то израства и вместо едно, дава десетки зърна – умножава се. Следователно, изгубите ли нещо, радвайте се, че имате възможност да спечелите друго нещо. Не казвайте, че сте изгубили една своя идея. Идеята не е загубена, но енергията на тази идея е отишла в пространството, да свърши някаква работа. Ако черупката на вашия морал не се пукне, да изтече енергията му навън, вие никога няма да се домогнете до новия морал. Ако житното зърно не се пукне и не израсте, то ще остане в земята и ще изгние. [10, с. 80-81]

Когато жената намери онзи мъж, по който въздиша и почне да живее в него, и когато мъжът намери Бога и заживее в Него – това е доброто семе, което човек трябва да посее. Това е новият човек, в който трябва да се посее доброто семе. А пък сегашните плевели ще ги оставите, няма да ги скубите. Забелязваш някой дефект. Не се мъчи да го изкубваш: това не ще рече, че човек трябва да бъде спял за своите погрешки, но не трябва да се бори с тях, да ги изкоренява. Човек трябва само да подхранва и проявява Божественото. Да се опира върху силните си положителни черти и оттам да почне да разработва всичките си други чувства, сили и способности. Дружете с хора, които имат вяра, за да развиете вярата си. И любовта в своето проявление подлежи на развитие. Дружете с хора, които имат развити тези качества, които вие нямате, за да ги подхранвате у вас и да ги развиете. Това е правилният път на възпитание и облагородяване на човека. [7, с. 78-79]

Чувствата се пречистват чрез даване. Като дава с любов, сърцето на човека се разширява. Колкото по-широко е сърцето на човека, толкова по-лесно се пречиства. Ако някой е беден и не може да дава, той трябва да прави умствени упражнения, да си представи, че разполага с големи богатства и да раздаде всичко на бедни и страдащи. Като остане без нищо и бъде доволен от положението си, той е изчистил сърцето си. Яви ли се най-малкото недоволство в него, сърцето му още не е чисто. Изобщо, недоволството показва, че в сърцето на човека се крие нещо нечисто и користолюбиво. [121, с. 96-97]

На вас ви е неприятна мисълта да направите услуга, защото трябва да дадете нещо от себе си. Но не забравяйте този закон: това, което направите на другите, ще се върне пак при вас. [43, с. 73]

В духовния свят – възвишените същества стават слуги. И ако някой там се е отличил с някакво голямо отличие, тогава за производство ще го пратят на земята да стане най-учения слуга, за да покаже какъв трябва да бъде слугата. [27, с. 43]

Давайте на другите цели неща, неснадени, за вас също, ако си правите нещо, да е цяло, да не е снадено. [42, с. 203]

Добрият всякога дава, той е положителен; злият всякога взима, той е отрицателен. Някога и злият дава, но по отрицателен път: удари ти две плесници и с това ти предава нещо от себе си. [79, с. 174]

И защо хората не успяват? Ако всеки ден си казваш: Аз няма да крада – ти никога няма да се освободиш от кражбата. Що е кражбата? – Желание да вземеш нещо. Какъв е цярът на това желание? – Да даваш. Почни да даваш навън. Кражбата е вътрешен процес, една утайка. [45, с. 29]

Гостът трябва да носи нещо със себе си, а не да взима. Щом взима, без да дава, той не е добър човек. [65, с. 252]

Чудно е, когато някой казва, че не дава богатството си. Той не разбира какво нещо е богатството. Например, имаш 20 хиляди килограма бакър – голямо богатство, цял керван трябва да го носи. Смениш ли го в злато сам можеш да го носиш. Ако хората разбираха, щяха да се отрекат от своята глупост, от своето невежество, от своята скържавост, от своите болести, от лакомията си. Не яж повече, отколкото трябва! [42, с. 207]

Стане ли въпрос за даване, там се проверява истинския морал на човека. Който е готов доброволно да изплаща своите задължения, той е морален човек. Който не е готов доброволно да изплаща задълженията си, той не е морален. Към него се прилага законът. Значи, законът се прилага към морално слабия човек. [141, с. 49]

Човек, когато стане богат, тогава трябва да дойде тази идея в него, тогава той трябва да дава. Ако не дава богатият, ще му се случи най-голямото нещастие. Всичките богати хора, които страдат, страдат по единствената причина, че не дават. Всички сиромаси хора страдат по единствената причина, че не икономисват. Ако сиромасът не икономисва и ако богатият не дава и двамата еднакво ще пострадат. [19, с. 17]

Всякога, когато човек дава толкова, колкото приема, той е здрав. Щом престане да дава, той се разболява. Щом дава по-малко и повече взема, пак се разболява.

Природата не обича лакомията. Някои хора са лакоми в умствено отношение – искат да знаят, да трупат знания колкото се може повече. [42, с. 206-207]

Ако човек иска да регулира енергиите си, той и като богат, и като сиромас трябва да дава. Ако не дава, ще дойде затлъстяването, скъперничеството, понеже е спрял Божествената енергия, която тече в организма му, и се осъжда сам на разрушение. [42, с. 206]

Ти си банкер, скубал си хората, хваща те една болест. За да оздравееш, всички тия, от които имаш да взимаш, ще ги зачеркнеш от тефтерите си, или ще ги изгориш всички тефтери. Разболееш ли се, ликвидирай с всички вземания и давания. [42, с. 207]

Не взимайте повече блага отколкото ви трябват. Не взимайте повече захар, отколкото вкусът ви изисква. Ако три бучки захар подслаждат чая ти, не туряй повече. Ако вкусът ти е притъпен, колкото захар и да туряш, чаят ти пак няма да бъде сладък. ... Който задържа захарта, т. е. благото само за себе си, непременно ще страда от излишъци в организма си. Любовта изключва користта. [42, с. 207]

Не е хубаво да си давате дрехите. Ако ги давате, давайте ги на хора, които са добри и които ви обичат. На лош и болен – не давайте. [42, с. 202]

Не сте ли готови да платите дълга на бедните хора, природата ще ви постави на легло и ще ви накара да похарчите същата сума за лекари и лекарства. [42, с. 204]

Откажеш ли се да извършиш услугата, която някой иска от тебе, под предлог, че не искаш или нямаш време да я направиш, ти се свързваш с един отрицателен закон в Природата. Против тебе се опълчва верига от отрицателни сили, които след време ще развалят хубавите ти планове. Те са като подпочвената вода, която бавно, но сигурно, разрушава основите на твоя живот. [14, с. 129]

... всички се оплакват, че няма хармония. Как ще има хармония? Във вас се натрупва излишна енергия, която вие не знаете как да изразходвате. И тогава тя се изразходва в съмнение или в гняв, или в необуздана страст, или в боксирание. Тази енергия трябва да се изразходва по някакъв начин. Природата е много възискателна, тя не обича да се задържат нейните енергии. Тя дава толкова, колкото е потребно, а излишъкът ще

го вземе и ще ти създаде неприятност. Този закон е верен. Богатите хора искат да се осигурят. Имат един, два, три, четири милиона лева, но освен, че не могат да се осигурят, техният живот се влошава. Идеята да се осигурят е хубава, но това е качество на човешкия дух. Щом човек разбира законите на духа, той е осигурен.

Например, във вашия клас понякога заболяват някои от другарите ви, но вие оставате безучастни към тях. Вие не обичате да си помагате. Туй не е добра чърта у вас. Не, като се разболе някой, вие даже трябва да изучавате причините, защо вашият приятел е болен и с какво може да му помогнете. Така може да внесете едно микроскопическо подобрене в него. То е достатъчно. Утре и вие може да се разбоleetе. Всеки е изложен на заболяване. Сега трябва да се учите не само на вежливост, но и да развивате вашите алтруистични чувства. [54]

Новото се заключава в примиряването на хората. Новото примирява всички противоречия. Как ще стане примиряването между хората? Много лесно. Който има да взема, да прости дълга на брата си. Който има да дава, да бъде готов да си плати дълга. Като отиде при своя кредитор да плаща, последният да му каже, че в името на братството, той прощава дълговете му и го признава за свой брат. Когато двама души се признаят за братя, дълговете им сами по себе си падат, споровете се прекратяват и недоразуменията изчезват. Аз бих желал хората да спорят, но за едно: кой повече да даде и да помогне на брата си. [36, с. 400]

Често се казва, че с даване нищо не се постига. Вярно е, но и с недаване нищо не става. Ако житото на една нива е много гъсто, не става хубаво. Гъсто посятото жито малко плод дава. Житото трябва да се сее рядко, да расте добре, да братяса. Да правиш добро, това е упражнение, но когато човек прави добро, другите да не знаят това. Ако правиш добро и хората знаят, ти не се ползваш от него. [46, с. 63-64]

Защо някога не можем да се търпим? – Защото всеки иска да обере своя ближен. Това е смукане. Природата не позволява това нещо. То става съзнателно, но демагнетизира човека и той чувства неприятност. За да се избегне обирането, християнството препоръчва безкористието. Човек трябва да прави усилия, да се повдигне на по-високо стъпало от това, на което е. Това подразбира съзнателно пренасяне на енергия от стомаха в дробовете и от дробовете в мозъка. [54]

От музиката или от певица излиза една енергия, която струва хиляди. Когато излизате от един концерт, вие излизате с такова разположение, което не може да се купи с никакви пари. От певица излиза нещо хубаво, нещо Божествено, което той раздава на хората. [42, с. 208]

Човек не бива да се стиска и безпокои, а да дава. Давайте безкористно, за да се освободите от болезнените състояния. [54]

Светът ще се оправи, когато хората станат напълно безкористни. ... Писанието казва, че човек трябва да се научи да дава. Като се научи да дава, и на него ще дават. Ако взема само, и от него ще взимат. [36, с. 196-197]

Който дава е винаги по-силен от този, който взема. Щом във вас се зароди желание да вземате, вие се поставяте на изкушение. Щом дам на някого от извора, аз не се поставям в изкушение. Аз не очаквам от него. Но щом му наля от шишето, тогава ще очаквам и ще искам да ми върне.
[42, с. 202]

Първият член на новата конституция гласи: ще обичаш хората без пари.

Вторият член на новата конституция гласи: ще учиш хората без пари.

Третият член на новата конституция гласи: ще работиш на хората без пари. [42, с. 202]

Щедрост

На физическия свят Бог се изявява чрез даването. Следователно, бъдете и вие щедри като Бога. [42, с. 203]

Ако някой човек е щедър и дава, подразбира, че Бог го е определил за разпоредител на Неговите блага. [66, с. 220]

Щедрият човек се намира при самия извор. Той е готов да дава вода на всички. Щедрият се намира във фурна със стотици килограми хляб и затова е готов да раздава на всички. ...

Който е далеч от извора, той е скъперник. [65, с. 26-27]

Ще кажете, че ако давате повече, ще осиромашеете. Не, зад вас седят божествените блага, които се дават в изобилие. Бъдете щедри, изобилно давайте и не се страхувайте от обедняване. Който щедро дава, получава щедро. [26, с. 114]

Моралът на някои хора прилича на морала на слугата. Те се страхуват да дават от своите блага, за да не осиромашеят. Божиите блага са безкрайни. Давай от Божиите блага и не се страхувай. ...

Живейте с морала на богатия плантатор, с неговото широко сърце, ако искате да имате дълъг живот на земята. [10, с. 74]

Истински млад е онзи, на когото сърцето изобилно дава. Качество на младия е щедростта. В това отношение, слънцето е най-младо, защото дава изобилно блага на всички живи същества.

[1, с. 297]

Като ученици, вие трябва да се прониквате от новото, което се изразява в даване. Щедро отворете сърцата си и давайте на всички. Отворете умовете си и раздавайте. Приложете волята си и неуморно работете. Божествената нива е голяма, има работа за всички. [109, с. 96]

Човек не може да стане богат, ако не е щедър. В живота няма равенство. Този, който те обича може да ти причини страдание, но не и зло. [142, с. 267]

Трябва да бъдеш щедър, толкова щедър, че 10 лева като имаш, като дойде някой да ти ги поиска, веднага да му ги дадеш, да остане кесията ти празна. [118, с. 92]

Съществуват два начина за пречистване на човешката кръв – чрез мисълта и чрез чувствата. Чувствата се пречистват чрез даване. Като дава с любов, сърцето на човека се разширява. Колкото по-широко е сърцето на човека, толкова по-лесно се пречиства. Ако някой е беден и не може да дава, трябва да прави умствени упражнения, да си представи, че разполага с големи богатства и да раздаде всичко на бедни и страдащи. Животът всякога носи условия за човека да чисти сърцето си. Може да се дава и материално, и сърдечно, и умствено. Колкото по-чисти са човешките мисли и чувства, толкова по-чиста е неговата кръв. Чистата кръв носи здраве и веселие. [78, с. 229]

Искам да ви кажа как да вземате пари от някой banker. ... Преди да отида, аз ще си представя, че съм banker и разполагам с богатство. Който дойде и ми каже: "Дай ми хиляда лева" – давам му хиляда лева; на друг давам 10 хиляди лева, сто хиляди лева. Щедър човек съм. Аз съм сиромаш, но раздавам. Аз като отивам така щедър при него, той възприема моите мисли и иска да стане като мене. А пък вие отивате при банкера и пет пари не искате да дадете. И той възприема вашето състояние – пет пари не иска да ви даде. [60, с. 56-57]

... отивате ли на извора, напълнете шишето си догоре и чакайте да прелее, да се измие отвън. Никога не оставяйте шишето си недопълнено. Мнозина отиват на чешмата с празна стомна и като я напълнят, гледат да не прелее навън. Това говори за скъперничеството на човека. – Не, наливате ли вода, оставете я свободно да тече, даже и да прелее. Човек трябва да бъде широк във възгледите си, да не се страхува, че водата ще прелее. [141, с. 39]

Когато оберат някого, това показва, че той не е бил щедър. Днес чрез насилие го заставят да дава. Кражбата съществува по причина на това, че хората не са щедри. Ако хората бяха щедри, никаква кражба нямаше да съществува. [36, с. 86]

... щедростта е свързана с търпението. Ако не можеш да търпиш и щедър не можеш да бъдеш.

Съвременните хора се нуждаят от търпение. Това, което те наричат търпение, е неволя. Някой търпи до известно време, после се разсърди и в един момент разваля всичко, което е съградил. [32, с. 80]

Щедро давайте! Като бръкнеш в джоба си и извадиш една монета, дай я, не я връщай назад. – Голяма е монетата, ще обеднея. – Не се страхувай от сиромашията. Ако даваш и на тебе ще дават. Не се самозаблуждавай, че си сбъркал, като си извадил по-голяма монета. Не лъжете себе си. Ако искате да станете човеци, щедро давайте! Като сеете нивата, жито ще имате; ако не я сеете, по нея плевели ще растат. [26, с. 130]

Помнете Божествения закон: Онова, което даваш на хората, ще се даде и на тебе. Ти сам определяш своята съдба колко дават хората. Бръкваш в джоба си – имаш банкноти от 100 лева, монети от 10 лева, 5 лева и 1 лев. Даваш 10 лева – 10 лева ще ти дадат. Даваш 100 лева – 100 лева ще ти дадат. Щедро давайте! Но не с оглед какво ще вземеш. Щедри бъдете и в своите мисли и чувства. Видиш някой човек, пожелай му да свърши училището, пожелай му да пее! На всички хора, които отиват в света, пожелайте им най-хубавото! От всичко си сърце и с всичкия си ум. Законът е много верен: това, което на другите хора пожелаваш и другите хора на теб ще го желаят и Бог ще ти го пожелае. Това, което на другите хора не пожелаваш, и Бог няма да ти го пожелае. Няма изключение! С каквато мярка мериш! Ако мериш с мярката на Любовта – и на тебе с нея ще мерят. Ако мериш с мярката на милосърдието – и на тебе с нея ще мерят. Няма изключение в този закон. [60, с. 60-61]

Голямото у вас е щедростта. Търпението е всякога с щедрите хора. [68]

Мнозина са ми казвали: "Ти не можеш ли да туриш нещо в нас?" Не само, че няма да ви туря нищо, но аз съм дошъл да вземам. Аз съм давал, давал и виждам, че ако дам още малко, вие ще потънете някъде. Още един милиметър има до устата на съда, в който сте потопени. Аз ще взема десет килограма и вие ще усетите, че сте олекнали – значи намалено е теглото, ти ще се спасиш от потъване. И затова Христос казва, че човек трябва да бъде щедър, да дава. В даването е нашето спасение. Като не даваме, ние не проявяваме Любовта, това е гниене. Минаваш някъде и даваш 10 стотинки, малко нещо. Никой не те вижда, но ти вървиш и се радваш. Бог ти казва: "Много добре постъпи. Никой не те видя, но Аз видях!" Направиш една услуга и никой не те е видял, но може би с години ти помниш тази своя постъпка. И като си спомниш за нея, ти се радваш. Това малкото, Божественото, то е Любовта. [42, с. 201]

В школата, между вас, искам да има пълна хармония. Трябва да бъдеш щедър, толкова щедър, че 10 лева да имаш, като дойде някой да ти ги поиска, веднага да му ги дадеш, нека остане кесията ти празна. Ти дай, не бой се, твоята празна кесия Господ ще я напълни. Ако ти нямаш, ще отидеш при друг брат да вземеш на заем, той от трети и т. н. Тъй ще се изредите и по такъв начин ще си кажете по една сладка дума. ... Господ ще ви тури в тежко положение, да изпитате нужди, ще ви тури в такова положение, че да си направите една услуга, и тогава, като постоиш 10-15 минути в разговор с брата си, и ти ще бъдеш радостен и той ще бъде радостен. [4, с. 92-93]

... за всяко добро дело, което трябва да направите, кажете: Аз мога да направя това добро дело. Турете това правило като задача в живота си и правете опити. Представете си, че някой от вас е скъперник. Нека направи следния опит. Да вземе 30 лева в петолевки, да ги тури в кесията си и да тръгне из града. Като срещне някой просяк или беден човек, веднага да извади от кесията си колкото се падне на ръката му и да ги даде на бедния човек, като държи в ума си мисълта: Аз мога да бъда щедър. Колкото бедни срещне, на всички да даде по нещо. На другия ден да направи същия опит с повече пари. Така да продължава да дава, без да му мине мисълта, че много е дал. Ще дава и ще забравя, че е дал. Тия действия произвеждат съответни резултати и в природата. Действията на човека не трябва да бъдат егоистични. Даваш – ще ти се даде. Този закон е абсолютно правдив. Той е наречен "Закон на всемирното изобилие", "Opulens". [39, с. 11-12]

Обичта събужда обич, омразата – омраза. Обичта е щедрост, а омразата – скъперничество. Човек обича някого, защото му дава нещо; не го обича, мрази го, защото му е взел нещо ценно, или защото не му дава това, което той иска. Омразата се дължи на факта, че някой те е онеправдал, взел ти е нещо или ти е причинил някоя пакост. Обичта пък се дължи на факта, че някой ти е дал нещо. Ти не можеш да дадеш нещо на човека, ако не го обичаш. И той не може да те обича, ако не му дадеш нещо. Да обичаш някого, това значи да посадиш нивата му. Да те обича някой, това значи нивата му да е родила добро жито, на което той се радва. Обичта подразбира взаимна обмяна. Обичта подразбира отношение на даване. Като обичаш някого, твоята обич – твоите добри мисли и чувства раждат в него плодове, които ти имаш право да пожънеш. Тези плодове събуждат в любимия ти човек любов, обич към тебе. Мнозина искат да бъдат обичани без те да са обичали. Това е невъзможно. На същото основание Бог изисква от вас добри плодове. Това, което някога Той е посял на вашата нива – добър живот, добри мисли, чувства и желаниа – трябва да израсте, да цъфне, да завърже и да узрее. Ние не живеем за себе си, но за Онзи, Който пръв ни е възлюбил, Който е създал всичко за нас, да работим, да учим, да бъдем подобни на Него. Величието на човека се заключава в това, да бъде подобен на своя Създател. Каквото Бог върши и човек може да го върши, макар и в малък размер. [65, с. 80-81]

Със ситно сито приятелство не се прави. Щом съжالياват хората, че страдат, че грешат, не ги съдете, но им помагайте. При хората ще отивате с едри сита и широки сърца. [113, с. 83]

Ако някой иска да направи благодеение, никога не му казвайте: не давай толкова много. Не, в доброто, колкото повече давате, толкова по-добре. Намислите ли да правите едно добро, а после се раздвоите, разколебаете, губите. Никога не изменяйте на хубавата мисъл, която е дошла у вас. [68]

Ако щедро даваш, щедро ще ти се даде – закон без изключение. [68]

Белият цвят показва щедрост, изобилие, туй, което дава. Ти като даваш се радваш на своето даване. Това е истинският бял цвят. И като вземаш, пак се радваш. То е същинският чер цвят. Хубаво е да вземаш, радваш се. Но ставаш тежък, опасно е да не потънеш на дъното на океана. Всеки човек, който иска да се освободи от робството на живота, трябва да дава. Всеки, който иска да се зароби, нека взема. Във вземането трябва да бъде по-умен, отколкото в даването, защото вземането носи опасност. [42, с. 209-210]

Ако се обличаш в бели дрехи, ще мислиш за чистотата и безкористието. Всичко каквото имаш, ще го раздаваш. [54]

Белият цвят означава щедрост... Добре е скъперниците да се обличат в бели дрехи, да станат щедри. [36, с. 259]

Добър човек е онзи, който е добър проводник на енергиите от висшите светове. Добрият човек е бял и светец. [3, с. 30]

Добрите хора са проводници на Божественото. [37, с. 51]

Когато правиш доброто, Великото Разумно Начало се изявява чрез тебе и ще ти остави своя мир, радост и хармония. [138]

Когато хората говорят за светли, възвишени мисли, за доброто в света, те трябва да знаят, че Бог е единственият, Който мисли, Който прави добро, Който същевременно подтиква хората към мисъл, към правене на добро. Следователно, ако искате да имате добри резултати в живота си, оставете Бог да действа чрез вас. [77, с. 44]

Силата не е в човешкото съзнание, но в живота, който излиза от Бога и се втича в човека. Като знаете това, внимавайте да не се подпушите, да затворите пътя за Божественото в себе си. Подпушите ли се, вашите нечистотии ще влизат навътре, вместо да излизат навън. Не запушвайте тръбите на вашата канализация, през които нечистотиите излизат навън. Отпушете тръбите на вашата канализация, за да може доброто и чистото да прониква отвън. Дръжте тръбите на канализацията си отворени за доброто, което иде отвън и се вдига навътре. Дръжте тръбите на канализацията си отворени и за злото, да излезе отвътре навън. Постигнете ли това, животът ви ще се нареди, както Бог е предвидил. [40, с. 203]

Всеки човек, който има идеал, който се бори за доброто в света, който живее за него и му служи безкористно – Бог се проявява чрез него, макар и той да не съзнава това, макар и да счита себе си за безбожник. [29, с. 39]

Прилагайте доброто към всички, без да мислите заслужават ли го или не. И на разбойника да направите добро, то ще даде своя плод. Доброто не умира. Ако станете проводник на Божията Любов, всички добри, свети и възвишени същества ще ви познават и ще ви отдават заслуженото. И разбойникът, и добрият еднакво ценят доброто. [109, с. 163]

Човек остарява, понеже в организма му престава да се влива енергия. В организма на младия става постоянно втичане на енергия от природата: който може да съгласува в себе си енергиите на втичането и изтичането, той може да се подмлади. [78, с. 57]

Пуснете доброто да тече през вас. То ще ви освободи от всички утайки на миналото, които днес ви измъчват. Ще отнесе всичката кал. [111, с. 137]

Веднъж пътувах по време на буря и гледам: седнал един българин под едно дърво, дъжд вали и той се крие под дървото. Казвам му: "Ще те удари гръм, защо се криеш тука?" А той ми отговаря: "За да ме удари гръм, трябва да има някаква причина." И наистина, гръмът никога не може да удари един праведен човек. Ако гръмът го удари, ще слезе по него като гръмоотвод. Може да се освежи, отвсякъде ще хвърчат искри, но ако си лош човек, на въглен ще станеш. Защото добрият човек е добър проводник на електричеството и магнетизма. [42, с. 238]

Ние не поддържаме учение, което прави хората инвалиди, ние не поддържаме болниците, защото светът има грижата за тях; ние не поддържаме бедни, защото благотворителните дружества ги подкрепват. Ние сме за онова учение, което носи новото – животът. Ние сме за онова учение, което възкресява хората, което носи любов, мъдрост, истина, знание, музика. Без любов животът не съществува. Без мъдрост няма знание, няма светлина в света. Без истина няма никаква свобода. Без тия добродетели няма растене, няма никакво развитие. Без тия добродетели никаква организация, никакво общество не може да съществува.

Ученикът на новото учение може да възприема любовта и да я предава. Той може да възприема мъдростта и да я предава. Той може да възприема истината и да я предава. Той може да възприема добродетелта и да я предава. Той може да възприема правдата и да я предава. Това са петте добродетели – петте скрижали за развитието на човешката душа. Който е придобил тези велики добродетели в себе си, той е силен човек. [56, с. 216]

В смъртта няма нищо страшно. Важно е, как човек ще умре. Ако човек правилно е възприемал и предавал истината, ангелът на смъртта ще дойде, ще го вземе и ще го занесе на небето, където му се готви тържествен прием. Не е ли възприемал и предавал истината добре, ангелът не може да му помогне. Кредиторите му ще го

чакат пред вратата и веднага ще го поемат. Докато не изплати всичките си дългове, те няма да го пуснат. Като знае това, човек не трябва да чака последния час, тогава да се разплаща. Приживе още той трябва да е разчистил сметките си, да е изплатил всичките си полици. Щом изплати задълженията си, той трябва да чака своя жених, както младата мома го очаква, за да отиде на венчило. Венчилото представлява заминаване за онзи свят. Който е ликвидирал със старите си сметки, той спокойно заминава за онзи свят, сбогува се с близките си, благодари на майка си, на баща си, на братята си, на сестрите си, че са живели добре с него, че е благувал между тях и сега отива да работи, да служи на ближните си. [56, с. 209-210]

Протичане, обмен

Всеки човек или дава нещо от себе си на своя ближен или взима, вади нещо от него. В този смисъл, отношенията между хората представляват особен род математика, която трябва да се изучава. [56, с. 201]

Колкото човек дава от себе си за другите, толкова ще получи от тях. Малко даваш, малко получаваш, много даваш, много получаваш. Всичко, което става в света е точно определено.

[121, с. 303]

Не можеш да бъдеш добър, ако никога не можеш да дадеш от себе си на другите. Не можеш да бъдеш добър, ако не вземаш нищо от никого. За да бъдеш добър, трябва да знаеш как да дадеш и как да вземеш. [112, с. 116]

Здравият предава енергия, а болният взима. [78, с. 55]

... ако човек мисли да нареди своите работи, никога няма да постигне това свое желание. Искан ли да уреди живота си, човек трябва да го урежда с оглед на общото благо, с живота на другите хора. При това положение, като урежда своя живот, той ще съдейства и за уреждане живота на своите ближни. Като учи, човек помага и на ближните си да учат. В пътя на развитието си човек се натъква на закона на обмяната. Щом обмяната става правилно, човек правилно се развива. [141, с. 108]

Правилно, нормално положение е, когато всички взимат и дават. Това е правилна обмяна между хората. Който мисли само да взима, без да дава, той пакости сам на себе си. Той проектира тази мисъл в пространството и по този начин заразява хората с нея. Обаче, ако дава и съзнава, че трябва да се дава, той проектира тази положителна мисъл в пространството и помага за развиване на щедростта между хората. [44, с. 101]

Всеки, който нищо не ви дава и нищо не взема от вас, не ви обича. Този, който само дава, без да взема, той не само вас, но никого не обича. [71, с. 105]

Добър човек е онзи, който функционира правилно с Божествения организъм. [122, с. 41]

Човек трябва да бъде готов да дава, без да очаква. Който получава, трябва да отговаря със същото, и той да е готов да дава. Любовта подразбира правилна обмяна между съществата.

[67, с. 178]

Ако имаме един приятел, най-първо ще дадем нему, а после ще мислим за себе си. Вие ще кажете: "Ами, ако според новото учение започна да давам на този половината, на онзи половината, какво ще остане за мене?" – Вие разсъждавате много плитко. Ако всички се надпреварват, тогава ще има ли недоимък? Аз проверявам този закон и виждам, че няма никакъв недоимък в природата. Не, тогава ще има една правилна обмяна, и ние ще бъдем доволни. Аз ще взема моето, ти твоето, и ще стане правилна обмяна. Всеки ще вземе своето. [4, с. 346]

Който обича, трябва да даде нещо от себе си, за да покаже, че обича, а не само да приказва, че обича. Положителните думи, мисли и желания са даване. Когато дава човек, той е положителен. Както човек постъпва с другите хора, така и Бог ще постъпи с него. Затова давайте, за да ви се даде. Ако нямаш в даден случай, когато трябва да дадеш, то вложи мисълта в ума си да дадеш. А сега хората са научени само да вземат, без да дават и вследствие на това всички страдат. Защото основния закон в живота е да даваш и да вземаш, за да става обмяна и да се проявява правилно животът. Затова са пратени хората на Земята и се раждат във фамилии и общества, за да се научат на този велик закон, да дават и да вземат. Така ще се образува връзка помежду им, та да разбират нуждите си един на друг, да разберат, че са братя. Всички несгоди и несрети в живота на хората са резултат от непознаването на този закон за даването и вземането. Всички страдания на човечеството ще послужат като условие да се разберат хората и приложат великия закон на Любовта. Тогава хората ще подобрят живота си и светът ще се поправи. [7, с. 18-19]

Взаимопомощ

Да помагате на ближните си, в това се заключава учението на Христа. [54]

Когато видите, че някой страда, вие обикновено казвате: кармата му е такава. Да, може кармата му да е такава, но ние трябва да му помогнем, за да се освободи от тази карма. [35, с. 61]

Ще даваш колкото може, за да ти се помага. Като помагаш на другите, помагаш на себе си. [42, с. 211]

Казвате: ние трябва да бъдем смели, безстрашни, добри. Да, това е необходимо, защото сегашният век преживява криза, за преминаването на която се изисква взаимна помощ от страна на всички. [93, с. 131]

Ако правите добро и услужвате на ближните си и на вас ще помагат. Услужвайте на всички, за да се радвате на светло бъдеще. [109, с. 163]

Ако си подадеш ръката на тия, които са по-долу от тебе, за да ги повдигнеш, то други същества от невидимия свят, които са по-горе от тебе, ще ти подадат ръка, за да те повдигнат. Като видят красивата ти постъпка, те ще те възлюбят и ще те повдигнат. [54]

Докато делиш хората на добри и лоши и от добрите очакваш нещо, а от лошите нищо не очакваш, ти си в света на илюзиите. ... Знай, че всеки човек е условие за тебе, чрез него да придобиеш нещо. И ти си условие за него, той да придобие нещо чрез тебе. [107, с. 75]

Преграда

Никога не отнемайте условията за живот на кое и да е живо същество. Оставете живота като река свободно да тече във всички живи същества и да ги напоява. Ако богатият, който има на разположение къщи, ниви, лозя, градини, добитък, спре тия блага само за себе си, като се сили да премахне всички пречки на пътя си и постави преграда между себе си и своите близки, няма да мине много време и той ще изгуби всичко. [56, с. 164]

Следователно, да знае човек, как да махне преградата от своя живот, за да могат благата, които той получава, да потекат към всички хора, това значи, да се е домогнал до правилната обхода, до новия морал. [56, с. 180]

Теченията в природата се регулират от една вътрешна причина. От това гледище, именно, казваме, че теченията в живота също се сменят. Който разбира този закон, той никога не би се осмелил да постави преграда между себе си и своя близък, с цел да задържи благата само за себе си. Той знае, че всяка преграда, която е поставил, един ден ще се обърне против самия него. Като не разбира този закон и не го спазва, човек сам си създава нещастия. Преди всичко човек трябва да знае, че не е той, който създава благата. Друг създава благата. Щом знаем това, от нас се изисква само едно: да не поставяме преграда на Божествените блага, които текат към нас.

[56, с. 165]

Божественото благо е общо за всички живи същества. Божественото е достъпно за всички същества, но всяко същество може да се ползва от него повече или по-малко според степента на своето развитие. И мухата, и вълкът, и човекът имат право да се ползват от живота, обаче никое живо същество няма право да слага преграда на живота. Щом се осмели да сложи преграда на живота, смъртта неизбежно го следва. [56, с. 166]

Когато Христос казва, че човек трябва да се отрече от себе си, това подразбира, да се върне той назад в своя живот и да премахне всички прегради, които е поставил на Божествените блага. Щом разберат намеренията на човека, моралистите ще започнат един след друг да изреждат, да го съветват, как и доколко да премахне тази преграда. Един ще го посъветва да махне една малка част от нея. Друг ще го посъветва да махне по-голяма част, но не цялата. Трети ще го съветва, да махне цялата преграда, но да остави корените, основата ѝ, да не стане някаква катастрофа. – Не, цялата преграда ще махнеш, с корените ѝ заедно. Останат ли корените ѝ, останал е зародишът на злото. Започнете ли да воювате със злото, или изцяло ще го победите, или никак не се залавяйте за него. [56, с. 169-170]

Контрасти

Едно трябва да знаете: Доброто се ражда при силните контрасти, при голямото зло. Колкото е по-голямо злото, толкова по-благоприятни са условията за проява на доброто. [54]

Понякога човек е недоволен от доброто. В помощ му иде злото – тонира го. Злото казва на доброто: Има един човек, който не е доволен от тебе. Моля ти се, прати го при мене. Доброто веднага изпраща недоволния при злото. Щом почне да въздиша, да страда, доброто казва: Прати този човек при мене. Злото го изпраща, защото знае, че в случая доброто ще го тонира. Две школи има в света: школата на доброто и школата на злото. Когато някой ученик от школата на доброто е недоволен, веднага го изпращат в школата на злото. И обратно, когато някой ученик от школата на злото е недоволен, веднага го изпращат в школата на доброто. Двете школи си услужват взаимно. [56, с. 140-141]

Има едно учение днес, което казва, че лошите хора трябва да се изселят от света. Туй е написано, така е писала природата. Тя вече е ангажирала кораби – и от България, и от всички европейски държави десетина милиона души ще се преселят в едно ново място на изгнание. Ще се изселят на цяла планета. А пък има друга планета за добрите хора – те там ще се пренесат. [42, с. 236-237]

Егоизъм

Енергията, която се събирала в хората води към голяма опасност. Тази енергия и досега седи неизползвана. [96, с. 94]

Който мисли само за себе си, изпада в противоречия и заблуждения, от които не може да се освободи с векове. Да живееш само за себе си, това е външното, механическо разбиране на живота. [133, с. 95]

... щом караш хората да работят заради тебе, ти сам се ограничаваш. [125, с. 59]

Лош човек е този, който работи само за себе си. Добрият работи и за другите. [71, с. 3]

Когато човек иска да работи за себе си, трябва да работи за другите. Когато пък иска да се ограничи, другите трябва да работят за него. Когато другите работят заради тебе, ти не си свободен. [54]

Човек остарява, понеже непрекъснато трупа богатства. Когато товарът му става непоносим, той започва да се прегърбва, краката му не държат и най-после умира. [121, с. 79-80]

Ако не разбираш какво представлява точката, линията, плоскостта и тялото, не можеш да разбереш и живота. Има мъртви точки, линии, плоскости и тела, но има и живи. Те коренно се различават едни от други. Първите са механични, а вторите – органични. Ако в организма на човека става натрупване на материя, която не може да се обработи, той постепенно затлъстява, докато най-после свършва със сърдечен удар. Резултатът на неговия живот е механичен. Той прилича на кон, който се товари чрезмерно, докато един ден гръбнакът му се счупи. – Нервен съм. – Нервността показва, че човешкият дух прави големи усилия, за да се освободи от ненужния товар. [140, с. 196-197]

Има едно състояние, което вие не съзнавате, а именно, че само вземате. Искате само доброто, а нищо не давате. При това положение злото се явява като процес да отнеме онова, което вие вземате. [78, с. 89]

... днес всеки иска да взима, без да дава. – Не, ще даваш. Това значи, да признаваш само едно начало в света – Бога. [79, с. 11]

... ако чувствуващ, че нещо те ограничава да направиш добро, ти си в ада; ако някой те освобождава от ограниченията, и ти дава възможност да правиш добро, ти си на небето. [115, с. 239]

Когато животът не се проявява в своето Божествено естество, а се проявява по човешката мисъл, той е всякога лош. Лошевината произтича от това, че ние искаме да употребим Божествения живот за човешки изгоди, и вследствие на това този живот лесно се изпарява. [94, с. 20]

Насилието е животинско качество – то трябва да се изостави. Лъжата е човешко качество – то трябва да се изостави. Злото е придобито от падналите ангели и то трябва да се изостави. [142, с. 238]

... доброто е онова начало, което служи за развитието на всяка човешка душа. При доброто човек расте правилно, а при злото – неправилно. Посоката на растенето в двата случая е различна. И добрият, и лошият могат да се развиват умствено, обаче, резултатите ще бъдат различни. Злото води човека в мравешката култура и той събира само за себе си; доброто води човека в по-висока култура. [1, с. 317]

Който няма желание да прави добро, сам се осъжда на смърт. Да правиш добро, това значи, да даваш нещо от себе си. – Който дава и на него дават: щом спре да дава, човек престава да получава. Като знаете това, правете добро, за да имате живот в себе си. Една от причините да не прави човек добро, се крие в неговия егоизъм. Той трябва да ликвидира с егоизма си съзнателно и доброволно. Не направи ли това сам, ще дойдат страдания върху него. Страданията стопяват коравото, жестокото, егоистичното естество на човека. За да не дойдат непосилните страдания върху вас, станете господари на своя егоизъм. [48, с. 86]

Достатъчно е да замислите едно добро дело, за да се изпречат на пътя ви множество капани. Докато не сте силни в доброто, все ще паднете в един от тези капани. Ще чуете някой да ви нашепва: Какво си тръгнал да правиш добро? Не е време за правене на добро, отложи тази работа за по-благоприятни условия. Това нашепване е мечешки капан, поставен на пътя ви. [128, с. 226]

Някой човек ти е неприятен, защото е изял благо, което е приготвено за тебе. Ако някой човек ти е приятен, това показва, че ти е дал част от своето благо. Приятен човек е този, който ти дава нещо, а неприятен, който само взима, без да дава нещо от себе си. Той не прави това нарочно, но като мисли само за себе си, изключва другите от мисълта си. Следователно, приятен човек е този, който мисли за другите, а неприятен е онзи, който мисли само за себе си. Искате ли да бъдете приятни на хората, мислете освен за себе си и за тях. [26, с. 118-119]

Безкористно

Добрият човек не очаква за себе си никакво благо. Той е човек на доброто и усеща, че като извърши своята длъжност, ще има Божието благословение, Божията Любов. [3, с. 74]

... ако ти се съгласиш да работиш без пари и кажеш: братко, аз не се нуждая от пари. Може да дойда да ти помогна, но после пак ще се върна. Кажеш ли така, ти си свят човек, у тебе има морал. Такъв трябва да бъде и вашият морал. Готови ли сте вие като този светия да направите някое добро без пари, вие сте възлюбените деца на Бога. Кажете ли: аз направих толкова добрини на този човек, но той не е признателен – вие не сте възлюбен син на Бога. [94, с. 31]

Аз наричам човек на новото учение, на новия живот онзи, от сърцето на когото извира любов, която носи живот за всички. Аз харесвам в извора една отлична черта - неговото пълно безкористие. Той хиляди години наред извира и никога не казва "дайте"! Но кой как дойде при него, той все казва: "Братко, идвайте, взимайте си когато и колкото искате!" Този извор е заради вас. Той минава през села и градове, пои гори и градини, всички пои и чисти, докато най-после се влее в морето. Тази е отличната черта на извора, която трябва да бъде черта и на родения от Дух и вода, животът на когото трябва да минава през ония наскърбени души и ги утешава. [94, с. 34]

Извор

Човек трябва да прави добро. Защо? Защото той е извор или река, която тече и каквото срещне на пътя си, напоява. Не дава ли нищо от себе си, тя няма бъдеще и скоро ще пресъхне. Значи, кой каквото изкуство знае или добродетел има, трябва да го прилага. Прилагането подразбира правене на добро. Човек прилага своето благо както за себе си, така и за своите ближни и по този начин закрепва връзката си с другите, т. е. откаже ли се да прави добро, той се отделя от Цялото и сам подписва своята смъртна присъда. [121, с. 197]

Зад всяка задача седи Божествен Извор. Всички блага идат от тази разрешена задача. От тази разрешена задача влиза Божието благословение в твоя ум, при друга задача – в твоето сърце, а като решиш трета – в твоята душа. От всичките разрешени задачи се отварят Изворите на Божието благо. Всеки, който не разрешава задачите, оставя извора затворен. [54]

Бъди извор, всички ще те уважават и почитат. Да бъдеш извор, това значи, да даваш. Давайте на хората от богатството на своя ум, на своето сърце, на своята душа и те ще ви обичат, ще ви бъдат близки. Бъдете проводници на Божиите блага и енергии, за да ви търсят и почитат. Всеки се нуждае от нещо. Като задоволите нуждите му, той ще ви обича. [26, с. 216]

Търсете доброто в себе си, а не отвън. Ако искате да проявите доброто, което е вложено във вас, отворете сърцето си за Бога. Той е извор на всички добрини. Ако сте изгубили магическата си тояжка, идете при Онзи, Който ви е създал и помолете Го да ви я върне. Чрез нея вие можете да придобиете всичко, което ви е нужно. [75а, с. 87-88]

Мирен е онзи тихият, чистият извор, който минава навсякъде през градове и села и ги пои. Този мирен извор дава живот на хората. [54]

Ако си едно малко кладенче, всеки ще те изсмучи, но ако си един велик извор, кой може да те изсмучи? Като дойде великото съзнание, вие ще бъдете такъв един извор, и от този извор ще има за милиони и милиони хора да пият. [116, с. 70]

Думата "дихарма" има ватански корен. Тя има връзка с думата "дар". Под "дихарма" християните разбират благодат. Щедро дава изворът, но ако ти пиеш от него и не благодариш, нищо не придобиваш. Пий от извора и благодари на Бога. Дето минеш, разказвай за тоя извор. Ако болният пие от тая вода и не благодари, нищо не се ползва. Ако благодари ще оздравее. Трябва да благодарим на Бога за най-малкото благо, за най-малкия светъл лъч. Трябва да благодарим за извора, за цветето, за красивия поглед, който ни е отправил някой. [54]

Щом давате без мярка, доброто иде, щом взимате без мярка, злото иде. ... Само онзи дава без мярка, който не слага никакво ограничение на Божественото в себе си. Той дава път на водата да тече свободно, да разнася Божието благословение навсякъде. Ако задържи водата за себе си, тя ще завлече всичко, каквото срещне на пътя си и ще причини ред пакости. Дойде ли до положението да взима без мярка, човек спира движението на Божественото, затваря го в себе си и сам си причинява зло. [11, с. 156-157]

Новото възпитание се основава върху даване свободен път на Божественото. Затворите ли Божественото за себе си, злото ще дойде. [11, с. 157]

Новата философия е: Всички хора трябва да станат извори, трябва да бликат, а не да бъдат щерни. Всеки да казва: Ела при мен, почерпи колкото искаш. Та да се чудиш от кой извор по-напред да пиеш. Всеки ден по един извор ще опитваш. [54]